

URHEILUAMPUJA

www.ampumaurheiluliitto.fi

Suomen Ampumaurheiluliiton jäsenlehti 3/2017

Menestystä on jo tullut ja tästä on hyvä jatkaa:

RUUDIN-
TUOKSUISTA
KESÄÄ!



Practical-ampujat putsasivat pöydän Moskovan MM-kisoissa

→ 18

Pirjo Mannisen läksiäishaastattelu – 47 vuotta urheilujärjestöissä

→ 6-7

Cristian Frimanille historiallinen nuorten kiväärin MM-kultamitali

→ 12-13





VIHTAVUORI

The Power of Accuracy

Tunnistat uudet
Vihtavuori-
ruudit tästä
merkistä!



Kaikkiin uusiin Vihtavuori-ruuteihin lisätään kuparoitumisen estoaainetta (anti-fouling agent). Kuvissa piiput 50 laukauksen jälkeen, vas. ilman kuparoitumisen estoa, oik. käytetty uutta ruutiä.



Vihtavuori
RELOAD

Lataa uusi versio
veloituksetta!



Katso Vihtavuori
RELOAD video
YouTubessa!



www.vihtavuori.com



PERUSTETTU 1927

89. vuosikerta. Viisi numeroa/vuosi.
ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA

Risto Aarrekiivi, puh. 040 774 6950
risto.aarrekiivi@ampumaurheiluliitto.fi

TOIMITUSPÄÄLLIKKÖ

Lassi Palo, puh. 050 339 0644
lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Kirsi Kankaanmäki, puh. 0400 930 527
kirsi.kankaanmaki@ampumaurheiluliitto.fi
Tilaushinta 50 euroa/kalenterivuosi.

MAINOSTILAN MYYNTI

OS-Media Oy, puh. +358 (0) 40 413 0730
ilmo@os-media.fi

ULKOASU

Rauno Hietanen (Sanatakomo)

PAINOPAikka

Forssa Print 2017

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY

Osoite: Radiokatu 20 (6. krs), 00240 Helsinki
Puhelin: 0400 930 527
Faksi: (09) 147 764
Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Risto Aarrekiivi
Taluspäällikkö Pirjo Manninen
Talous- ja kehityspäällikkö Anne Lantee
Kilpailusihteeri Kirsi Kankaanmäki
Viestintäpäällikkö Lassi Palo
Nuoriso- ja koulutusvälikk Timo Rautio
Valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell

KANNEN KUVA: LASSI PALO



Ensimmäiset IPSC-kiväärin MM-kilpailut järjestettiin Moskovassa 4.–11. kesäkuuta. Suomesta kisoihin osallistui 30 urheiluampujaa.

Erinomaisia uutisia maailmalta

SUOMALAISESTA AMPUMAUURHEILUSTA on kantautunut alkuvuoden ajan erinomaisia uutisia. Haulikkoampujista mainittakoon **Mopsi Veromaa**, **Timo Laitinen** ja **Oskari Kössi**, jotka nappasivat parhaat suomalaissijoitukset maailmancupissa (3., 4. ja 5.).

Kesäkuun alussa Moskovassa järjestetyt ensimmäiset IPSC-kiväärin MM-kilpailut päättyivät upeasti, kun Suomi saavutti hullepean mitalisaaliin, ja Maamme-laulu kuultiin useasti palkintojenjakoseremoniassa.

Kivääriampujat **Juho Kurki** ja **Aleksi Leppä** olivat puolestaan karkikymmenikön tuntumassa Gabalan maailmancupissa. Kesäkuun lopussa Saksan Suhlissa järjestetyissä nuorten kivääri- ja pistoolilajien MM-kilpailuissa Suomi sai kaksi mitalia, kun **Cristian Friman** teki historiaa ja voitti poikien pienoiskiväärin makuun kultaa ja Suomelle tuli asentokilpailun joukkuekisassa pronssia. Tästä on hyvä jatkaa! Ruudintuoksuista kesä!

LASSI PALO

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 3/2017

4 Pääkirjoitus Muutoksista
5 Ajankohtaista Tokion olympialajit nyt päätetty.
6 Pirjo Mannisen läksiäishaastattelu.
10 Kaikki lähtee Kultahipuista!
12 Raportti nuorten MM-kisoista Suhlissa.
14 Yhteenveto Hollolan Lapua Eurooppa cupista.
15 Haulikon maailmancupin järjestelyt etenevät.
16 Tommi Takasen sidosryhmätilaisuus.
18 Practicalin MM-menestys Moskovassa.
19 Valmennuksen johtajan kolumni.

20 Katsaus siluettiin, kasa-ammuntaan ja mustaruutiin.
22 Urheilija arjessa: Juha Manninen, sporting.
24 Noin 20 kysymystä: Timo Jetsonen, KouMAS.
26 Kiväärilajien valmennustallit.
29 Mitkä ovat uudet olympialajit?
30 Uusi jäsenpalvelu seuroille ja SAL100-suunnitelmia.
32 Totta toinenkin puoli: Miina ja Janne Terkola, SaSA.
34 ASE-ESITTELY MatchGuns.
37 Laukaisuvastuksen uusi malli.



38 Eino Kohvakka, mestariampuja ja -kaivertaja.
40 Urheilijat tyytyväisiä dopingvalvontaan.
42 Tiedotuksia, tapahtumia ja kilpailukutsuja.
44 Svenska sidor.
46 Radoilta kerättyä ja 10 napakkaa: Vili Kopra
47 Finaali: Marianne Palo

hakuammuntaa

KIVÄÄRIPRACTICALIN ensimmäiset MM-kilpailut olivat suomalaisittain jättimenestys. Venäjällä Moskovassa kesäkuussa järjestetystä kilpailusta Suomen joukkue saavutti yhteensä seitsemän henkilökohtaista ja kolme joukkueitalia.

* sivu 18

Muutokset ovat hyvästä

Olen mielenkiinnolla seurannut Kansainvälisen olympiakomitean (KOK) 2020-ohjelmaa ja sen toteuttamista. KOK:n kriteerit kansainvälisille lajiliitoille ovat olleet muun muassa sukupuolisen tasa-arvon lisääminen ja nuorten kiinnostuksen herättäminen, kilpailujen jännittävyuden lisääminen ja katsojaystävällisyys.

Tämä tuokin uusia lajeja mukaan, ja paluun tekee baseball/softball. Perinteisiin lajeihin tulee muutoksia. Kaikkiaan olympiapöytään katetaan 33 lajia, mutta osallistujamäärä supistuu 10500 urheilijaan. Kilpailu siis kovenee entisestään.

KOK haluaa, että naisia ja miehiä on yhtä paljon ja heillä on lajeissa yhtä monta kilpailua. Nyt viimeisessä KOK:n kokouksessa tehdyt päätökset osoittavat, että se on vakavissaan tasa-arvon puolesta. Lontoossa (2012) naisten osuus oli reilut 44 prosenttia, Rioissa noin 46 ja nyt Tokion 2020 kisoissa tulee olemaan 48,4 prosenttia naisia uusien lajijärjestelyjen johdosta. Tasa-arvovaatimus koskee myös luottamushenkilöitä ja liittojen ylintä hallintoakin.

Myös Kansainvälinen ampumaurheiluliitto (ISSF) sai pyynnön tarkastella lajivalikoimaansa jo pari vuotta sitten. Euroopan liitossa (ESC) asiaan on tartuttu reippaasti kilpailullisilla kokeiluilla. ESC myös peräänkuuluttaa tasa-arvoa luottamuspuolelle. Heinäkuun lopussa Bakussa pidetään ESC:n yleiskokous, jossa nähdään, miten tasa-arvo huomioidaan, kun siellä valitaan uusi luottamushenkilöjohto ja valiokunnat.

ISSF:ssä tasa-arvomuutos ei ole ollut aivan helppoa, varsinkaan kun sitä on tehty poistamalla kolme miesten lajia olympiohjelma- ja tilalle on tuotu sekajoukkuekilpailut ilmakivääriin, -pistooliin ja trapiin.

Muutoksen vaikeus nähtiin, kun ISSF joutui pitämään juhannukse- na ylimääräisen konsultoivan yleiskokouksen asian tiimoilta. Kaikesta huolimatta ISSF on työstänyt ammunnan olympiohjelman KOK:n vaatimusten mukaisiksi ja KOK hyväksyi sen kesäkuun alussa. Tulevis- sa olympialaisissa urheilee 180 naista ja 180 miestä. Urheilijamäärä siis väheni 30 urheilijalla, mutta lajimuu- tos säilytti varmuudella ampumaurheilun olympiaperheessä – uskoisin vielä sen kärkipäässä, ja siksi se olikin elintärkeä koko urheilullemme. Muutokset tuskin jäävät tuohon, sillä lähiaikoina alkaa ISSF osallistamaan kansallisia liittoja ja pyytää ideoimaan 2024–2028 olympialajien lajivalikoimaa.

Vaikka joukkuekilpailujen ja maapaikkojen jakosäännöt eivät olekaan valmiit, niin toivoisin, että SAL pohtisi, miten voisimme luoda ampumaurheilusta entistä mielenkiintoisemman ja miten hyödyntää uusia kilpailumuotojamme varmistaaksemme lajimme aseman.

Vaikka pohdinkin edellä asiaa olympialajien ja kilpailamisen näkökulmasta, on kysymys huomattavasti laajempi. Kysymys on koko ampumaurheilun jatkosta, kehittämisestä ja menestyksestä. Lainatakseni ISSF:n puheenjohtajaa **Olegario Vazquez Ranaa**: ”Päätökset on tehty huomioiden mikä on koko ampumaurheilun parhaaksi!”

Yhdessä, voimakkaammin, paremmin!

#roadtotokyo

”Jag vill njuta av resan.” ”Jag siktar mot Tokyo.” Sommar-OS skymtar om tre år, men värdstaden Tokyo är redan nu starkt närvarande även i de finska sportskyttarnas tankar.

Detta visar att attityden är rätt. Det syns också i all verksamhet. Skeetskytten Timo Laitinen uttryckte det så här: ”Jag vill inte låta mig komma undan lätt.” Det andra citatet tillhör den unga gevärsskytten Emmi Hyrkäs, som nyligen vann sin första FM-guldmedalj i damernas luftgevär.

Skeetlandslagetts huvudtränare, svensken Tom Alderin har konstaterat att finländarnas mål är att få två platser till Tokyo. Det är en tuff målsättning, men Alderin tror uppriktigt att våra idrottare kan klara det.

Även skyttarna inom de paralympiska grenarna har Tokyo och år 2020 i tankarna. Så säger Jarkko Mylly, Timo Keskisimonen ja Nico Järvinen, som hörde till de bästa i R3 luftgevär i FM i Tammerfors.

Man pratar alltså om Tokyo i en positiv ton, man njuter av resan. OS-resan är lång, och den kan vara både stenig och psykiskt tung. De första nationsplatserna utdelas sannolikt om ett och ett halvt år vid alla ISSF-grenars VM. Tiden visar hur många platser till Tokyo vi sist och slutligen får.

Alla når inte sina mål, men om man kommer till OS noteras det stort. Kaija Yliniemi, chef för STT:s sportredaktion, säger sig vilja se sportskytte igen bli

en av succégrenarna i OS. Hon konstaterar att huvudvikten på redaktionerna inom alla idrottsformer ligger på OS-grenarna: ”De andra grenarna innehar biroller. Det är en resursfråga.”

Att nå framgång i OS skadar ingen, men det gör den stora publiken medveten om sportskytte. Bläddrar man i gamla tidningar märker man att vi i tiotal år har pratat om samma saker: om att ge en bättre uppfattning om vår idrottsgren och om publiciteten kring den.

Även om alla inte vill prata eller alls höra talas om OS och nationsplatser, kan diskussion inte undvikas. OS intresserar folk, och att nå nationsplatser och framgång i tävlingarna är det effektivaste sättet att förmedla en bättre och klarare bild av vår idrottsgren, vars anseende redan har hunnit oroa många. Detta av en eller annan orsak, men även helt utan orsak. Sportskytte har ett gott anseende bland journalister, och i Rio de Janeiro var man uppriktigt orolig över vårt antal OS-representanter. Vad kommer att hända i Tokyo? var det flera som frågade.

Inom icke-ISSF-grenar har man konstaterat att ett av syftena med att understöda elitidrotten är att få synlighet och berättigande till existens vad gäller publik och lagstiftning: ”På det sättet är det även förnuftigt att understöda OS-skyttegrenar.” Samtidigt har man påpekat att detta även bör leda till resultat. Liksom Hyrkäs och Laitinen bör man försöka njuta av OS-resan. Som stöd behövs allas positiva glöd, för det ger de bästa resultaten.

Nu sätter vi gasen i botten och styr mot förbundets jubileumsår och OS!



RISTO AARREKIVI
SAL:n toiminnanjohtaja /
SAL:s verksamhetsledare

YHTEISTYÖSSÄ:



Opetus- ja
kulttuuriministeriö





Teksti & kuva LASSI PALO

Marianne Palo ja Cristian Friman ilmakiväärin sekajoukkuekilpailussa Mariborin EM-kilpailuissa maaliskuussa.

Olympialaisten sekajoukkuekilpailut ovat nyt totta

Kun Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) ylimääräinen yleiskokous järjestettiin juhannuksena Münchenissä, ei siellä tehty muutoksia esitettyyn Tokion olympiohjelmaan.

Kansainvälinen ampumaurheiluliitto (ISSF) esitti helmikuussa uusia lajeja Tokiossa vuonna 2020 järjestettäviin kesäolympialaisiin. Kansainvälinen olympiakomitea (KOK) teki myöhemmin päätöksen Tokion olympialaisten lajiohjelmasta.

KOK päätti, että kaksostrapin tilalle tulee trapin sekakilpailu, jossa on yksi mies- ja yksi naisampuja. Miesten 50m pienoiskiväärin makuuasennon kilpailun tilalle tulee 10m

ilmakiväärin sekakilpailu, ja miesten 50m pistooli korvataan 10m ilmapistoolin sekakilpailulla.

Olympialajien määrä pysyy entisellään eli viidessätoista, ja ne jakautuvat tasan haulikon (5), kiväärin (5) ja pistoolin (5) kesken. ISSF selvitti ja pohti asiaa kahden vuoden ajan ja päätti asiasta Intian Delhissä maailmancupin yhteydessä pitämässään

(Juttu jatkuu sivulla 29)

6 kiperää

1 2 3 4 5 6

Orimattilan Seudun Urheiluampujien 15-vuotias trap-ampuja **SARA NUMMELA** teki kesäkuussa uuden ennätöksensä, kun hän rikkoi 65 kiekkoa.



- 1 Miltä uusi ennätöksesi maistui?** Tosi hyvältä! Entinen ennätökseni koheni kolmella pisteellä. Ensin mietin, tulenko edes kilpailemaan, koska koirani sairastui yöllä.
- 2 Millainen valmentaja isäsi Matti Nummela on?** Tosi hyvä totta kai! Kuuntelen äitiä ja isää sekä välillä Patrikia (isovelji).
- 3 Mikä sinusta tulee isona?** Ei mitään hajua! Pienempänä halusin kukkakauppiaksi, mutten enää.
- 4 Mitä teet mieluiten, kun vietät vapaa-aikaasi eli nyt kesälomaasi?**

Menen mökille Suomussalmelle, jossa vietän aikaa koirani kanssa.

- 5 Millainen keskinäinen kilpailu sinulla ja veljelläsi Patrikilla on?** Ei mitään ihmeellistä. Menemme ampumaan, ja kisan jälkeen kysymme toisiltamme, miten kisa meni.
- 6 Tulevaisuuden tähtäimessäsi urheilussa?** Ei oikeastaan mitään. Olen tykännyt ampumisesta, mutta katsotaan, kuinka pitkälle jaksan. En ole vielä kilpaillut ulkomailla, ehkä joskus tulevaisuudessa.

Huikeat 47 vuotta urheilun

Pirjo Manniselle tuli kesäkuun 10. päivänä täyteen huikeat 47 yhtäjaksoista työvuotta suomalaisessa urheilumaailmassa – ensin SVUL:n Helsingin piirissä ja sitten Ampumaurheiluliitossa. Ansaitut eläkepäivät alkoivat viikkoa myöhemmin.

Teksti & kuva LASSI PALO

Tänä on se päivä. Kesäaamu on lämmin, ja ihmiset hymyilevät kilpaa auringon kanssa. Ampumaurheiluliiton toimistossa tuoksuu vastakeitetty kahvi. Kello on 9.27, kun tutut askeleet kuuluvat käytävältä ja hetkeä myöhemmin tervehdys ”heippa”.

On liiton pitkäaikaisen talouspäällikön **Pirjo Mannisen** viimeinen työpäivä eli perjantai 16. kesäkuuta. Sitä ei kuitenkaan huomaa, sillä:

– Jaa-a, pitää tässä vielä mennä laskuttamaan, Manninen tokaisee kahvin nautittuaan.

Merkittävää on myös se, että Manniselle tuli viikkoa aikaisemmin (10.6.) peräti 47 yhtäjaksoista työvuotta täyteen suomalaisessa urheilumaailmassa, ensin SVUL:n Helsingin piirissä 1970–1983 ja sitten vuodesta 1983 lähtien Ampumaurheiluliitossa.

Manninen lienee suomalaisen urheilun järjestömaailman nykyisistä työntekijöistä pisimpään palvellut työntekijä. Muutama vuosi sitten eläköitynyt SLU:n entinen työntekijä **Aune Luoto** oli urheilujärjestöissä töissä 48 vuotta, mutta hän sai etumatkaa aloitettuaan työt edesmenneen SVUL:n lähettinä vain 15-vuotiaana.

Manninen tuli urheilun järjestöaloon ”vasta” parikymppisenä, vastavalmistuneena Seinäjoen kauppaoppilaitoksesta ja tuoreena rouvana. Hän meni naimisiin samana päivänä kuin koulu loppui.

– Se oli ihan suunniteltu juttu, sillä menimme naimisiin kirkossa ja olimme tulossa muutenkin pääkaupunkiseudulle, hän naurahti tutussa paikassa eli liiton neuvotteluhuoneessa tehdyssä läksiäishaastattelussa.

MANNINEN JÄÄ virallisesti eläkkeelle elokuun viimeisenä päivänä, ja läksiäisiä vietetään 29. elokuuta. Mitä sen jälkeen tapahtuu, on osin kirkkaana mielessä, osin ei:

– En ole suunnitellut mitään... No,

saan nukkua aamulla pitkään, sillä olen illan virkku ja aamun torkku. Kuskaan viittä lastenlastani (4–13-vuotiaita) heidän harrastuksiinsa, ja tyttäreni tarvitsee apua vasta perustamassaan yrityksessä. Minulla on myös kolme ottokoira ja 12-vuotias Max-kissa, Vantaalla asuva Manninen luettelee ja hymyilee:

– On kiva jäädä eläkkeelle. Minulla ei ole sellaista ”pakonomaista” tunnetta, että minun pitäisi jatkaa tätä työtä.

Miksi olisikaan, sillä hän täyttää marraskuussa 68 vuotta ja on eläkkeensä ansainnut tunnollisella ja pitkäaikaisella työllään pääosin talousasioiden parissa. Helsingin piirin aikoinaan hän toimi lehdistösihteerinä useiden eri lajien kisoissa, kuten esimerkiksi yleisurheilussa ja painissa. Olipa hän kerran töissä myös suunnistuksen Jukolan viestissä. Lisäksi häntä työllistivät palloilulajien viikonloppujen tulospäivystykset.

– Olin aina töissä, ja olen ihmetellytkin, miten onnistuin kasvattamaan samaan aikaan kaksi lasta, jotka syntyivät vuosina 1970 ja 1977.

KUN JUHA TIKKANEN valittiin silloisen Ampujainliiton toimitusjohtajaksi, pyysi tämä Mannista Helsingin piiristä mukaansa. Manninen lähti, koska hän piti aikaa sopivana paitsi ikänsä myös työtehtäviensä takia. Hän ei halunnut jämähtää paikoilleen. Mutta sitä, että hän jää eläkkeelle Ampumaurheiluliitosta, ei hän osannut tuolloin lainkaan ajatella.

Työpaikat ovat vaihtuneet Aurorankadulta Topeliuksenkadulle ja edelleen vuonna 1985 nykyiselle Radiokadulle. Muutosten tuulet ovat puhaltaneet, sillä toimitalon nimi on vaihtunut vieläkin useammin: SVUL-, SLU- ja Valo-talosta nykyiseksi Olympiakomitean taloksi. Liiton toimisto sijaitsi Radiokadulla ensin neljännessä kerroksessa ja sitten seitsemännessä ennen kuin liitto muutti muutama vuosi sitten nykyiseen kuudenteen kerrokseen.

Lajiliitot – Ampumaurheiluliitto muiden mukana – muuttavat uuteen toimitaloonsa vuodenvaihteessa. Se sijaitsee Helsingin Pitäjänmäessä.

– Olen tosi iloinen, ettei minun tarvitse muuttaa enää mihinkään! Olen aina pitänyt Länsi-Pasilaa hyvänä paikkana, se on lähellä ihmisiä ja kaupunkia. ”Pitsku” on teollisuusaluetta, piste, Manninen napauttaa.

Mannisen aikana SAL:lla on ollut yhdeksän puheenjohtajaa ja neljä toiminnan- tai toimitusjohtajaa. Hän on istunut SAL:n hallituksen kokouksissa sihteerinä noin 350 kertaa ja vahtinut taloutta ja rahaa yli kolmen vuosikymmenen ajan. Se on uskomattoman pitkä aika, mutta Man-



Kaksi vuotta sitten toimistosihteerin tehtävistä eläkepäivien viettäessä tapaamassa muun muassa pitkäaikaista työtoveriaan.

ninen vakuuttaa viihtyneensä.

– Olen ollut aina töissä, mitä voi nykyään pitää todellisen lahjana. Minun ei ole tarvinnut miettiä toimeentuloa. Nyt on kuitenkin aika lähteä, sillä minun on vaikea kuvitella itseäni etsimässä läppäri kinalossa työpistettä avokonttorista. Minulla pitää olla paikka, minne tulla. Teke- misen laatu on muuttunut.

MANNINEN KIELTÄÄ hakeneensa muualla töihin Ampumaurheiluliitosta. On hänen ammattitaitonsa noteerattu toki muuallakin, mutta ei hän ole mihinkään lähtenyt.

– Olin äitiyslomalla, kun yksi liitto kysyi minua töihin. Kieltäydyin työtarjouksesta.

Manninen kävi ampumaurheilun arvokilpailuissa etenkin 1980- ja 1990-luvuilla. Hän luettelee käymänsä kilpailut nopeasti ja virheettömästi, kuten kaikki muutkin asiat. Pitkä lista alkoi vuoden 1985 PM-kilpailuista ja päättyi Vierumäellä vuonna 2012 järjestettyihin ilma-aseiden EM-kisoihin.

– Arvokilpailut olivat kivoja ja mukavaa vaihtelua toimiston arkeen, vaikka välillä menikin melkein kaksi viikkoa nuk-

Järjestöjen palveluksessa



Eläkkeelle jäänyt Maila Pynnönen (vas.) kävi kesäkuun alussa Ampumaurheiluliiton toimistossa vierailemaan Pirjo Mannista.

kumatta. Ei se haitannut, sillä työnteko on ollut minulle aina intohimo ja tärkeää. Nyt on toki myönnettävä, että viimeksi kuluneiden parin vuoden aikana minulla ei ole ollut enää sellaista ”pakkoa” tulla töihin, vaan olen keksinyt muutakin tekemistä.

Manninen on viihtynyt suomalaisessa urheilu- ja järjestömaailmassa eikä usko, että olisi viihtynyt yhtä hyvin liikemaailmassa. Kaksi merkittävää asiaa on jäänyt hänelle erityisesti mieleen: kun SAL siirtyi 1980-luvulla SVUL:n alaiseen toimintaan uusine sääntöineen ja kun OKM:n määrärahat kaksinkertaistuivat 2000-luvulla.

– Toiminta monipuolistui ja tuli laadukkaammaksi.

ISO MUUTOS oli myös se, kun liiton pitkäaikainen toimistosihteeri **Maila Pynnönen** jäi eläkkeelle kaksi vuotta sitten. Pynnönen oli Ampumaurheiluliitossa töissä 33 vuoden ajan. Mannisen ja Pynnösen yhteenlasketut työvuodet ovat siis uskomattomat 80 vuotta.

– Kun Maila lähti, paljon muuttui, ja jäin häntä kaipaamaan. Hänen kanssaan oli helppo tehdä töitä, vaikka toki hänelläkin oli huonoja päiviä. Kävimme monet



Pirjo Manninen liiton toimistossa 1980-luvulla

reissut yhdessä, järjestimme monet kisat ja olemme nauraneet välillä itsemme kuo-
liaaksi. Kriittisimmillä hetkillä olimme tosin ostamassa erästä helsinkiläistä kioskia,

Manninen naurahtaa ja muistelee aikojaan Pynnösen kanssa selvästikin liikuttuneena.

Manninen kaipaava myös urheilujärjestöjen yhteisöllisyyttä, jolla hän tarkoittaa sitä, että aiemmin liittojen ihmiset tunsivat toisensa nykyistä paljon paremmin ja järjestivät yhteisiä joulu- ja kevätkuuhlia. Lisäksi toimitalosta ovat hävinneet lähes kaikki palvelut.

– Kaikilla oli hirveän hauskaa yhdessä, mutta nyt ei ole enää mitään, mikä sitoisi ihmisiä yhteen.

YHTÄ ASIAA Manninen ei kuitenkaan jää lainkaan kaipaamaan. Hän puhuu siitä haastattelun aikana useaan otteeseen ja siihen sävyyn, että se on todellakin kiusannut ja leimannut työntekoa – etenkin muutaman viimeksi kuluneen vuoden ajan.

Sana on ilkeily.

– Sitä ei kukaan halua, eikä kukaan halua lukea papereista, että kaikki pitäisi erottaa. On järkyttävää, miten ihmiset kirjoittavat, vaikka eivät tiedä eivätkä tunne faktoja. Ei ymmärretä, miten organisaatiot toimivat ja miten päätöksenteko tapahtuu, eikä tiedetä, kuka on vastuussa mistäkin.

– Kaikessa elämässä on aina ollut persoonia, mutta ilkeily on se, joka on nyt ajankohtaista. Sanotaan ja kirjoitetaan mitä tahansa tosiasioita tuntematta. Kun ikää on tullut lisää, olen alkanut ottaa siitä enemmän itseäni, ja se on alkanut kiusata enemmän. Jos perjantaina joutuu lukemaan jotain ikävää, kyllä se viikonlopun pilaa. Kun palaute ja kritiikki ovat asiallista ja faktat oikein, se ei ole lainkaan pahasta.

MANNINEN TUO tyylilleen uskollisena napakasti esiin myös sen, että Ampumaurheiluliitto on huippu-urheiluliitto, joka saa pääosan julkisesta tuestaan nimenomaan olympialajien menestyksen perusteella.

– Jos tätä suuntaa halutaan muuttaa, on tarkkaan mietittävä, miten se vaikuttaa julkisen rahan saamiseen.

Manninen korostaa myös sitä, että liiton talous on ollut vakaa.

– Ampumaurheilu ei ole suuri media-laji, jonka talous olisi riippuvainen yhteistyökumppaneista. Se nojaa omaan jäsenistöön, ja olemme selvinneet vaikeistakin ajoista hyvin. Toivottavasti liitossa ollaan jatkossakin hereillä ja varmistetaan, että kaikki asiat tulee tehtyä ajallaan.

Niin. Käsittelemätön määrä niin sanottua hiljaista tietoa ja kotimaisia ja kansainvälisiä kontakteja siirtyy nyt Mannisen mukana toimiston ulkopuolelle. Mutta elämä jatkuu:

– Nyt on seuraajani vuoro rakentaa työstään omannäköisensä. 🌸



VARUSTE.NET

SYVYYKSISTÄ HUIPULLE



No onhan meillä Varuste.netissä tuhansia muitakin tuotteita valikoimassamme ja metsästysosastomme on myymälässä mitä edustavin & näyttävin. Niin, että löytyy vaativankin metsästäjän ja ampumaurheilijan tarpeisiin tarvittavat varusteet. Tervetuloa meille Konalaan!

Tiesitkö? Metsästys- & ampumaurheiluaiheiset varusteemme aseet mukaanlukien kaikki kootusti osoitteessa: metsastyskeskus.fi

 BERETTA

 METSÄSTYSKESKUS
PARHAAT VARUSTEET METSÄSTÄJÄLLE



BERETTA UNIFORM PRO CAP

Ammuntaharjoituksiin ja -kilpailuihin suunniteltu suojaava ja hengittävä lippis. Värit: valkoinen, punainen ja sininen.



BERETTA UNIFORM PRO POLO

Italian ampumajoukkueen suunnittelema poolopaita matkustamiseen ja palkintopallille. Laadukas ja kestävä materiaali.



SOFT SHELL SHOOTING BOMBER

3-kerros Soft Shell takki ammuntaan. Tuulenkestävä kalvo, vahvikkeet ja sisäverkkotasku Recoil Reducer -pehmikkeelle.



BERETTA UNIFORM PRO SKEET VEST

Naisille ja miehille suunniteltu urheiluammuntaliivi. Materiaali puuvillaa ja hengittävää verkkokangasta. Isot taskut patruunoille.



BERETTA TRAP VEST NO OLIMPIC - DX

Erinomainen urheiluammuntaliivi. Valmistettu puuvillasta ja hengittävästä verkkokankaasta. Oikeakätisille ampujille.



BERETTA TECH SHOOTING POLO

Tyylikäs ja mukava poolopaita vaikka edustamiseen. Laadukas ja kestävä materiaali. Kevyt, hengittävä ja joustava kangas.



BERETTA UNIFORM PRO BERMUDA

Kevyet ja hyvin hengittävät shortsit ammuntaan. Elastinen vyötärö ja nyörisäätö.



BERETTA TECH SHOOTING T-SHIRT

Teknisestä kankaasta valmistettu t-paita ammutaharjoituksiin ja kilpailuihin. Kevyt, hengittävä ja joustava kangas.



UNIFORM PRO SWEATSHIRT FREETIME

Pehmeää 290g /100% puuvillaa vapaa-aikaan. Naisten ja miesten mallit. Mallistossa myös samasta materiaalista valmistetut rennot verryttelyhousut.



Urheilijan polku joillekin lap

Teksti & kuva TIMO RAUTIO

Millä tavoin urheilijaksi kehittymistä lapsuusvaiheessa tulisi lähestyä? Onko urheilijan polku sellainen käsite, joka konkretisoituu yksilön elämässä vasta valintavaiheessa?

Useinkaan lapsi ei tiedä olevansa urheilijan polulla ennen kuin on tehnyt tietoisin valinnan tähdätä urheilijaksi. Lapsuusvaiheessa urheilulla ei lapsen näkökulmasta ole useinkaan mitään kehitystavoitetta vaan se on ikään kuin – teen tätä siksi, koska huvittaa. Voimme siis vasta jälkeenpäin katsoa hyvien urheilijoiden lapsuusvaihetta ja nimittää sitä urheilijan poluksi.

Kenestä tulee lopulta urheilija? Urheilijaksi kehittymiseen vaikuttaa niin moni näkymätön ja ennustamaton seikka, että on melkoista arpapeliä yrittää poimia lapsista ne, joihin panostetaan.

Tulevaisuuden urheilumenestymisen ennustaminen on siis lapsuusvaiheessa äärimmäisen vaikeaa – ja siten turhaa. Ainoat selkeät osoittimet mahdollisesta huippu-urheilijasta ovat lapsen kiinnostus ja innostus urheiluun. Lapsen innostumista urheiluun voidaan edesauttaa ja tukea.

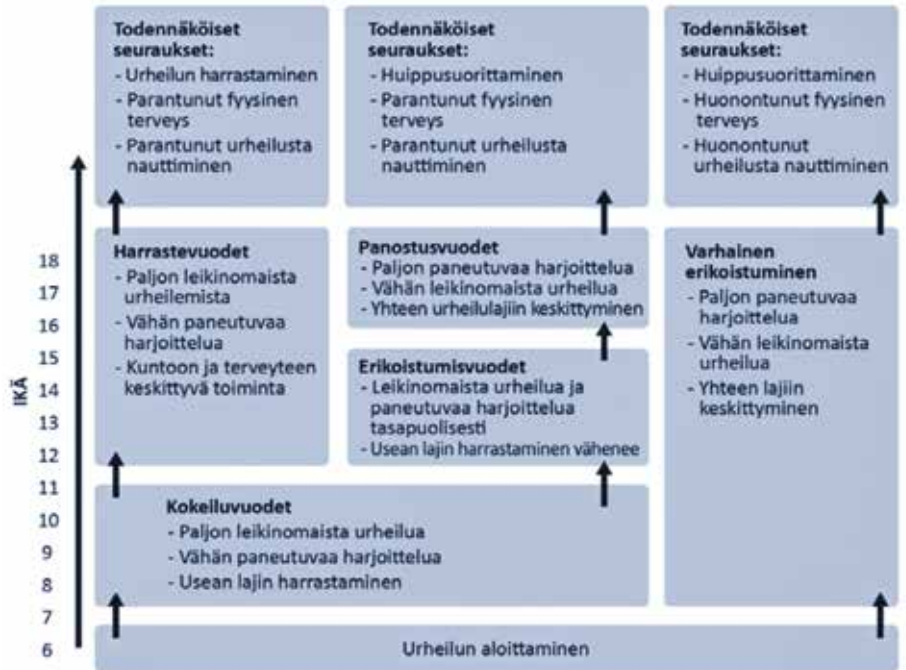
Huippu-urheilijaksi kehittyvällä innostus muuttuu myöhemmin intohimoksi. Muut edellytykset urheilijaksi kehittymiseen – taidot, harjoitettavuus ja elämäntapa – kehittyvät laadukkaassa urheilutoiminnassa. Niitä ei siis etsitä lapsesta, vaan niitä opetetaan ja niihin kasvatetaan, sillä innostunut lapsi oppii.

TUTKIMUSTULOSTEN mukaan laji, josta myöhemmin tuli urheilijan päälaaji, aloitettiin urheiluseurassa keskimäärin 9-vuotiaana, organisoitu urheilu 13-vuotiaana ja määrätietoinen valmentautuminen 15-vuotiaana. Urheilijat tekivät päälaajinsa valinnan keskimäärin 13 vuoden iässä. Tärkein tekijä urheilua kohtaan syntyneeseen kipinänsä oli urheilijoiden oma kiinnostus lajiaan kohtaan.

Muita tärkeimmiksi motiiveiksi raportoituja tekijöitä olivat omien vanhempien ja sisarusten tuki sekä hyvä menestyminen urheilussa ikäistensä parissa.

Outi Aarresolan väitöskirjan (2016) mukaan varhainen lajisosialisointi johti siihen, että urheilijat olivat pian ikäluokkansa parhaimmista ja pääsivät osallisiksi urheilun institutionaalisiin resursseihin, kuten talenttiryhmistä ja paremmasta valmennuksesta. Poluilla toimijuus jäi kuitenkin vähäiseksi: urheilupolku rakentui ikään kuin itsestään-selvyytenä, eikä urheilijan omaehtoisena valintana. Valinnoille ei jäänyt yhtäältä tilaa eikä toisaalta tarvettakaan.

URHEILUPOLUISSA ON kyse monitahoisesta sosiaalistumisprosessista, jota on vaikea tyhjentävästi mallintaa. Miten suhtautua polkujen erilaisuuteen? Urheilutoimijoiden



DMSP-malli (Developmental Model of Sport Participation) (Côté ym. 2007).

on olennaista pohtia, mitä mahdollisuuksia eri poluilla kulkevilla on. Tavoitteena tulisi olla kilpaurheiluun sosiaalistumisen helpottaminen, ei polun mutkistaminen.

Aarresola tunnisti viime marraskuussa tarkastetussa väitöskirjassaan peräti 62 erilaista urheilijan polkua. Silti polkuja on hänen mielestään liian vähän. Hän itse asiassa käyttää mieluummin käsitettä urheilupolku. Moni kulkee sillä, mutta urheilijan poluksi se muuttuu vasta, kun kulkija alkaa mieltää itsensä urheilijaksi. Haaste on, ettei junioriurheiluun osallistuvista lapsista moni ajattele olevansa polulla, Aarresola selvittää.

Olisi tärkeää hahmottaa, että polkuja syntyy käytännössä hyvin erilaisia. Siten hyvin erilaisista taustoista tullaan huippu-urheilijoiksi. Myöhemmin urheilijan polkuja on vahvistettu lapsuus-, valinta- ja huippuvaiheilla ja pyrittiin purkamaan niitä elementteihin, jotka ovat kussakin vaiheessa tärkeitä.

YHTÄ LASTA EI kiinnosta urheileminen yhtään, toinen on innokas liikkuja ja monitaitaja, joka touhuaa treenistä toiseen. Mitä lapsi tarvitsee kehittyäkseen urheilijaksi? Miksi joistakin lapsista tulee urheilijoita ja toisista ei? Olympiakomitean havaintojen mukaan ykkösjuuttu on monilajisuus. Sen mahdollistaa yhteistyö eri tahojen – kodin, koulun ja seuran – kesken. Tärkeää on myös seurojen välinen yhteistyö.

Nykypäivän trendi on, että lapsi ajautuu yhteen lajiin hyvin nuorena. Olisi äärimmäisen tärkeää, että lapsuudessa kokeillaan eri lajeja, jolloin lapset löytävät samalla itselleen mukavimman lajin. Tämä tuottaa myös parempaa ja iloisempaa urheilua sekä lapselle itselleen että ehkä jokin päivä myös hyvää urheilumenestystä Suomessa.

Aikuisten tehtävä on sallia eri lajien kokeilu. Seurassa harrastamisen lisäksi on tärkeää, että vanhemmat ovat pääosassa liikuntakasvattajina ja arjessa on monipuolista liikkumista.

ON OLEMASSA lukemattomia mahdollisia reittejä ja mahdollisuuksia kasvaa hyväksi urheilijaksi. Jälkikäteen tarkasteltuna jokainen urheilijan polku näyttää erilaisena – hyvin yksilöllisenä. Onkin todennäköisempää puhua esimerkiksi lapsuusvaiheen polkuviidakosta, missä jokaisella polulla on oma ennalta arvaamaton luonteensa.

Yhtä lajia harrastamalla voi kasvaa hyväksi urheilijaksi, mutta yksiläisellä polulla tiedetään olevan enemmän haasteita, ja ne on syytä tunnustaa ja tunnustaa. Varhaisen erikoistumisen yhteen lajiin on havaittu aiheuttavan esimerkiksi aikaista lopettamista, viihtymisen ja motivaation puutetta sekä terveysongelmia. Uhkana on siis psyykinen ja/tai fyysinen loppuun palaminen.

Niinpä lasten urheilun keskeisten laatu-tekijöiden merkitys ja niihin liittyvä osaaminen korostuvat yhden lajin lapsiharrastajan kanssa tuhutessa. On myös iso ero, onko yhden lajin harrastaminen lapsen oma valinta vai rakenteen ohjaama pakko. Yhden lajin aikaiseen harrastamiseen ohjaavaa rakennetta on perusteltu pääosin fyysis-motorisilla tekijöillä, erityisesti taidon oppimisen herkkyyksikaudella.

Perustelu vaikuttaa kapealta, koska se ei ota huomioon lapsen kokonaisvaltaista kasvua ja kehitystä. Toisaalta erityistä taidon herkkyyksikauden olemassaoloakaan ei ole kyetty osoittamaan. Onko kyse siis enemmänkin lajikulttuurin ohjaamasta pakosta tietynlaiseen rakenteeseen? Niin tai näin,

sille vai kaikille?

yhden lajin harrastamiseen ohjaavassa rakenteessa tulee huomioida lasten urheilun laatuun vaikuttavat tekijät.

LAPSET EIVÄT urheilijapolkujen rakenteita rakentele. Kyse on enemminkin eri aikuistoimijoiden laatimista säännöistä ja järjestelmistä, lasten urheilun toimintakulttuurista. Edellä esitetty polkupuohdinta antaa aiheen tarkastella kriittisesti lasten urheilun toimintatapojamme. Tarjoammeko lapselle mahdollisuuden löytää oma urheilijan polkunsu? Onko tehtävämme etsiä lapsia lajille vai auttaa lapsia etsimään lajiaan?

Tarvitaan kokonaisvaltaiseen urheilullisiin elämäntapoihin kasvattava mikroympäristö. Vaikka vanhempien rooli lapsen elämäntapakasvattajina on keskeinen, niin myöskään valmentajan merkitystä ei voi eikä kannata väheksyä. Urheilunkaltaisesti ”koukuttavia” harrastuksia on lapsille tarjolla paljon. Sellaisiakin, joilla ei ainakaan suoranaisesti nähdä olevan positiivisia vaikutuksia urheilijaksi kasvun kannalta. Haasteita on siis monia ja haasteet ovat isoja.

Innostuminen urheiluun syntyy, kun tuetaan koettua pätevyyttä, tunnetta sosiaalisesta yhteenkuuluvuudesta vahvistetaan, mahdollistetaan autonomia ja motivaatioilmasto on tehtäväsuuntautunut.

Monipuoliset liikuntataidot karttavat, kun toiminta on lapsilähtöistä, suoritusten määrä on korkea, tekeminen on monipuolista ja toiminta on mielekästä ja konkreettista.

Hyvä fyysinen harjoitettavuus rakentuu, kun kunnioitetaan yksilöllistä kasvua ja kehitystä, toiminnassa on pitkäjänteistä tavoitteellisuutta, kokonaisliikuntamäärä on korkea ja harjoittelu ja liikunta ovat monipuolista.

Urheilullinen elämäntapa tarttuu, kun terveysasiat kytkeytyvät urheilussa kehittymiseen, niihin kasvattaminen aloitetaan jo lapsuusvaiheessa, niihin kasvattaminen on tiedostettua ja aktiivista, ja kun sekä kodit/vanhemmat että seuravalmentajat ohjaavat lapsia.

URHEILIJANPOLUN VALINTAVAIHE on ihmisen elämässä sellaista aikaa, jossa moni asia muuttuu sekä urheilussa että sen ulkopuolella. Yhtä polkua huippu-urheilijaksi ei ole. Ratkaisuja on monia – mikä on ilman muuta hyvä uutinen!

Samalla on elettävä sen epävarmuuden kanssa, että elämä on niin monimutkainen kokonaisuus, ettei sitä mikään urheilutoiminta voi ottaa haltuun. Eikä pidäkään, koska kaikista ei voi tulla huippu-urheilijoita. Yksilöllisille valinnoille pitää jättää tilaa. Nuori itse on päähenkilö omalla polullaan!

Urheilijanpolulle pitää saada laatutekijöitä tukevia toimenpiteitä tavalla tai toisella. Urheilijanpolun laatutekijöissä on kyse hankituista ominaisuuksista ja kyvyistä. Kenelläkään ei ole vahvoja lajitaitoja tai urheilullisia elämäntapoja syntymälähjana. Innostus ei ehkä ole niin selväpiirteisesti ja

ehdottomasti hankittu ominaisuus, mutta sitäkin voidaan tukea.

Hankittuja kykyjä on toisilla enemmän ja toisilla vähemmän, mutta niitä on aina mahdollista hankkia lisää. Se on se osa urheilijaksi kasvamista, johon voimme vaikuttaa. Toisin sanoen niitä opetetaan, niihin kasvatetaan ja ne mahdollistetaan nuorelle urheilijalle. Niitä ei etsitä urheilijoista, ne eivät ole yksilöiden ”lahjakkuustutka” vaan toiminnan laadun tutka. Nuoren päivittäisharjoittelu ja sen mukana arkivalmennus on keskeisin toimintakenttä valintavaiheessa. Päivittäisharjoittelun tulee rakentua kokonaisuutena – seurassa, koulussa ja omaehtoisesti.

Valintavaiheen harjoittelu ei kuitenkaan saa olla samanlaista kuin huippuvaiheen harjoittelu. Vaatimustason pitää nousta vähitellen eikä yhtäkkiä. On myös muistettava, että arkivalmennus on kokonaisen ihmisen valmennusta, ei vain jonkin osan kehittämistä.

Valintavaiheessa valmentautumisesta huolehditaan edelleen ensisijaisesti urheiluseurassa. Valmentautumiseen voi kuitenkin vaikuttaa entistä useampi tekijä: valmentajien määrä voi lisääntyä, ja myös asiantuntijapalvelut tulevat osaksi arkea sitä mukaa, kun panostus urheiluun kasvaa. Haasteeksi tulee se, kenellä on kokonaisnäkemys urheilijan kehittymisestä ja harjoittelusta. Valintavaiheessa olisi tärkeää, että nuorella on tukenaan aikuinen, jolla on näkemys kokonaisuudesta.

PÄIVITTÄISHARJOITTELUN KANNALTA tärkeää on myös päivän rytmittäminen. Koulupäivän rakenteisiin vaikuttamalla on mahdollista järjestää aikaa liikkumiselle koulupäivän sisälle oikeaan aikaan. Päivittäisharjoittelu tulisikin pystyä integroimaan osaksi koulu- tai opiskelupäivää, silloin kun urheilija opiskelee. Tässä on myös perheellä tärkeä rooli. 🌀

Lähteet: Outi Aarresola, väitöskirja ”Nuorten urheilupolut – tutkimus kilpaurheilun sosiaalistumisen normeista, pääomista ja toimijuudesta” 2016, Jyväskylän yliopisto
Lasten ja nuorten hyvä harjoittelu-kirja 2015, Suomen Valmentajat



Salon Seudun Ampujien Aaro Wessman harjoittelemassa kesäleirillä Kisakalliossa.



Tampereella järjestettiin maaliskuun vaihteessa ilma-aseiden SM-kilpailu.

SM-kilpailujen hakukäytäntö muuttuu

Kevään liittovaltuusto hyväksyi uudet kilpailutoiminnan yleissäännöt ja ohjeet. Tämän myötä SM-kilpailujen hakumenettely muuttuu.

Lajiryhmissä kivääri, pistooli, liikkuva maali ja haulikko (ml. sportinglajit) tulee kaikki SM-kilpailu ajalle 2018-2021 poikkeuksellisesti hakea 30.9.2017 mennessä seuraavasti:

Kilpailu ajalle 1.1.2018–31.12.2019 haetaan täydellisin tiedoin (varsinainen järjestämislupahakemus). SM-kilpailut alkuvuodelle 2018, joiden järjestämislupa jo on myönnetty ei tarvitse hakea uudestaan.

Kilpailu ajalle 1.1.2020–31.12.2021 voidaan hakea puutteellisin tiedoin (ennakkohakemus). Vähimmäisvaatimus on järjestäjä, paikkakunta/rata, lajit ja kilpasarjat, ehdotus ajankohdaksi sekä yhteyshenkilö yhteystietoineen.

Huom! Jatkossa on vuosittain vain yksi hakuajan takaraja 30.9. Seuroja pyydetään noudattamaan hakuajan takarajaa. Kilpailuvaliokunta laatii lajijaostojen avustuksella ajoissa saapuneiden hakemusten perusteella kilpailukalenterin, joka kattaa seuraavat neljä vuotta. Kilpailukalenteria laadittaessa noudatetaan KY:n myöntämiskriteereitä. Mikäli jollekin kilpailulle ei löydy järjestäjää, pyrkivät lajijaostot etsimään sopivan järjestäjän.

Myös ISSF-lajien ennätyskelpoiset kilpailut sekä kaikki muut kilpailuvaliokunnalta haettavat kilpailut haetaan tällä samalla menettelyllä. Näitä kilpailuja on mahdollista hakea myös myöhemmin.

Mustaruuti, siluetti, kasa-ammunta ja practical noudattavat hakumenettelyssä joko tätä samaa käytäntöä tai omia käytäntöjään, joista tiedottavat erikseen.

Uuteen hakumenettelyyn voi tarkemmin tutustua KY-2017 kirjassa (kohdat 3.2.2 ja 3.2.3), joko painetusta kirjasta tai netistä. 🌀

Kiväärilajien kurssin käännös näkyi MM-Suhlissa

Teksti & kuvat HEIDI LEHIKONEN

Hyvähenkinen Suomen joukkue saavutti kivääri- ja pistoolilajien nuorten MM-kilpailuissa Suhlissa kaksi mitalia sekä urheilijat useita omia huipputuloksiaan. Kuuden kivääriampujan joukkueelle kilpailut antavat tulosten ja kokemuksen lisäksi hyvän pohjan tulevien vuosien työlle. Suhlissa mitalille ylsi 21 maata, joiden joukossa Suomi oli kymmenenneksi paras.

Poikien kolmikolta odotettiin ennakkoon paljon, mutta jo ensimmäisenä kisapäivänä saatiin vieläkin enemmän. Kun **Cristian Friman** (Esbo Skytteförening) eteni finaaliin peruskilpailun neljäntenä, kaikki oli hyväksi finaaliampujaksi tiedetylle espoolaiselle mahdollista.

Jännittävien vaiheiden jälkeen yksi toisensa jälkeen putosi kahdeksikosta himmeämmille sijoille, kunnes jäljellä olivat enää Romanian **Dragomir Iordache** ja Friman. Lopulta kulta ratkaistiin uusinnassa, jossa Frimanin 10,4 päihitti romanialaisen 9,8. Suurta riehaantumista ei nähty, mutta kasvoille viimeisen laukauksen ja mestaruuden ratkeamiseksi levinnyt hymy kertoi kaiken.

– Erittäin hyvä tunne tuli. Vähän jännitti, kun ammuin kymppinelosen. Tiesin, että vastustaja on niin kovatasoinen, että voi ampua paremmin. Nuorten maailmanmestaruus on iso saavutus, isoin tähän asti. Mitä tuo tulevaisuudessa, se jää nähtäväksi, Friman sanoi.

HIEMAN HAASTAVASTI sujuneen ilmakiväärkilpailun jälkeen Friman oli mukana myös toisessa mitalissa, joka tuli asentokilpailussa. Siinä Friman oli 17:s.

– On Suomenkin puolesta hyvä, että meitä on monta, jotka pärjäävät. Itselläni oli ihan hyvät kisat. Toki kyykkäämisiäkin tuli, mutta tuli sitten parempiakin saavutuksia. Nämä kisat kertovat mikä on hyvällä tasolla ja mikä huonolla. Niistä päätellen pitää sitten alkaa treenata sitä, mikä ei ole oikein hyvällä tasolla, Friman tuumi nuorten MM-kisoistaan.

Tasaiset onnistumiset toivat tiukassa



Mira Mäkelä.



Henna Viljanen.

joukkuekilpailussa Suomelle 18 maan joukossa pronssin, kun **Sebastian Långström** (Kyrkslätt Skytteförening) oli 11:s ja komean kahdeksan pisteen ennätysparannuksen tehnyt Poliisien Ampumaseuran **Matias Kiuru** 22:s.

Långström jäi vain kolme pistettä finaaliapaikasta ja oli ulkorataennätyksellään 11:s.

– Polvi oli helppo tänään. Sitä olemme paljon treenanneet, se on ehkä eniten ollut työn alla. Se sujui kuten treeneissäkin. Makuu oli ihan oookoo, ei mitään isompia ongelmia. Pystyssä oli vähän enemmän hajontaa. Vähän huonompi pito mitä voisi olla, mutta sellaista se on treeneissäkin ollut, hyviä kokemuksia jatkoa ajatellen kisoista saanut Långström sanoi.

ILMAKIVÄÄRILLÄ Matias Kiuru oli suomalaisten ykkösnimi. Hän koki harjoitusmäärien tuoman tasaisuuden näkyvän tuloksessa, sillä maaliskuussa pidettyjen EM-kisojen jälkeen harjoitusmäärät ilmakiväärillä olivat hänelläkin vähäisiä.



MM-mitalistit Cristian Friman (vas.), Sebastian Peltolan kanssa.

– Ehkä isoin vika oli, etten parhaimpiin kymppiputkiin ihan täysillä uskaltanut heittäytyä mukaan, se vähän söi pisteitä. Neljä tosi huonoa ysiä tuli, jos ne olisivat olleet parempia, olisi ollut uusi ennätökseni. Olosuhteisiin nähden olen ihan tyytyväinen kilpailuun, Kiuru summasi.

TYTTÖJEN PUOLELLA Suomen kolmikko ampui hyvällä perustasolla jokaisena päivänä. Ilmakiväärillä **Marianne Palo** (Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura) jäi vain 0,1 pistettä omissa nimissään olevasta 20-vuotiaiden SE:stä.

– Kisan aikana ajattelin, että tulee varmasti joku ihan perustulos, mutta se meni sitten paremmin mitä ajattelin. Fiilis oli



Polviammunnan harjoitteluun panostettava jatkossa enemmän

Teksti HEIDI LEHIKONEN

Ampumaurheiluliiton nuorten valmentaja **Pirjo Peltola** eli suojattiensa mukana tiukasti jokaisena kilpailupäivänä. Peltola summaili joukkueen suorituksia tyytyväisenä.

– Mitaliodotukset olivat kovat lähinnä poikien puolelta, ja ne täyttyivät. Tietysti kultamitalin povaaminen näin herkässä lajissa on sellaista, mitä ei tohdi näin herkässä lajissa ajatella. Kun se tuli sellaisten vaiheiden jälkeen, niin voi hyvän aika. Joukkueitali oli kova taistelu. Tyttöjen asentokilpailussa tekivät kauden parhaitaan, Peltola listaili onnistumisia.

HYVIEN ASIOIDEN lisäksi Suhlin MM-kilpailut toivat kehitettäviä asioita tulevaisuutta

ajatellen. Kilpailut kuitenkin osoittivat sen, että tavoitteena ollut kurssin käänös kivääri-lajeissa on onnistunut.

– Näyttää, että laivan kurssinmuutos parempaan on onnistunut. Tietysti aina toivon, että tämä innostaa nuoria lajin pariin. Vaikka välillä kuulee muiden maiden isoista satsauksista, aina on pienellä Suomellakin mahdollista lyödä se kiila siihen. Siihen pitää vaan uskoa.

Ampumaurheilu on laji, jossa pelkillä valtavilla harjoitusmäärillä ei tehdä parasta mahdollista tulosta. Peltolakin korostaa, että urheilija on muutakin kuin harjoittelunsa summa. Toki kilpailut antoivat paljon ajatuksia ja kehitettävää valmennukselliselle puolelle.

– Yksi on polviammunta. Sen harjoittelu jää meillä vähille.



Matias Kiuru.



Cristian Friman ja kaksi MM-mitalia.



Marianne Palo.

Långström ja Matias Kiuru valmentaja Pirjo

hyvä, mutta rohkeampi olisi saanut vieläkin olla. Kun pysyy paikallaan, ei meinaa uskaltaa liipasta.

Muista suomalaisista asentokilpailussa **Mira Mäkelä** (Lappajärven Ampujat) tärytti makuulla 199 pistettä ja **Henna Viljanen** (KSF) ampui kaikki kolme kilpailua tasaisesti.

– Tulokset olivat ihan hyviä. Vähän jäi ehkä kaivelemaan, pystyisin vähän parempaan, Viljanen summasi.

– Olen pystynyt kuitenkin tekemään sen normituloksen, joten ihan hyvin on mennyt. Täällä on korostunut rauhassa tekeminen, vaikka sen kyllä tietääkin, Mäkelä sanoi.

Marianne Palosta lisää sivulla 47. ⚙️

Kiväärimiehet ja Ylinen suomalaistähdet Hollolan Lapua Eurooppa Cupeissa

Suomalaisille ropisi useita palkintopallisijoja Hollolassa kesäkuussa käydyissä 300 metrin kiväärin sekä 25 metrin pistoolin Lapua Eurooppa Cupeissa.

Teksti HEIDI LEHIKONEN
Kuva RISTO AARREKIVI

Lapua Eurooppa cup iso- ja vakiopistoolissa sekä 300m kiväärilajeissa järjestettiin viikkoa ennen juhannusta Hollolan Hälvälässä. Kansainväliseen kivääri- ja pistoolikilpailuun osallistui isäntämaan lisäksi osanottajia kahdeksasta maasta. Hälvälässä kilpaili kaikkiaan noin 70 ampumaurheilijaa. Pistooliin osallistui 25 ja kivääriin 43 urheiluampujaa.

Hollolan Lapua Eurooppa cup oli suomalaisille myös EM-näyttökilpailu. EM-kilpailut järjestetään Azerbaidžhanin Bakussa heinä-elokuussa eli 20.7.–4.8.

Lapua Eurooppa cupin virallinen järjestäjä on Suomen Ampumaurheiluliitto. Lapua on kummankin lajiryhmän pääsponsor. Lapua Eurooppa cup on järjestetty Hollolassa vuosittain vuodesta 2014 lähtien.

USEIMMIN PALKINTOPALLILLA vieraili suomalaisista Kankaanpään Ampumaurheilijoiden **Juho Kurki**, joka otti henkilökohtaisissa kilpailuissa voiton ja kolmossijan sekä kuului Suomen voiton ja kolmossijan ottaneisiin joukkueisiin.

Kiväärissä Kurki ja Haminan Ampumaseuran **Alexi Leppä** ottivat 3x40 laukauksen kilpailussa kaksoisvoiton sekä Suomi joukkuekilpailun ykköstitan, lisäksi Kurki oli kolmas 3x20 laukauksen kilpailussa. Makuukilpailussa **Juho Autio** (Oulun Metsästäys- ja Ampumaseura) oli toinen ja miesten joukkue kolmas. Naisten 3x20 laukauksen kilpailussa Suomi oli joukkuekilpailun kolmas. Pistoolin suomalaisionnistujia olivat isopistoolilla kolmanneksi yltänyt Kauhavan Ampujien **Petri Ylinen** ja tuntumassa neljäs ollut Lahden Ampumaseuran **Teemu Lahti**.

KURKI AMPUI tuloksen 1172 (392 + 395 + 385), Leppä 1165 (388 + 395 + 382).

– Nopealla rytmillä paukuttelin menemään, ja se oli tänään voittajataktiikka. Tosi vähän on näitä 300 metrin kisoja takana,



Alexi Leppä (vas.), Juho Kurki ja Ranskan Valerian Sauveplane palkintojenjaossa.

ihan harrastelua ollut aikaisemmin. Nyt sain puolustusvoimilta kunnan aseet ja patruunat käyttöön, joten olen päässyt tekemään tulosta. Piekkarilla tehty treeni näkyy myös tässä, eihän tämä niin erilaista hommaa ole. Keskelle taulua sitä tässäkin pitää osua, Kurki sanoi hymyillen voittonsa jälkeen.

Leppä otti Hollolassa uransa ensimmäisen henkilökohtaisen Lapua Eurooppa Cupin palkintopallisijan.

– Tänäpä oli ihan kohtuullista ammuntaa. Vähän jäi sellainen tunne, että muutama pisteen olisi pystynyt joka asennosta rutistamaan enemmän.

PÄÄTÖSPÄIVÄNÄ AUTIO oli miesten makuukilpailussa toinen ja miesten joukkue samassa kolmas. Autio ampui tuloksen 596. Voiton vei Ranskan **Remi Moreno Flores** pisteen paremmalla tuloksella.

– Henkilökohtainen mitaliahan on aina kiva juttu joukkueitalien lisäksi! Itse suorittaminen oli tänään semmoista perusteke mistä. Samaa tasoa kuin aiemmat makuukisat tänä vuonna, Autio arvioi.

Vaikka kiväärilajeissa parhaat sijoitukset nappasivat miehet, myös naisissa tuli hyviä sijoituksia. Mikkelin Ampujien **Satu Korhola** onnistui 300 metrillä tasaisesti, sillä tuloksiksi tuli kuudes (3x20ls) ja yhdeksäs sija (makuu). Suomi oli joukkuekilpailun kolmas Sveitsin ja Viron jälkeen. Joukkueessa ampuivat Korhola (566), **Petra Liljeborg** (552) ja **Laura Määttänen** (512). Korholalle Lapua Eurooppa Cup oli ”erittäin mieluista kokemus”, sillä hänellä oli 300 metrin kiväärillä alla aiemmin vasta kahdet kotimaiset. Hän suorittaa varusmiespalvelustaan Santa-

haminassa Urheilukoulussa.

– Lyhyessä ajassa olen saanut mukavasti treeniä alle ja noususuuntaisesti olen saanut tulostasoa näinkin lyhyessä ajassa ylöspäin. Tekemistä tekniikan kanssa vielä riittää, ja olenkin saanut vinkkejä kiitettävästi niin ikään liiton kuin sotilasampujienkin puolesta. Tämä oli mukavaa vaihtelua ilma- ja pienoiskivääriammuntaan. Varmasti minut nähdään tulevinakin kausina 300 metrin radoilla, Korhola sanoi.

25 METRIN PISTOOLIN Lapua Eurooppa Cupissa suomalaisista Petri Ylinen oli isopistoolin kolmas ja Teemu Lahti neljäs. Ylinen paukutti tuloksen 581. Voiton vei Viron **Peeter Olesk** tuloksella 586.

– Kisa oli itselle kauden ensimmäinen, ja tavoite oli ampua siten kuin olen harjoitellut. Luotto omaan tekemiseen oli hyvä, koska viime aikoina ne vähät treenit, mitä olen pystynyt tekemään, ovat olleet laatua määrän sijaan ja luoneet itseluottamusta omaan ammuntaan. Niin kävi: sain tehtyä hyvän, rennon ja ehjän ammunnan. Tulokseen ja sijoitukseen olen erittäin tyytyväinen, Ylinen sanoi.

Lahti iloitsi päässeensä omalle tasolleen:

– Tarkkuusosa lähti hiukan vaisusti käyntiin, mutta kun pääsin juonen päästä kiinni, niin osumat alkoivat löytyä kymppisä. Pikaosalla puolessa välissä alkoi hiukan jännittää, mutta sain ajatukset pysymään kasassa ja tulos oli hyvä, Lahti sanoi.

Vakiopistoolilla **Jorma Jäntti** oli suomalaismiesten parhaana yhdeksäs tuloksella 561. Voiton vei Ranskan **Franck Kiefer** tuloksella 572. 🌸

100-vuotisjuhlavuosien pääkilpailu

Ei ollut sattumaa, että Kansainvälinen ampumaurheiluliitto myönsi haulikkolajien maailmancupin Suomeen vuonna 2019.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Kansainvälinen ampumaurheiluliitto (ISSF) on myöntänyt haulikkolajien maailmancupin kilpailun Suomeen vuonna 2019. ISSF päätti asiasta Intian Delhissä helmikuussa pitämässään kokouksessa. Suomessa järjestetään siis yksi vuoden 2019 haulikkolajien maailmancup-kilpailuista.

Mielenkiintoa tapahtumaa kohtaan lisäävät ne tosiseikat, että Hollolan Hälvälässä järjestettävä haulikkolajien maailmancupin kilpailu on kyseisen vuoden ainoa Euroopassa ja siellä todennäköisesti jaetaan myös olympiamaapaikkoja Tokion olympialaisiin 2020.

Lahden Ampumaseura (LAS) päätti hakea maailmancupia järjestettäväkseen, koska vuosi 2019 on paitsi seuran myös Ampumaurheiluliiton 100-vuotisjuhlavuosi.

– Jos emme olisi näillä perusteilla saanut cupia järjestettäväksemme, emme sitten millään, sanovat LAS:n puuha- ja puhemiehet **Heikki Keskitalo** ja **Antti Virolainen**.

HAULIKKOLAJIEN maailmancup järjestetään Hälvälän ampumaurheilukeskuksessa 11.–22. elokuuta 2019. Alun perin ajankohdaksi suunniteltiin heinäkuuta, mutta kilpailu siirrettiin elokuulle, koska heinäkuu oli niin täynnä kilpailuja.

– Elokuu on hyvä ajankohta. Se on Keski-Euroopassa lomakuukausi, ja Suomesakin on tuolloin vielä hyvä sää, Keskitalo toteaa.

Kilpailuun odotetaan 400–500 urheiluaampujaa, jotka edustavat 70–80 maata.

– Haulikkolajien maailmancup on juhluvuotemme selkeä urheilullinen päätapahtuma, Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja **Risto Aarreki** viittaa.

– Maailmancupia ”lobattiin” parin vuoden ajan. Mukana oli liiton ja seuran lisäksi Lahti Region. Tämä on hieno lopputulos hyvästä yhteistyöstä.

LAS:n Heikki Keskitalo on Aarrekiä kanssa samoilla linjoilla:

– Tämä tuntuu hienolta, koska kilpailua haettiin niin pitkään. Haulikkolajien arvokisoja ei ole Suomessa järjestetty vähään aikaan, hän sanoo.

Hollolan Hälvälässä järjestettiin haulikkolajien maailmancup edellisen kerran vuonna 1995. Kun Lahdessa järjestettiin



Vuonna 2019 juhlivat LAS ja SAL sekä Heikki Keskitalo, joka täyttää kahden vuoden kuluttua 70 vuotta.



Antti Virolainen harrastaa trapia. Kuvasa hän kilpailee toukokuussa järjestetyssä Polar GP:ssä.

"Olosuhteet on nyt tehtävä sellaisiksi kuin ne pitää maailmancupissa olla."

Heikki Keskitalo

vuoden 2002 ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailut, haulikkolajit järjestettiin Hälvälässä.

KUN MAAILMANCUP-uutinen julkistettiin, Keskitalo totesi muun muassa seuraavaa: ”Cupin järjestäminen tietää töitä ja aherrusta. Olosuhteet on nyt tehtävä sellaisiksi kuin ne pitää maailmancupissa olla. Meillä on kaikki suunnitelmat olemassa, jotta voimme

parantaa esimerkiksi melu- ja maaperäsuojausta.”

Etumaasto aiotaan ehostaa nurmikoksi penkkaan asti, ja vallia aiotaan myös korottaa. Korotusurakka ei kuitenkaan valmistune cupiin mennessä, vaan ehkä vasta vuodeksi 2021. Väliseinät kunnostetaan, ja katosten kattorakenteet uusitaan, kuten myös vallin ”nuukahtaneet” pressut.

Cupia varten tarvitaan neljä trap- ja neljä skeet-rataa, joista yksi uusi skeet-rata rakennetaan trap-radan päälle. Finaaliradalle hankitaan uudet heittimet.

– Urakka on iso, mutta suunnitelmat ovat olemassa ja budjetit laadittu, Virolainen sanoo.

Keskitalon mukaan runsaan viikon ajan kestäväällä maailmancupilla on ”iso merkitys” paitsi LAS:lle myös suomalaiselle haulikkoammunnalle ja ampumaurheilulle.

– Talousvaikutus alueella on myös suuri, sillä tänne tulee kaikkiaan noin 700 ulkomaalaista. Elokuu on kireistä aikaa Lahdessa, sillä maailmancupia edeltävänä viikonloppuna täällä järjestetään Kuninkuusravit, Virolainen kertoo.

– Meilläkin pitää kiirettä, että a) saamme hommat liikkeelle ja b) projektin tyylikkäästi maaliin. Haluamme parhaan mahdollisen lopputuloksen, jotta jälkipolvillakin olisi hieno rata käytössään. Cup-vuonna haluamme myös ”korkata” Pohjoismaiden kuuluisimman radan kunnostettuna. Aikaa on riittävästi, Keskitalo ja Virolainen hymyilevät. 🍁

Moderni huippu-urheil

Kun skeet-ampuja Tommi Takanen järjesti toukokuussa sidosryhmätilaisuuden kotiradallaan, hänen pääyhteistyökumppaninsa AxFlow'n toimitusjohtaja Harri Lindroos kutsui Takasta moderniksi huippu-urheilijaksi.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Tommi Takanen pysäköi autonsa Miehikkälän ampumaradan pääraikennuksen eteen toukokuuisena iltapäivänä. Aurinko paistoi, ja radalla oli vielä hiljaista. Illan isäntä alkoi järjestää reilun tunnin kuluttua alkavaa tilaisuutta, jota hän kutsui sidosryhmäillaksi.

Opaskyltit vietiin tien varteen, pöytäliina laitettiin paikoilleen ja kahvinkeitin kaitettiin auton takakontista. Tekemistä riitti.

– Tommi järjestää tällaisia tilaisuuksia kerran, pari vuodessa. On ilo nähdä hänen keittävän kahvia! Ota Tommista nyt kuva, Takasen äiti **Mervi** nauroi lämpimästi, kun poika laittoi suodatinpusseja keittimiin.

Joku vitsaili, että äiti oli illan odotettu vieras, sillä toihan hän syötävät mukanaan.

RADALLA VALLITSI alusta alkaen hyvä, leppoisaa fiilis, joka jatkui koko illan ajan. Takanen esiintyi ja puhui hyvin ja luontevasti, hallitsi faktat ja käytti huumoria sopivasti. Ei ihme, että paikalle saapuneet parikymmentä ihmistä viihtyivät ja nauttivat.

Takasella oli todellakin kotikenttäetu puolellaan, sillä hän ampui samalla radalla elämänsä ensimmäisen kerran haulikolla. Tämä tapahtui vuonna 2002.

– Lapsuudenkotini sijaitsee 15 kilometrin päässä, hän kertoi.

– Saman verran on matkaa linnuntietä Venäjän-rajalle, Takasen isä Jarmo puolestaan kertoi.

Takanen edustaa valmennuksellisista syistä Lahden Ampumaseuraa (valmentaja **Jaakko Louhelainen**), on kirjoilla Miehikkälässä ja asuu osan ajastaan Haminassa. Hän käy ampumassa Hollolan Hälvälässä pari kertaa viikossa. Miehikkälässä hän ei enää ammu yhtä usein kuin aikaisemmin, mutta käy siellä leirien välissä ”pitämässä kuntoa yllä ja hakemassa haasteellisia olosuhteita kesäisin, sillä täällä metsä ’vilisee’ taustalla”.

TAKASEN PITKÄAIKAISEN pääyhteistyökumppanin AxFlow'n toimitusjohtaja **Harri**



Tommi Takasella oli runsaasti aikaa myös kuvaukseen sidosryhmätilaisuudessaan.



Ruudintuoksua kesäillassa.

Lindroos ajoi Miehikkälään Helsingistä.

– Otimme Tommin tukemisesta kopin, kun ostimme hänen vanhan yhteistyökumppaninsa TM-Palvelu Oy:n vuonna 2010. Tommi on hyvä yhteistyökumppani, moderni urheilija, joka tiedottaa tekemisistään, menestyy ja on oma-aloitteinen, Lindroos luetteli.

– Tommi osaa hoitaa nämäkin asiat. Tarkoituksenamme on jatkaa yhteistyötä Tokion olympialaisiin asti (2020). Haluamme näky-



Mervi Takanen (vas.), Sini Huhtala ja hänen isänsä

vyyttä, ja olemme olleet tyytyväisiä. Tommi on ainoa tukemamme seuraaviin olympialaisiin tähtäävä huippu-urheilija. Hänen lisäkseen tuemme judoseura Meidokanin maa-joukkueurheilijoita, Lindroos kertoi.



Jouko Huhtala seuraamassa Takasen ammuntaa.

AxFlow on Euroopan johtava tehokkaiden ja edullisten pumppausratkaisuiden toimittaja. Pumppeujen lisäksi se toimittaa sekoittajia ja lämmönvaihtimia sekä vastaa edustamiensa tuotteiden huollosta ja

varaosapalveluista. Sillä on toimistot Helsingin lisäksi Tampereella ja Oulussa sekä huolto Kotkassa.

LINDROOSILLA EI OLE omaa huippu-urheilutaustaa, mutta hän seurasi aikoinaan läheltä jääkiekkoilijaveljensä **Jarin** otteita muun muassa Helsingin Jokereissa. Lindroos suhtautuu käynnissä olevaan olympiadiini luottavaisin mielin:

– Tommin tulokset ovat parantuneet vuosi vuodelta, ja todennäköistä on, että hän Tokioon pääsee. Hänellä on kaikessa tekemisessään ”älli” mukana, ja hän on saanut kasattua hyvän paketin. Fiksusti hoidettu, Lindroos kehui ja lisäksi, että hän on vuosien aikana ”kaikenlaista nähnyt”.

Lindroosin ei tarvinnut mainita, että Takanen on erinomainen esimerkki sieltä parhaasta päästä. Yrityspomo tiivistikin tilanteen napakasti: ”Joko on oltava rikkaat vanhemmat tai sitten on osattava markkinoida itseään, jotta pystyy ampumaan tällä tasolla.”

Sen enempää Takanen kuin Lindrooskaan ei halunnut avata yhteistyökuvioiden taloudellista arvoa. Takanen luonnehti yhteistyösopimustensa arvon niin, että ne mahdollistavat sen, että hän ”pystyy toimimaan nykyisin resurssien kansainvälisellä tasolla”.

– Minun ei tarvitse miettiä taloudelliselta pohjalta sitä, lähdenkö leirille vai en. Minulla on nyt kolmas tällainen kausi meneillään.

TAKASEN JÄRJESTÄMÄÄN tilaisuuteen osallistui hänen perheenjäseniään, ystäviään ja yhteistyökumppaneidensa edustajia.

– Ovatko kaikki jo saaneet ekan kupin kahvia? Hyvä, toinen pannullinen on tulossa, Takanen huolehti ja esitti illan tavoitteeksi sen, että kaikki osuvat kiekkoon vähintään kerran, kun vierailta oli mahdollisuus kokeilla millaista skeet-ammunta oikeasti on.

Takaselta kysyttiin asioita laidasta laitaan. Kyllä, asemerkki on vaihtunut, ja uusi ase tottelee nimeä Beretta DT11. Sillä on ammuttu tammikuun 2. päivästä lähtien 13700 laukausta. Kaikki laaukukset on kirjattu Excel-taulukkoon. Edellisellä aseella hän ampui neljän vuoden aikana noin 100 000 laukausta.

– Uusi ase on toiminut hyvin. Olen ampuanut sillä tähän mennessä viidessä maassa. Viimeksi kuluneiden kolmen viikon aikana ammuin neljä kilpailua, jotka kaikki menivät niin hyvin, että olen tyytyväinen.

Aseen toimivuudesta mainittakoon esimerkkinä se, että Takanen paukutti Siilinjärven hyttävissä olosuhteissa huipputuloksen 123. Vapunpäivänä hän nappasi uransa

toiseksi parhaan maailmancup-sijoituksen Kyproksella, kun hän oli kymmenes. Samassa kilpailussa **Oskari Kössi** (SSG) sijoittui hienosti viidenneksi.

– Miksi vaihdoin asettani? Vanhassa merkissä ei ollut mitään vikaa, mutta vaihtoon oli kolme selkeää syytä: vaihdettava laukaisukoneisto, Beretan huolto on kaikissa isoissa kilpailuissa paikalla ja ase sopii tekniikkalleni paremmin, koska rekyyli on pienempi. Ensimmäisen laukauksen jälkeen jää enemmän aikaa ampua toista kiekkoa, kun rekyyli on pienempi.

Entä sitten tukinteko? Takanen kertoi, että tukki on veistetty pähkinäpuusta Bresciaa Beretan tehtaalla maaliskuussa.

– Olin paikan päällä, kun sitä lähdettiin tekemään käsin raakalankusta. Kahdeksan tunnin kuluttua tukki oli valmis ja käteeni täysin sopiva. Puu on aivan ehdoton materiaali, koska sillä saadaan hallittua rekyyliä.

Kisapyyssyissä on tärkeää myös se, miten puun syyt menevät.

Entäpä panokset? Ne on tehty tehtaalla minulle sopiviksi, Takanen kertoi.

– Saan Gyttorpin kisapatruunoista noin kymmenen prosenttiin hyödyn verrattuna kaupan patruunaan.

Kun Takaselta alettiin kysyä supistajan valinnasta ja ammuntakuvioista, hän vilkaisi kelloaan ja naurahti:

– Nyt on niin tiukkoja kysymyksiä, etten osaa vastata!

Mennään radalle ampumaan!



Tommi Takanen edustaa Suomea Bakun EM-kisoissa.

TAKANEN NÄYTTI vierailleen, miten skeetin kierros ammutaan. Puhuen lomassa hän näytti osaamistaan rikkomalla 24 kiekkoa. Tämän jälkeen hän taituroi aseellaan ampumalla lonkalta, vasemmalla kädellä, polviltaan, kävelyvauhdista, yhdellä jalalla seisten... Upeaa katseltavaa!

Kun vieraat pääsivät kokeilemaan ampumista, ei tulos ollut lainkaan hassumpi, sillä yksi jos toinenkin sai illan tavoitteen täytettyä: pölykiekko meni komeasti rikki.

TAKANEN OPISKELEE Lappeenrannan teknillisessä yliopistossa, josta hän valmistuu noin vuoden kuluttua. Sidosryhmäillä hän kertoi, että kesän suunnitelmat olivat vielä auki:

– Ammunko vai menenkö töihin? Minulla on pari viritystä, mutta ammunta on minulle kaikki kaikessa.

Sen huomasi ja huomaa kaikesta Takasen tekemisestä. Todennäköistä siis on, että Tokioon matkustaa Takasen lisäksi muitakin sidosryhmäillä olleita.

– Kyllä minä Tokioon lähdän, jos Tommi sinne nimetään, Lindroos hymyili. 🍀

Suomalaisjuhlaa Moskovassa

Teksti SIMO PARTANEN

Kuva KIMMO ISO-TUISKU

Kivääripracticalin ensimmäiset MM-kilpailut olivat suomalaisittain vähintäänkin jättimenestys. Venäjällä Moskovassa kesäkuun alussa hulppeissa puiteissa järjestetystä kilpailusta Suomen joukkue saavutti yhteensä seitsemän henkilökohtaista ja kolme joukkuemitalia.

Maamme-laulu soi palkintoseremonioiden aikana siis useamman kerran, kun mitalista jopa neljä oli kultaisia!

Yksi tyytyväisimmistä kilpailijoista viiden päivän ampumarupeaman jälkeen oli Sibbo Skyttegilleä edustava **Teemu Rintala**. Hän selvitti kilpailun 30 haastavaa asemaa loistavasti ja nappasi Open Semi-Auto -divisioonan kaikkien aikojen ensimmäisen maailmanmestaruuden. Jälkikäteen mies totesi, ettei mitali todellakaan tullut helpolla.

– Kahden ensimmäisen ampumapäivän aikana tein erittäin paljon virheitä, ja olinkin jo henkisesti todella murtunut. Kuuntelin musiikkia ja yritin päästä hyvään fiilikseen, ja jossain vaiheessa oli vain päätettävä, että nyt tämä käännetään vielä hyväksi tulokseksi, Rintala kertoi muutama päivä kisan jälkeen.

Rintala oli ajatustensa mittainen mies. Hän teki juuri niin kuin oli päättänyt ja käänsi suorituksensa huonosta hyvään, jopa loistavaan. Kolmannelta ampumapäivästä lähtien kaikki alkoi kulkea ja tie mestaruuteen oli avoin.

– Muutama stage muutti kaiken, sain pari hyvää vetoa alle, ja siitä nousu lähti, Rintala taustoitti lisää kilpailun etenemistä.

HENKISESTI RANKKA kilpailuviikko oli vain osa siitä kaikesta kuormasta, jonka Rintala kesti matkalla tavoitteeseensa tulla maailmanmestariksi. Hän jäi muun muassa keväällä työstään pois yhteensä kolmeksi ja puoleksi kuukaudeksi, jotta voisi harjoitella tarpeeksi ja haluamallaan tavalla tätä kilpailua varten.

– Olihan tämä varsinkin henkisesti erittäin rankka prosessi. Kävin radalla lähes joka päivä, ja siihen lisäksi sitten vielä lenkit, kuntosaliharjoittelut ja muut oheistreenit. Ja oikeastaan kaiken homman sai tehdä yksin ilman seuraa, joka oli rankinta, Rintala sanoo avatessaan valmistautumisprosessiaan.

Fyysinen kunto oli suuressa asemassa Rintalan valmistautumisessa MM-kilpailua varten. Mies teki paljon erilaisia koordinaatio-, nopeus- ja keskivartaloharjoituksia kisaan varten. Hänellä oli matkalla mukana



Open Semi-Auto -divisioonassa palkintokorokkeella seisoivat pelkkiä suomalaisia.

myös henkilökohtainen kuntovalmentaja.

– Joy Trainingin **Johanna Varonen** on ollut personal trainerini jo pitkään. Hänen kanssaan olemme saaneet paljon tuloksia aikaan, ja hänen apunsa on ollut korvaamaton, Rintala kiittelee.

MUTTA MITÄ maailmanmestarilla on seuraavaksi ohjelmassa ammunnan saralla? Olisiko nyt ansaitun levon aika? Varmasti olisi, mutta Rintala kertoi varovasti suunnataavansa radalle jo viikon rentoutumisen jälkeen.

– Kyllä tässä varmasti täytyy kohta radalle suunnata. Pohjoismaiden mestaruuskilpailut ovat kivääripracticalissa vielä käymisenarvoiset tänä vuonna, ja sitten onkin aika tarttua haulikkoon ensi vuotta varten.

Edellä olevalla Rintala viittaa vuonna 2018 Ranskassa järjestettäviin haulikkopracticalin maailmanmestaruuskilpailuihin, joihin hän on lähdössä taas varmasti mitalinkiihtä silmissä. Edellisen kilpailun pöly ei

ole vielä edes laskeutunut, mutta mies on taas täydessä työn touhussa.

RINTALAN MITALIN lisäksi Suomeen tuli Moskovan kilpailusta siis erittäin iso mitalisaalis. Open Semi-Auto -divisioonassa suomalaiset ampuivat jopa kolmoisvoiton, kun kakkoskorokkeelle kiipesi **Raine Peltokoski** ja kolmanneksi tähtäsi **Jarkko Laukia**. Standard Semi-Auto -divisioonassa kultamitali karkasi Norjaan, mutta **Sami Hautamäki** ampui hienosti toiseksi ja **Timo Vehviläinen** kolmanneksi. Molemmissa divisioonissa Suomi voitti myös joukkuekilpailun.

Open Semi-Auto -divisioonassa Super Senior -kategoriassa **Pertti Karhunen** nappasi hopeaa yhdysvaltalaisen lajilegenda **Jerry Miculekin** viedessä voiton. Saman divisioonan Lady-kategoriassa Suomen naiset saivat joukkuepronssia.

Lisäksi Standard Semi-Auto -divisioonan Senior-kategoriassa **Mikael Kaislaranta** ampui kultaisen mitalin. 🇸🇫

Sana suunnitelmallisuudesta

Grattis, Cristian! Juhannuksen aikana saimme iloita menestyksestä pienoiskiväärissä, kun **Cristian Friman** voitti maailmanmestaruuden nuorten MM-kilpailuissa Saksan Suhlissa. Tiukan finaalin jälkeen tuli upea ensimmäinen nuorten pienoiskiväärin MM-kultamitali Suomeen – hieno suoritus!

Tämän upean onnistumisen käytän aasinsiltana seuraavan vuoden toiminnan suunnitteluun.

Syyskuussa Ampumaurheiluliitto lähettää jokaiselle maajoukkueurheilijalle, tänä vuonna mukana olleille sekä uusille ehdokkaille, jokavuotisen kyselyn. Kysely koskee ammunnan tuloksia ja harjoittelumääriä sekä ensi vuoden että pitemmän tähtäimen suunnitelmia.

FRIMAN SOPII erinomaisesti esimerkiksi uran suunnittelusta niin lyhyellä kuin pitkälläkin tähtäimellä: hänellä on selkeät tavoitteet tuloksia ja keinoja koskien, koulutus ja harjoittelu etenevät suunnitellusti kohti Tokion olympiakisoja (2020) ja siitä urheilijan uralla eteenpäin.

Frimanin kehittymistä tukee läheisestä henkilökohtainen valmentaja eli oma isä, joka on kouluttautunut kansainväliseksi kiväärivalmentajaksi. Yksi välitavoite on nyt saavutettu matkalla olympialaisiin, kansainvälistä tasoa nuorten sarjoissa ja maailmanmestaruutta.

PYYDÄN, ETTÄ jokainen paneutuu huolella tähän syyskuussa toteutettavaan kyselyyn. Vastaaminen edistää osaltaan jokaisen omaa suunnitelmallista etenemistä kohti omia tavoitteita.

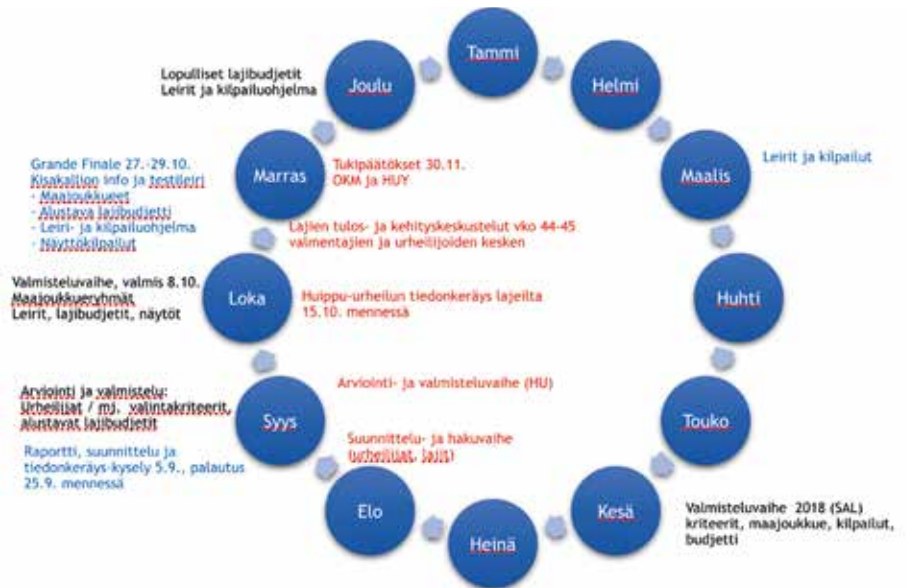
Ampumaurheiluliiton toiminnan suunnit-

telu noudattaa ensi vuonna Olympiakomitean huippu-urheiluyksikön tuki- ja kehittämisprosessia.

Kukin lajiliitto kehittää ja selkiyttää yhteistyössä HUY:n kanssa huippu-urheilun **roolit, vastuut, toimintatavat, tavoitteet, avaintekijät, huippu-urheilun määrittelyn ja tukijärjestelmät.**

Prosessi jatkuu elokuussa liittojen ja HUY:n yhteisellä suunnittelupa-

Ampujan vuosikello



PER-OLE LINDELL
Ampumaurheiluliiton
valmennuksen johtaja

laverilla kuvassa olevan "Ampujan vuosikellon" mukaisesti.

Sinisellä värillä merkityt koskevat urheilijoita, mustalla merkityt liittoa ja punaisella merkityt Huippu-urheiluyksikköä.

TOIVON KAIKILLE hyvää kesää sekä maajoukkueurheilijoille onnistuneita viimeistelyharjoituksia ennen Bakun todella kuumia EM-kisoja! 🚩

Suomesta 30 urheiluampujaa Bakun EM-kisoihin

Ampumaurheiluliitto on nimennyt 30 urheiluampujaa Bakussa järjestettävään EM-kilpailuihin.

EM-kilpailut ovat 20.7.–3.8. Azerbaidžhanin Bakussa. Siellä kilpaillaan 25/50/300m kivääri- ja pistoolilajeissa sekä haulikossa ja liikkuvan maalin lajeissa.

Suomen EM-joukkueessa on kaikkiaan 30 urheilijaa. Heistä 17 on haulikkoampujia, kymmenen kivääriampujia ja kolme liikkuvan maalin ampuja.

Bakun EM-kisojen avajaiset ovat lauantaina 22. heinäkuuta, ja viimeiset medalit jaetaan torstaina 3. elokuuta.

EM Baku 20.7.–3.8. 2017

SUOMEN JOUKKUE

KIVÄÄRI (10)

Miehet: Juho Autio (Oulun Metsästys- ja Ampumaseura, 300m kiväärilajit), Juho Kurki (Kankaanpään Ampumaurheilijat, kaikki lajit), Alekski Leppä (Haminan Ampumaseura, kaikki lajit)

Pojat: Cristian Friman (Esbo Skytteförening), Sebastian Långström (Kyrkslätt Skytteförening, 50m kivääri 3x40 ls), Matias Kiuru (Poliisien Ampumaseura), Mika Piipponen (Kuusankosken Ampujat, 50m kivääri 60 ls makuu)

Tytöt: Mira Mäkelä (Lappajärven Ampujat), Marianne Palo (Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura), Henna Viljanen (Kyrkslätt Skytteförening)

HAULIKKO (17)

Skeet

Miehet: Oskari Kössi (Sibbo Skyttegille), Timo Laitinen (Sibbo Skyttegille), Tommi Takanen (Lahden Ampumaseura)

Naiset: Marjut Heinonen (Oulun Seudun Haulikkoampujat)

Pojat: Sami Aaltonen (Rauman Seudun Urheiluampujat), Eetu Kallioinen (Ala-Hämeen Ampujat)

Trap

Miehet: Jukka Laakso (Orimattilan Seudun Urheiluampujat), Eemil Pirttialo (Ruotsalon Metsästysyhdistys), Vesa Törnroos (Lahden Ampumaseura)

Naiset: Satu Mäkelä-Nummela (Orimattilan Seudun Urheiluam-

pujat), Marika Salmi (Orimattilan Seudun Urheiluampujat), Mopsi Veromaa (Sibbo Skyttegille)
Pojat: Matias Koivu (Orimattilan Seudun Urheiluampujat), Niko Kopra (Orimattilan Seudun Urheiluampujat), Vili Kopra (Orimattilan Seudun Urheiluampujat)

Kaksoistrap

Miehet: Sami Ritsilä (Orimattilan Seudun Urheiluampujat)
Pojat: Miki Ylönen (Orimattilan Seudun Urheiluampujat)

LIIKKUVA MAALI (3)

Miehet: Tomi-Pekka Heikkilä (Kymppi 64), Topi Hulkkonen (Etelä-Saimaan Ampujat), Heikki Lähdekorpi (Satakunnan Ampujat)

Kasa-ampujilla MM- ja EM-kilpailut

"Toivomme tietysti saavamme aikaisemman menestyksen perusteella mitaleita – vähintään hyviä pistesijoituksia."

Teksti MATTI ERKKILÄ
Kuva LASSI PALO

Kasa-ampujilla on tänä vuonna kahdet arvokilpailut. Keskisyytteen lajien MM-kilpailut järjestetään marraskuussa Uudessa-Seelannissa ja BR-pistelajien EM/World Cup ilma- ja pienoiskiväärilajit elokuussa Sloveniassa. Mitaliodotukset ovat tähtäimissä.

– Toivomme tietysti saavamme aikaisemman menestyksen perusteella mitaleita – vähintään hyviä pistesijoituksia, lajioston puheenjohtaja **Tomi Korpi** sanoo luotavaisena.

Hän mainitsee valttikortteina erityisesti **Janne Juntusen, Tapani Nousiaisen, Jari Raudaskosken ja Timo Särkiniemen** (vuoden 2016 kasa-ampuja).

KORPI KERTOO lajin harrastajien lukumäärän lupaavasta kasvusta. Silti laman vaikutus lienee osaltaan hidastanut nousukautta urheilumunnassakin.



Timo Särkiniemi palkittiin viime vuoden parhaana kasa-ampujana.

– Nykyinen aselupamenettely varmasti vaikuttaa, onhan se todettu hankalaksi. Aktiivisetkin kilpaurheilijat ovat pulassa, kun osanottaja- tai tuloslistat eivät kelpaa näytöksi lupahakemukseen.

Tuntuu hassulta, että pitäisi hakea allekirjoituksia ampumapäiväkirjaan. Monille tulee vuosittain jo SM-kilpailuita harrastus-

"Aktiivisetkin kilpaurheilijat ovat pulassa, kun osanottaja- tai tuloslistat eivät kelpaa näytöksi lupahakemukseen."

Tomi Korpi
lajioston puheenjohtaja

vaatimuksen ylittävä määrä. Toivotaan, että lupa-asiat korjaantuvat lähitulevaisuudessa.

Yhä parantunut tulostaso ilahduttaa Korpea. Useat PM-, EM- ja MM-kilpailujen sekä Yhdysvaltain mestaruuskilpailujen mitalit lämmittävät mieltä ja tuovat lajiin vankkaa pohjaa, jolta kehitytään vielä paremmiksi.

– Yhdysvaltain vientikielto ja -rajoitukset useille komponenteille huolestuttavat. Se estää kaluston parantamista tai ainakin vaikeuttaa ja kallistuttaa sitä.

KUN KASA-AMMUNTA ei ole olympialaji, Ampumaurheiluliiton antama tuki jää vähäiseksi.

– Toivoisimme tukea esimerkiksi yhteisen edustusosan hankinnassa. Edustamehan mekin kansainvälisissä kilpailuissa Suomea.

Siluetin EM-kisasta odotetaan useita mitaleita

Sipoon rata on uudistunut ympäristölupavaatimusten tiukennuttua.

Teksti MATTI ERKKILÄ, HANNA LEMPOLA
Kuva HANNA LEMPOLA

Suomen siluettiampujat ovat puhdistaneet palkintopöydän monissa arvokisoissa. Tänä vuonna samaa voidaan odottaa heinäkuussa Tshekin Ludvikovicen radalla järjestettävistä EM-kisoista. Ne alkavat 18. heinäkuuta kiväärilajeilla ja jatkuvat sitten pistoolilajeilla.

Menestystä lähtee tavoittelemaan yh-



SSG:n radan uudet .22 radan laatikot.

dentoista ampujan ryhmä. Maajoukkupaikoista päätetään SM-kilpailujen tulosten

perusteella. Matkaan lähtee moni jo aikaisemminkin menestystä saavuttanut ampuja. Yksi heistä on Marko Nikko. Menestystä on koko joukkueelta jälleen odotettavissa.

KOTIMAINEN kilpailukausi oli juhannuksen tienoilla hyvässä vauhdissa. Takana oli .22 pistoolilla käyty leirikisa Tampereella. Suomen mestaruuksia ratkottiin ennen juhannusta ison pistoolin kilpailuissa Heinolassa ja heinäkuun ensimmäisenä viikonloppuna .22 pistoolin, ratapistoolin ja ilma-aseiden osalta Sipoossa.

Sipoon rata on uudistunut ympäristölupavaatimusten tiukennuttua, ja muutakin rakennustyötä on siellä vielä edessä. Ensi vuonna SSG isännöi siluettiampunnan MM-kilpailuita 20 vuoden tauon jälkeen!

Perinnelajilla EM- mitalit tähtäimissä

Teksti MATTI ERKKILÄ
Kuva LASSI PALO

Mustaruutilajin tämän vuoden tärkeimmät kilpailut järjestetään 4.–10. syyskuuta Espanjan Granadassa. **Helena Janhunen** ja **Timo Näätänen Lihavainen** ovat EM-kisojen suomalaiset valtit, mutta ”pokkaamaan” on monella muullakin hyvät mahdollisuudet.

Juhannuksen tienoissa ei vielä ampuijien tulokunto ollut tiedossa, mutta Salossa järjestettävissä SM-kilpailuissa 7.–9. heinäkuuta tulokunto paljastuu.

– Odotamme EM-kilpailuissa mitaliputken jatkuvan, lajijaoston jäsen **Reijo Näätänen** uskoo.

– Alkukauden harjoitukset ovat luvanneet hyviä tuloksia, mutta kilpailuissa ei olla ylletty samalle tasolle.

– ”Vanhat parrat” jatkavat harrastustaan aktiivisesti. Uusiakin harrastajia olemme saaneet, mutta kilpailemaan lähteminen tuntuu ujosuttavan.

– Ongelmia meille aiheuttavat ympäristöviranomaiset. Kaiken pitäisi olla steriiliä, hajutonta ja mautonta. Mielellään myös äänetöntä, Näätänen harmittelee.

Puoliso valmentaa Helene Janhusta

Mustaruutilajin viime aikojen menestyjien joukossa on Vammalan Seudun Ampujia edustava Helene Janhunen. Viime vuonna hän sijoittui MM-kilpailussa naisten sarjan walkyrie-lajissa neljänneksi. SM-kisoissa vuonna 2015 hän voitti yleisen sarjan!

SE-tuloksen hän laukoi viime vuonna walkyrie original -lajissa. Naisten sarjan Suomen mestaruuksia hänellä on useita.

– Valmentautumiseni tähän kauteen ei ole ollut paras mahdollinen. Intoa olisi ollut, mutta muutto ja työkiireet ovat ottaneet osansa vapaa-ajastani. Syyskuussa järjestetään Espanjassa EM-kilpailut. Palkintokorokkeelle yltäminen on mieleissäni.

– Tuloksekasta kautta kilpakumppaneille, Janhunen toivottaa.



Helene Janhunen palkittiin viime syksyn Grande Finalessa vuoden mustaruutiampujana.

Marko Nikko – syömähampmas

Siluetin menestynein ampuja on **Marko Nikko**. Hän arvioi voittaneensa yhdeksäntoista MM-kisaa ja kaksinkertaisen määrän EM-kisoja. Tänä vuonna Sakon aseseppä ei ole ehtinyt harjoitella aivan

suunnitelmiansa mukaista määrää. Vankka kokemus ja itseensä luottaminen tuottanevat silti hyvän lopputuloksen.

– Kisoihin valmistautuminen on onnistuttava, jotta menestyn kilpailussa. Valmis-

teluuni kuuluvat omat matkan järjestelyt, patruunat, lataukset, tarvittavat luvat ja ruokailuun liittyvät omat eväät. Vastaavaan ennakoivalmisteluun tuskin löytyy toista henkilöä.

Enemmän urheilijaksi

Juha Manninen vei uuden lajin Urheilukouluun. Raahen Ampujien nuorukainen on ensimmäinen sportingin edustaja, joka on valittu Puolustusvoimien maineikkaaseen palveluspaikkaan.

Teksti LASSI PALO

Kuvat LASSI PALO JA JUHA KYTÖMÄÄ

Kuusi urheiluampujaa aloitti varusmiespalveluksensa viime lokakuussa Puolustusvoimain Urheilukoulussa Santahaminassa. Ampumaurheilijat edustavat neljää lajia, ja valittujen joukossa oli ensimmäinen sportingin edustaja, joka on Raahen Ampujien **Juha Manninen**.

Kun Manninen, 19, haki Urheilukouluun, hän ajatteli saavansa ”mahdollisimman paljon laukauksia alle enkä taannu vuoden aikana, vaan pysyn hyvässä kunnossa”. Tavoitteet ovat toteutuneet, ja Manninen on enemmän kuin tyytyväinen palvelusaikaansa.

– On ollut mukavaa! Tämä on hyvä paikka, jossa olen viihtynyt. Olen päässyt harjoittelemaan omaa lajiani, ja olemme tehneet minulle mielekkäitä asioita, joista tykkään, Manninen viittaa esimerkiksi metsässä vietettyyn aikaan.

KUTEN VIIME VUONNA kerrottiin, Manninen on kehittynyt nopeasti, sillä hän ampui haulikolla ensimmäisen kerran neljä vuotta sitten ja osallistui ensimmäisen kerran SM-kisoihin 2014. Hän on aiemminkin kehunut valmentajaansa **Anti Järveläidä**, joka ohjasi hänet heti oikeille ”urille”.

Manninen sijoittui viime vuoden compact sportingin MM-kilpailuissa kuudenneksi. Toukokuun lopussa Puolassa järjestetyissä saman lajin EM-kilpailuissa hän oli neljäs häviten pronssin yhdellä kiekolla.

– Se ei harmita, koska tärkeintä oli, että sain kilpailun aikana ”pakan kasaan”. Kaksi keskimmäistä sarjaa meni päin kuusta, mutta viimeiseen ammuin 50/50, hän kertasi kilpailuaan kesäkuun alussa Urheilukoulun tyhjässä tuvassa. Mihinkään ei ollut kiire, sillä muut varusmiehet olivat oppitunnilla ja Manniselle oli annettu lupa haastattelua varten.

Manninen kokeili trapia ja skeetiä ennen sportingia, mutta ne eivät häntä sytyttäneet. Sportingin monipuolisuus ja vaikeus kiehtoivat häntä niin, että hän jäi lajiin koukuun. Edes trapin ja skeetin olympiastatus ei häntä mietittänyt, kun lajivalintaa tehtiin. Hän ei pitänyt niitä yhtä viihdyttävänä kuin sportingia, mutta toki esimerkiksi perusnostot ovat samanlaisia.

MANNINEN ON TEHNYT Urheilukoulussa valmennusyhteistyötä luutnantti **Juha Hannosen** kanssa. Hannonen on trap-ampuja, joka on Mannisen mukaan antanut ”erittäin hyviä neuvoja”.

– Ei mitään turhanpäiväistä, vaan oikein hyviä perusammuntaan liittyviä vinkkejä.

Manninen kehuu myös varusmiespalvelustaan suorittavaa trap-ampujaa **Niko Kopraa**.

– Niko on hyvä jätkä! Hänen kanssaan ei ole tylsää, vaan virtaa riittää.

Mannisen riemukkaista ja ehkä hivenen salamyhkäisistäkin ilmeistä voi päätellä, että monenlaista on sattunut ja tapahtunut, mutta niistä ei tässä yhteydessä sen enempää:

– Se mitä on tapahtunut, jää tänne eli pysy ”saarella”, Manninen hymyilee.

Ei kuitenkaan mitään vakavaa, sillä nuorukaiset tietävät ja tuntevat rajansa ja ovat hoitaneet asiansa hyvin – niin palvelusaikanaan kuin urheilussakin.

– Henkilökunta pitää ”rotia” yllä, ja kaikki tietävät mitä saa ja voi tehdä. Kaikki sujuu hyvässä hengessä, ja olemme oppineet ”talon” tavoille.

Palataan ajassa hieman taaksepäin. Mannisen ajatukset eivät ole muuttuneet, sillä viime vuonna hän sanoi: ”Olen varautunut tilanteeseen niin, etten ole menossa mihinkään ammuntaparatiisiin, vaan menen armeijaan, jossa ovat tietyt säännöt ja ehdot, kuten pitääkin olla.”

KUN HAASTATELU tehtiin, Mannisen ”tj” oli 116. Ehkä, kai. Manninen ei ollut varma kotiuttamispäivästäänkään.

– En minä niitä voi muistaa, mä oon vaan täällä. En pidä niitä tärkeinä. Joku varmasti muistuttaa, kun pitää lähteä kotiin, hän sanoi.

Se on joka tapauksessa varma, että Manninen on tyytyväinen tekemäänsä valintaan eli Urheilukouluun. Päätös oli oikea, hän sanoo.

– Kaikki on sellaista kuin odotinkin ja pitääkin olla. On ollut rankkaa ja on ärsyttäviäkin asioita, mutta ei siinä mitään. Koulutuksessa ja urheilussa odotukseni ovat



Juha Manninen suorittaa varusmiespalvelustaan

täytyneet.

Manninen on saanut tiedustelijan ja tarkka-ampujan koulutuksen. Metsästyksestä ja kalastuksesta pitävä Manninen on pitänyt myös lukuisista vuorokausista metsäleireillä, vaikka ne ovatkin välillä vieneet kaikki mehut. Rasitus ei kuitenkaan ole mennyt niin sanotusti yli, vaan kehitystä on tapahtunut. Manninen on kiinnittänyt huomiota ruokavalioonsa ja oppinut syömään paljon terveellisemmin kuin aikaisemmin, ja harjoittelu on monipuolistunut.

Urheilukoulussa on usein harjoitusvapaata kello 8–12, jonka jälkeen on sotilas-koulutuksen vuoro. Kun se päättyy, nuorten liike jatkuu:

– Koko ajan on jotain kuntoiluun liittyvää. Kun on vapaata, me emme mene ”sodeen” (sotilaskotiin), vaan treenaamaan – joko salille tai lenkille. Olen saanut muiden lajien urheilijoilta myös paljon vinkkejä harjoitteluuni. Omat kilpailuun liittyvät perusrutiinini eivät ole muuttuneet, mutta harjoittelussa on hyvä muistaa se, ettei juutu yhteen ja samaan. Kuulantytöt ovat näyttäneet esimerkkiä kuntosalilla, miten puntteja kolistellaan, Manninen nauraa.

VARUSMIESPALVELUKSEN alku oli kuitenkin raju, sillä Mannisen paino putosi en-



Helsingin Santahaminassa sijaitsevassa Urheilukoulussa.

simmäisten kahden kuukauden aikana neljä kiloja. Kiloja on tullut takaisin nyt viisi.

– Hyviä kiloja, Manninen täsmentää.

Palveluksen aikana ammuttujen kiekkojen määrä on Mannisen mukaan ”hurja”.

– En ole ollut koskaan näin hyvässä fyysisessä kunnossa enkä myöskään näin hyvässä ammuntakunnossa. Olen myös miettinyt lajiani, treenaamista, leirejä ja kisoja tarkemmin kuin aikaisemmin. Tämä on viimeinen juniorivuoteni, ja aion tehdä kaiken 110-prosenttisesti. Aika Urheilukoulussa on ollut niin hyvä, että potkua riittää ensi vuoteen, jolloin teen kaiken 120-prosenttisesti. Sitten on uuden analyysin paikka siitä, missä mennään. Täältä on jäänyt ja jää hyviä muistoja ja oppia takaraivoon.

Mannisella on arvokisoja sekä tänä että ensi vuonna.

– Haluan kokea sen, millaista on ampua isojen poikien (lue: miesten) vieressä, Manninen linjaa tulevaisuuttaan urheilijana ja lupaa pilke silmäkulmassaan myös sen, että kokenut sporting-ampuja ja lajin monitoimimies Juha Kytömaa ”saadaan kuriin”.

MANNINEN ON käynyt tämän vuoden aikana leirillä Kyproksella sekä kilpailumatkoilla Virossa ja Puolassa. Hän osallistuneen kesän aikana Unkarissa järjestettäviin sportingin



Juha Manninen ja valmentajansa Antti Järveläid Tallinnassa kesäkuun alussa.

MM-kisoihin, mutta varmasti hänet nähdään Ranskassa pidettävissä compact sportingin MM-kisoissa. Näiden lisäksi hän käy ahkerasti kotimaan kisoissa ja PM-kisoissa Norjassa.

Ruukissa asuvan Mannisen mukaan käynti Helsingissä on melkein kuin ulkoilla olisi.

– Kun tulen pohjoisesta tänne, ihmetelen tätä vehreyttä, Manninen sanoi Urheilukoulun pihalla, kun samaan aikaan uutisissa kerrottiin, että Saariselällä avataan

laskettelurinteet, koska lunta on vielä puolisen metriä.

Palvelusaikanaan Manninen on käynyt usein kotonaan. Matka kotiin on tahtunut nopeasti eli lentäen Ouluun.

– Myös Helsingin ratikka ja oranssipötkylä eli metro ovat tulleet minulle tutuiksi, ja olen oppinut liikkumaan Helsingissä. En ehkä kuitenkaan ole tänne muuttamassa.

Manninen on käynyt kauppakoulun ja haaveilee nyt ammatista, jossa voisi nauttia luonnosta ja ulkoilmasta.

– Ei siis ruudun ääressä tai kassan takana, vaan jotain, jossa saisi liikkua maastossa.

Kun tähän lisätään vielä se, että Manninen on pitänyt erityisen paljon saamastaan tarkka-ampujan koulutuksesta, alkaa paketti olla valmis. Tarkka-ampujana on kiva olla, hän sanoo. Se on kuulemma rauhallista hommaa, joka ei kiireisille sovi.

– Olen ampunut parhaimmillaan noin 800 metriin. Se vaatii keskittymistä, arviointikykyä ja matkan laskemista. Sportingissa on sitten eri etäisyydet ja ihan eri tahti.

YHTÄ KAIKKI, asiat ovat mallillaan. Ei ihme, että kovan kilpailuvietin omaavan nuoren urheiluampujan menestyksen nälkä kasvaa.

Näin todettiin viime vuonna ja näin voi todeta tänäkin vuonna. 🌸

TIMO JETSONEN:

"Practicalin monipuolisuus innostaa eniten"

Teksti SIMO PARTANEN Kuva TIMO JETSONEN KOTIALBUMI

"**A**mpumaurheilussa on paljon hyviä asioita, mutta minusta parasta tässä on, että se on mainio tapa irtautua arjesta", sanoo **Timo Jetsonen**.

Jetsonen, 37, on Kouvolan Metsästys- ja Ampumaseuran puheenjohtaja, heinäkuussa järjestettävien pistoolipracticalin Pohjoismaiden mestaruuskilpailuiden johtaja ja Suomen pistoolipracticalin Standard-divisioonan maajoukkueen jäsen. Hän on eittämättä yksi ahkerimmista lajin parissa toimivista henkilöistä Suomessa – ja hän on tullut lajiin mukaan vasta vuonna 2012.

Jetsonen on harrastanut jo kauan metsästystä. Viisi vuotta sitten mies houkuteltiin mukaan ampumaurheiluun ja nimenomaan practical-toimintaan. Nykyiset seuratoverit pysyivät mukaan katsomaan, minkälaisesta hommasta on kysymys, ja sen jälkeen paluuta ei ollut. Lajin kannustava ilmapiiri on vienyt Koriolla asuvan Jetsosen täysin mukanaan.

Tällä hetkellä hän kantaa suurta vastuuta seuratasolla ja harjoittelee samalla myös syksyllä edessä oleviin pistoolipracticalin MM-kilpailuihin. Mitä kaikkea onkaan vielä tulossa?

1 Olet kilpailunjohtajana 8.–9. heinäkuuta järjestettävissä Pohjoismaiden mestaruuskisoissa. Miten järjestelyt edistyvät?

Järjestelyt alkavat olla hyvällä mallilla. Pientä viilausta ja tarkempaa aikataulun suunnittelua tarvitsee vielä tehdä.

2 Minkälainen projekti tällaisen kilpailun järjestäminen on?

Näin ensimmäistä kertaa Level 3 -tasoinen kilpailun järjestäjänä huomaisin, ettei työtä loppujen lopuksi ole hirveän paljon enemmän kuin Level 2 -kilpailunjärjestämisessä. Kilpailuprojekti on aloitettava hyvissä ajoin, ja koska käytämme puolustusvoimien ratoja, niin kilpailuanomukset oli lähetettävä mahdollisimman aikaisessa vaiheessa. Myös poikkeaviin ampuma-aikoihin oli haettava muutoksia, jotta kilpailun aikataulusta saisi järkevän ja läpimeno olisi sujuvaa. Ennen näiden kahden asian toteutumista ei uskalla etukäteen mitään sitovaa suunnitella.

3 Kilpailun teema on juhluvuoden kunniaksi Suomi 100. Miten se näkyy kilpailussa?

Tällä hetkellä olemme suunnitelleet ammuttavien stagejen yhteyteen erilaisia suomalaisuuteen liittyviä asioita. Onneksi tässä on hetki aikaa keksiä lisää juhluvuoteen liittyvää.

4 Olet KouMAS:n puheenjohtajan jo viidettä vuotta, miten arvioisit seuranne toimintaa tällä hetkellä?

Seuran toiminta on pysynyt aika tasapainoisena koko sen ajan, jonka olen ollut mukana toiminnassa. Eri jaostot toimivat itsenäisesti järjestäen toimintaa ampujilleen. Toki huomaa, että hyvin pitkälti toimintaa järjestävät sekä toimintaa ylläpitävät henkilöt ovat olleet useamman vuoden samoja. Tähän toivoisi uudemmista ja miksipä ei vanhemmistakin harrastajista innokkaita aktiiveja mukaan toiminnan ylläpitämiseen.

Timo Jetsonen pukee seuraavan kerran ylleen maajoukkuepaidan elokuun lopulla alkavissa MM-kilpailuissa.





5 Missä asioissa seuratoiminta, varsinkin practicalissa, voisi mielestäsi kehittyä?

Uusien harrastajien mukaan saaminen lajin pariin takaa sen hengissä pysymisen. Seuratasolla olisi hyvä huomioida uudet jäsenet ja ottaa heidät paremmin mukaan lajin pariin järjestämällä riittävästi toimintaa ja kannustaa heitä, jotta heillä pysyisi mielenkiinto lajia kohtaan yllä.

6 Entä miten näet practicalin kehityksen lajina?

Näyttäisi siltä, että oikea suunta kehitykseen on löytynyt viime aikoina. Valmennustoimintaa olisi mukava saada lisää, mutta sekini vaatii resursseja ja panostusta useilta henkilöiltä.

7 Millainen on oma historiasi urheilun ja liikunnan parissa?

Juniorina tuli pelattua pesäpalloa noin kuusi vuotta. Muuten ei ole mitään pitkäkestoisempaa urheiluharrastusta ollut, vaikka vähän kaikkea onkin tullut kokeiltua.

8 Mikä sinua motivoi ja innostaa toimimaan ampumaurheilussa?

Practicalissa innostaa ennen kaikkea lajin monipuolisuus. Aina voi oppia uutta ja kehittää itseään paremmaksi.

9 On sanottu, että ampumaurheilussa haetaan voittoja liian nopeasti, vaikka tärkeintä on tasainen kehittyminen. Mitä sanot?

Tottahan tuo on. Tietyllä tasolla nouseminen tapahtuu suhteellisen nopeasti, mutta sen jälkeen vaatii paljon harjoittelua päästäkseen tasoa ylempään. Tasaisella kehitymisellä tullaan kuitenkin saavuttamaan niitä parhaimpia tuloksia.

10 Kaiken seuratoiminnan ohella kuulut myös practicalin maajoukkueeseen. Jääkö aikaa treenaamiseen?

Kyllähän tässä kaiken muun toiminnan ja työn ohella ennättää myös käydä treenaamassa. Epäsäännöllinen vuorotyö mahdollistaa sen aika hyvin. Myös töiden puolesta saa järjestettyä vapaata harjoitteluun tarvittaessa.

11 Mikä on tavoitteesi ampumaurheilijana?

Ensimmäisenä tavoitteena olisi voittaa Suomen mestaruus. Ja tottakai muutenkin menestyä lajin parissa.

12 Elo-syyskuun vaiheessa järjestetään pistoolipracticalin MM-kisat. Mitä odotuksia siltä?

Henkilökohtaisena tavoitteena olisi parantaa edellisten kisojen sijoitusta. Ja hienoahan se olisi, jos joukkuekin menestyisi.

13 Kivääripracticalin MM-kisoissa kesäkuussa Suomi putsasi pöydän. Olisiko nyt pistoolin vuoro?

Upeaahan se olisi, jos pistoolissakin saavutettaisiin mitalisijoja. Pistoolissa taso maailmalla on kuitenkin kova, joten ei siltä helpolla mitään irtoa. Eiköhän me kaikki kuitenkin parhaamme tehdä, jotta kärkisijoilla olisimme.

14 Olet saanut paljon aikaan sen jälkeen, kun tulit lajin pariin. Mitä onkaan vielä edessä?

Katsotaan mitä tulevaisuus tuo tullessaan. Ajatuksena olisi kokeilla muita aseluokkia, Open-luokkaan siirtyminen kiinnostaisi kovasti.

15 Kenties jaoston asiat kiinnostavat? Entä valmentaminen?

Tässä vaiheessa ei ainakaan vielä ole tullut noita asioita mietittyä, aika näyttää mihin kaikkeen sitä vielä ryhtyykään.

16 Tuntuuko joskus, että kuormaa on harteillasi jo vähän liikaakin?

Toisinaan kyllä, mutta kaikesta on selviydytty. Apua on saatu tarvittaessa asioiden hoitamiseen.

17 Vaihtaisitko yhtään päivää pois?

En kyllä lähtisi siihen. Näidenkin muutamien vuosien aikana on saanut paljon uusia kokemuksia ja ystäviä niin Suomesta kuin maailmaltakin. Näin jälkikäteen harmittaa, etten tullut lajin pariin jo aikaisemmin.

18 Miten luonnehdit suomalaisen ampumaurheilun tilaa?

Tila näyttäisi aika vakaalta tällä hetkellä. Joskin uhkana lajin kehitykselle ja jatkuvuudelle ovat hiljakseen katoavat ampumaradat. Myös erinäisten tapahtumien takia entisestään tiukentuvat aselait ja erilaiset määräykset vaikuttavat harrastajamääriin.

19 Mikä on mielestäsi paras asia ampumaurheilussa?

Paljonhan tässä on hyviä asioita, mutta minusta parasta tässä on, että ampumaurheilu on mainio tapa irtautua arjesta.

20 Miten vietät oikeaa vapaa-aikaasi – eli kun voit vain olla?

Tällä hetkellä vapaa-aika menee aika pitkälti treenatessa sekä kotona touhuillessa. Syksyllä metsästyskauden aloitettua yritän mahdollisimman paljon viettää aikaa metsällä. 🌿

Valmennustallit menes

Ammunnan valmennuksessa tämän vuosikymmenen ilmiönä on ilahduttavasti ollut seura- tai aluerajat ylittävien valmennustallien muotoutuminen, kirjoittaa Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtoryhmän puheenjohtaja Mikko Taussi.

Tekstit MIKKO TAUSSI
Kuvat LASSI PALO

Jukka Salonen: "Rehellisyys itselleen on alkupiste!"

Keuruulainen **Jukka Salonen** on monille tuttu niin huippuampujana kuin Ampumaurheiluliiton edellisenä kiväärin päävalmentajanakin. Vasta 28-vuotiaana ammunnan aloittanut Salonen voitti vakiokiväärin maailmanmestaruuden Italian Tolmezzossa vuonna 1994.

Salonen valmentaa kaikissa kiväärilajeissa. Omien sanojensa mukaan hänellä ei varsinaisesti ole valmennustallia, vaan yksittäiset ampujat ovat ottaneet häneen yhteyttä suorituksiensa parantamiseksi. Salonen valmentaa menestyksellisesti muun muassa jyväskyläläistä paralympiavoittajaa **Minna Leinosta**, keuruulaista **Saana Peltosta**, isokyröläistä **Marianne Paloa** ja kempeleläistä **Juho Autiota**.

TALOUDELLISTA KORVAUSTA Salonen ei ole toistaiseksi pyytänyt, vaan pyyteettömänä lähtökohtana on ollut ampumaperinteen siirto nuoremmille.

Salonen painottaa, että hänen ja urheilijan tulee jakaa sama ajattelumalli ja arvomaailma pyrittäessä kansainväliselle huipulle. Urheilijalta on löydettävä riittävä motivaatio ja sitkeys pitkäaikaiseen laadukkaaseen harjoitteluun.

Tavoitteena on opettaa valmennettavilleen kaikki se, minkä hän itse tietää kivääriammunnasta, jotta urheilija olisi valmis tekemään ehjän suorituksen arvokilpailussa.

Ampumaurheiluliiton valmennusjärjestelmä koostuu eri lajeissamme kehittymiseen sitoutuneista urheilijoista ja valmentajista, nykyaikaisista ampujamaradoista ja valmennuskeskuksista, valmennusta tukevista asiantuntijapalveluista, taloudellisten resurssien hallinnasta sekä liittohallituksen ohjauksesta valmennuksen toteuttamiseksi.

Valmennusjärjestelmän keskeinen elementti on valmennusryhmät ja niiden urheilijat.

Ampumaurheiluliiton valmennusryhmät muodostuvat olympia-, paralympia- ja maa-joukkueryhmien lisäksi nuorten ryhmistä sekä joidenkin lajien erityisryhmistä, kuten iso- ja vakiopistooliryhmä.

Vuonna 2017 liiton valmennusryhmiin

kuuluu 90 urheilijaa, jossa ei ole mukana tehoryhmäläisiä.

Valmennuksen tuloksellisuudesta vastaa valmennuksen johtaja. Valmennuksen johtajan apuna ovat valmennusryhmien valmentajat. Liittovalmentajiin katsotaan kuuluvan myös tehoryhmien valmentajat. Liittovalmentajat toteuttavat käytännön valmennustyötä, mutta hoitavat myös leireihin, kilpailuihin ja muihin tapahtumiin liittyviä järjestelyjä.

AMPUMAUURHEILULIITON menestyminen kansainvälisesti tarvitsee liittojohtoisen valmennuksen tueksi innokkaan ja osaavan alue- ja seuravalmennuksen. Myös henkilökohtaisilla valmentajilla on suuri merkitys. Osaavalla opetus- ja valmennustoiminnalla on vaikutusta lisäksi sujuvalle harrastami-



Salosen tiimin timantti on paralympiakultamitalisti Minna Leinonen.

tyksen tukena

selle ja mielekkäälle virkistytymiselle ammunnan parissa.

Ammunnan valmennuksessa tämän vuosikymmenen ilmiönä on ilahduttavasti ollut seura- tai aluerajat ylittävien valmennustal- lien muotoutuminen. Näillä tiimeillä on ollut monenlaisia alkusysäyksiä, joista keskeisimpänä vaikuttaa olevan rakkaus hienoon lajiimme. Tätä tukevat havainnot siitä, että tiimivalmennuksesta ei näytä yleensä koituvan kustannuksia urheilijalle.

Tässä esitellään muutamia maassamme toimivia valmennustiimejä. Pikainen kar- toitus osoitti, että tiimejä on ensisijaisesti ”käyttäslajeissa”, mutta vastaavia järjestely- jä lienee yhtä lailla myös liikkuvan maalin, haulikon tai muiden lajiryhmien toimin- nassa. Kirjoituksessa esitetyt tiedot on saatu mainituilta yhteysenkilöiltä. 🌱

Kysy lisää tiimien vetäjiltä

- ✗ **Mikael Friman**
mikael.friman@brooksgroup.fi
- ✗ **Matti Hahl:**
matti.hahl@gmail.com
- ✗ **Marko Leppä:**
leppamarko@netti.fi
- ✗ **Jukka Salonen:**
panostajakoulutus@gmail.com
- ✗ **Matti Sund:**
Sund.mat@dnainet.net
- ✗ **Paula Viitasaari:**
paula.viitasaari@pp.inet.fi



Cristian Friman, 17, on yksi Suomen lahjakkaimmista kivääriampujista.



Marko Leppä: "Menestyminen tehdään yhdessä"

Pistooliam- munnan kautta valmentajaksi noussut toisen polven ampuja, haminalai- nen **Marko Leppä** kertoo tiiminsä al- kusysäyksen olleen vuonna 2010, kun savonlinalainen **Jaana Parviainen** etsi valmenta- jaa tyttärelleen **Riikalle** ja **Annika Sihvoselle**.

Leppä.fi-tiimi kehittää ampujia kohti me- nestystä ja mahdollista maajoukkueuraa sekä osallistuu ampujien kansainvälisiin kilpailu- matkakustannuksiin. Kun pian toiminnan aloit- tamisen jälkeen kaikki ampujat olivat nousseet maajoukkueeseen, tuli tiimissä myös tarve kehittää sellaisia palveluita, jotka täydentäisi- vät liiton maajoukkuevalmennusta.

Kahdeksatta vuotta toimivassa Leppä. fi-tiimissä valmentautuvat tällä hetkellä savonlinalaiset **Annika Sihvonen** ja **Niina Saarinen**, kiteeläinen **Inka Havukainen** sekä haminalainen **Aleksi Leppä**. Tiimin tukihenkilöihin sisältyy myös psyykkinen valmentaja, fyysinen valmentaja, aseseppä sekä näköhuoltohenkilöstöä. Leppä.fi-tiimillä on käytössään valmennusmaksut.



Leppä.fi-tiimin menestynein ampuja on Annika Sihvonen.

Mikael Friman: "Kilpailuissa luodaan menestyjät"

Ammuntaa harrastanut **Mikael Friman** palasi lapsiensa kasvamisen myötä takaisin ampumaradoil- le vuonna 2006, kun hän vei poikansa mukaan Esbo Skytteföreningin (ESF) toimintaan. Poikien johdosta Friman alkoi syventyä valmennustoimintaan.

ESF:in muodostettiin Frimanin ja **Lauri Peurasaaren** voimin edustusnuorten ryhmä kivääri- ja pistooliammunnan val- mennukselle 2010. ESF:n nuorten tiimissä on SM-tasoisia ampujia kymmenkunta. Menestyneimpiä ovat **Björn** ja **Cristian Friman**, **Marika Röyhkiö**, **Axel Lilius**, **Pauliina Jännes** ja **Luukas Koota**.

Tiimitoiminnan käynnistyessä ESF laajensi osaamistaan ja levensi rahoitus- pohjaansa, mikä mahdollistaisi harrasta- misen kaikille nuorille ilman vanhempien raskaita panostuksia. Esimerkkeinä voidaan mainita lainattavat uudet kivääriasut, tek- niset analyysivälineet ja yhteiset, ilmaiset kilpailumatkat.

Päämääränä on ollut luoda henki- sesti vahvoja ja kilpailukykyisiä ampujia, joista kehittyä erinomaisia urheilijoita sekä tasapainoisia ihmisiä myöhemmin elämässä. Tärkeää on myös viedä nuoria ampujia ulkomaille kilpailemaan tasojensa mukaisesti.

Tähän mennessä tiimissä mukana oleminen ei ole maksanut mitään, mutta seura edellyttää nuoren ja hänen vanhempiensa sitoutumista lajiin ja seuraan.

jatkuu

Matti Hahl: "Urheilijalle rakennetaan yksilöllinen polku"

Mikkeliläisen **Matti Hahlin** kiinnostus ammuntaa kohtaan laajeni, kun hänen poikansa **Olli** aloitti ammunnan vuosituhannen alussa. Hahlin itäsuomalainen valmennustiimi alkoi rakentua kuitenkin vasta vuonna 2013, kun yhteistoiminta valmennustiimin kärkiampujan, Simpeleen Hahloa edustavan **Emmi Hyrkkään**, kanssa alkoi. Sittemmin Hahlin puoleen ovat kääntyneet myös pieksämäkeläinen **Tea Sikanen** ja mikkeliäinen **Elina Bisi**.

Hahlin valmennustoiminta kohdistuu kiväärin olympialajeihin. Valmennus rakennetaan yksilöllisesti urheilijoiden toiveiden



Emmi Hyrkäs, 21, on edustanut Suomea jo aikuistenkin maailmancuppeissa.

ja tavoitteiden mukaisesti. Urheilijoiden kehitystä ohjataan yksittäisissä harjoituksissa, mutta keskeisessä asemassa ovat myös yhteiset viikonloppuleirit. Mikkelissä ratatilanne mahdollistaakin erinomaisesti molempien aseiden harjoittelun ympärivuotisesti. Valmentautuminen Hahlin ohjauksessa ei sisällä kiinteitä valmennusmaksuja.

Uutena avauksena Hahlin valmennuksessa on näkövammaisten ampujien ohjaaminen. Tämä asettaakin isot haasteet valmentamiselle, koska mikkeliäinen **Timo Nyström** on näkövammaisten ampujien ehdotonta kansainvälistä aatelia.

Matti Sund: "Valmentautuminen sovitetaan muuhun elämään"

Säskyläläisen **Matti Sundin** into ammunnan valmennustoimintaan virisi Porin prikaatin pyydettyä häntä varusmiesten kilpa-ampujavalmentajaksi kymmenisen vuotta sitten. Sund osoitti hyvin nopeasti valmennustaitonsa, ja Porin prikaati olikin hänen ohjauksessaan kärkijoukko Puolustusvoimissa.

Urheiluammunnan valmennustallitoiminta käynnistyi vuonna 2016, kun ilmeni, että useat lounaissuomalaiset ampujat kaipaivat asiantuntevaa valmennusta. Sundin suojien alla ovat tällä hetkellä jo menestystä saavuttaneet Turun Seudun Ampujien **Anna-Maria Siivonen**, Kankaanpään Urheiluampujien **Riku Koskela** ja Punkalaitumen Kunnan



Elli Männistö sekä Turun Seudun Ampujien uudet kyvyt **Essi Laitinen**, **Salla Korpela** ja **Pietari Salminen**.

Sundin tallissa ammutaan ilma- ja pienoiskiväärillä. Hänen valmennusideologiaansa kuuluu kokonaisvaltainen elämän huomiointi, johon kilpaurheilu yhdistetään. Urheilijoiden valmentautuminen tapahtuu erikseen annettavien ohjeiden mukaisesti omissa ja kotiseurojen harjoituksissa sekä erityisillä valmennusleireillä. Sund tekee valmennustyötä ilman erillistä korvausta.

Anna-Maria Siivonen on voittanut Suomenmestaruuksia ilmakiväärillä.

Paula Viitasaari: "Valmentaja auttaa oivaltamaan"

Paula Viitasaari tunnetaan pitkän linjan maajoukkueampujana ja -valmentajana pistoolissa. Hänellä on valmennettavinaan pistooliampujia. Tällä hetkellä tiimissä ampuvat kokkolalainen **Ritva Karri**, sodankyläläinen **Tiina Jänkölä**, seinäjokelainen **Alexi Pirttimäki** ja espoolainen **Jari Huuskonen**. Viitasaari on ollut aktiivisesti mukana myös alueleireillä.

– Olen erittäin iloinen, että seurat ovat alkaneet järjestää leirejä leirikeskustoissa ja valmennusiltoja omilla radoillaan, hän toteaa.

Viitasaari painottaa urheilijakeskeistä lähestymistä, jotta urheilijan tavoitteiden täyttymistä kyetään tukemaan mahdollisimman hyvin. Tämä toteutuu siten, että harjoittelun suunnittelu, seuranta ja analysointi tehdään yhdessä urheilijan kanssa. Vaikka ammun-



Paula Viitasaaren valmennettavista menestynein on moninkertainen Suomen mestari, kokkolalainen Ritva Karri.

nassa onkin kyse yksilölajista, Viitasaaren mukaan tiimissä oleva urheilija kehittyi nimenomaan kilpailijana nopeammin kuin yksin puurtava.

KÄYTÄNNÖN VALMENNUS toteutetaan lähi- tai kaukovalmennuksena. Uusien valmennettavien kohdalla lähivalmennus on tärkeämpää, jolloin harjoitteluvaste tuloskehitykseen on löydettävissä paremmin. Yhteisen kielen muodostuttua nykytekniikka mahdollistaa kaukovalmennuksen. Tallimaisia toiminnan piirteitä ovat yhdessä hankitut asiantuntijapalvelut esimerkiksi psykologisessä valmennuksessa sekä asehuollon ja optikon palveluissa.

Talliin kuuluminen ei sinänsä maksa, mutta sovitut hankinnat jäävät urheilijan kustannettavaksi.

Olympialaisten sekajoukkuekilpailut ovat nyt totta

....jatkoa sivulta 5

kokouksessa. Se lähetti ehdotuksensa määräkisaan mennessä (28.2.) KOK:lle, joka siis teki päätöksen Tokion lajiohjelmasta.

– Kannatamme sukupuolten ja lajiemme välistä tasa-arvoa, ja kaikki komiteamme ovat tehneet paljon töitä, jotta hieno lajimme kasvaa jatkossakin. Uskomme, että tehdyt päätökset ovat ampumaurheilulle ja sen faneille hyviä, ISSF:n puheenjohtaja **Olegario Vazquez Rana** sanoi.

SITTEMMIN KUTSUTTIIN koolle ISSF:n ylimääräinen yleiskokous. Se pidettiin juhanuksena Saksan Münchenissä. Yleiskokouksessa ei tehty muutoksia esitettyyn Tokion olympiaohjelmaan eli sekajoukkuekilpailut (mixed team) ovat nyt totta.

Kokoukseen osallistuneen Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtajan **Risto Aarreken** mukaan esimerkiksi liitoilla ja urheilijoilla on mahdollisuus vaikuttaa vuosien 2024–28 olympiaohjelmiin.

– Nyt olympiaohjelmasta poistuneiden kivääriin 50m makuun, 50m pistooliin ja kaksoistrapin ja muidenkin lajien kehitystä

pohditaan jatkossa, ja niiden on mahdollista palata olympialaisiin. ISSF perustaa ryhmän valmistelemaan asioita, Aarreken kertoi.

Aarreken mukaan KOK:n **Kit McConnell** totesi esityksessään KOK:n päättäneen jo olympialajit ja ISSF:n esityksen täyttävän hyvin KOK:n suositukset. Tokiossa on mukana yhdenvertaisesti 180 nais- ja 180 miesurheilijaa, ja urheilijoista 48,8 prosenttia tulee olemaan naisia. Vuoden 2024 olympialaisten ohjelmaan on tulossa mahdollisesti muutoksia Tokion jälkeen, Aarreken totesi.

KOK ON MYÖS päättänyt, että kesäolympialaisiin osallistuu jatkossa kaikkiaan 10 500 urheilijaa. Viime vuonna Rio de Janeirossa järjestetyissä kisoissa oli 11 237 urheilijaa. Määrän väheneminen vaikutti myös ampumaurheiluun, jossa olympiamaapaikkoja on jatkossa 360, kun määrä oli aiemmin 390.

– ISSF on totta kai pettynyt urheilijoiden määrän vähenemiseen, mutta ymmärrämme olympialaisten jatkuvuuden tärkeyden. ISSF on varma, että ampumaurheilu on jatkossakin yksi olympialaisten kansainvälisimmistä lajeista, ISSF:n puheenjohtaja Rana sanoi.

Ampumaurheilun olympialajit (15)

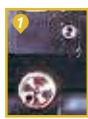
- ✗ **MIHEET**
- ✗ Kivääri: 10m ilmakivääri, 50m pienoiskivääri 3x40ls (pois: 50m pienoiskivääri makuu)
- ✗ Pistooli: 10m ilmapistooli, 25m pistooli (pois: 50m pistooli)
- ✗ Haulikko: skeet, trap (pois: kaksoistrap)
- ✗ **NAISET**
- ✗ Kivääri: 10m ilmakivääri, 50m pienoiskivääri 3x20ls
- ✗ Pistooli: 10m ilmapistooli, 25m urheilupistooli
- ✗ Haulikko: skeet, trap
- ✗ **SEKAKILPAILUT (UUEDET)**
- ✗ Kivääri: 10m ilmakivääriin sekajoukkuekilpailu
- ✗ Pistooli: 10m ilmapistooliin sekajoukkuekilpailu
- ✗ Haulikko: trapin sekajoukkuekilpailu



Tarkka, tarkempi, AIR ARMS.

Air Arms S510

- Katso tehoja!
27J/4,5 mm ja 38J/5,5 mm
- säädettävä teho 9,5J – 27J mahdollistaa sisäämmunnan myös lyhyillä etäisyyksillä!
- 10 luodin lipas



tehonsäädin



Multi Shot
alk. 1099€
(4,5 mm / 5,5 mm / 6,35 mm)

Single Shot
alk. 829€
(4,5 mm / 5,5 mm)

Air Arms S510 Target 1299€



Todella tarkka ja tehokas paineilmakivääri

- 16J/4,5 mm ja 38J/5,5 mm
- Säädettävä teho mahdollistaa sisäämmunnan myös lyhyillä etäisyyksillä
- 10 luodin lipas

Air Arms MPR Biathlon

Ampumahiihdon harjoitteluun ilma-aseella



1299€

- laadukas säädettävä tukki sekä laukaisukoneisto
- neljä kpl viiden laukauksen lipasta. Lippaille paikka etutukissa
- Lothar Walther -tarkkuuspiippu
- laadukas diopteritähän ja etutunneli
- kaliperi: 4,5 mm

Air Arms ProSport

- Lothar Walther -tarkkuuspiippu

- tehokas: 19,5J/4,5 mm ja 21,5J/5,5 mm
- säädettävä kullattu liipaisin

899€
(4,5 mm tai 5,5 mm)



Vipuvirriteisten ilmakiväärien aatelita.

COAL-ilma-aseluodit

UUTUUS!

EU:ssa valmistettua laatua vuodesta 1960. Coalin White Pellet WP-luodit valmistetaan erittäin tasalaatuisesti, tehdas sallii enintään +/- 0,004 gramman painonvaihtelun luotien välillä (4,5 mm). White Pellet –nimi kertoo luodin kirkkaasta väristä, joka saadaan aikaan huippuhionnalla. WP-hionta tasoittaa ja kiillottaa luodin pinnan, minkä ansiosta luodin ballistikka paranee huomattavasti.

Normal Rifle Match WP 0,52 g 10 m -luoti

4,49 mm / 4,50 mm / 4,51 mm

8,90€
(500 kpl rasia)



Field Target WP 1,0 g >50 m -luoti

5,50 mm / 5,52 mm

9,90€
(250 kpl rasia)



Kuvien aseet erikoisvarustein. Kiikarit, jalat ja vaimentimet eivät sisälly hintoihin.

Tarjoushinnat voimassa sitoumuksesta 30.9.2017 asti.

Katso lähin jälleenmyyjäsi osoitteesta www.hjorth.fi.

Ase.fi
hinta- ja mallitiedot

maahantuojat:

HJORTH
URHEILUTUKKU • 1881

Uusi jäsenpalvelu tulossa ja Ampumaurheiluliitolle

Suomen Ampumaurheiluliitto ottaa loppuvuodesta käyttöön uuden jäsenpalvelun, joka korvaa vuosia käytössä olleen Sporttirekisterin.

Teksti ANNE LANTEE
Kuvat SUOMISPORT

Uusi Suomisport-palvelu ulottuu laajemmalle kuin edeltäjänsä ja tarjoaa seuroille työkaluja ja helpotusta jäsenhallintaan. Suomisport-palvelun toteuttaa Olympiakomitea yhdessä lajiliittojen kanssa sekä kehittäjäkumppanit Vincit Oy ja Maksuturva. Ampumaurheiluliitto on ollut Suomisportin kehitystyössä mukana alusta alkaen.

SUOMISPORTIN PILOTTIKÄYTTÖ alkoi tämän vuoden alussa neljän lajiliiton toimesta, ja tällä hetkellä mukana on toistakymmentä liittoa. Uusia tulee mukaan liittojen lisenssi-kausien vaihtuessa, sillä palvelu toimii myös lisenssien myyntikanavana.

Ampumaurheiluliitto liittyy mukaan vuodenvaihteessa, jolloin myös lisenssikausi vaihtuu. Kauden 2018 lisenssit voi ostaa Suomisportista joulukuun puolivälistä alkaen.

SUOMISPORT-PALVELUA rakennetaan jatkuvasti samaan aikaan käytön kanssa yhä laajemmaksi. Tänä vuonna painopiste on liittotasoisissa palveluissa kuten lisenssien myynnissä, jäsenyyksissä, erilaisissa meri-teissä ja tapahtumahallinnassa. Ensi vuonna painopiste siirtyy seuratasoihin palveluihin, kuten jäsenmaksujen ja kausimaksujen laskutukseen ja hallintaan, seuratazon tapahtumahallintaan ja viestintäpalveluihin.

Kuten nykyinen Sporttirekisterikin, myös Suomisport on seuroille maksuton. Uusi palvelu keventää seuran jäsenihteerin työtä esimerkiksi siten, että uusi harrastaja voi seuraan liittyessään itse lisätä omat tietonsa Suomisportiin, jolloin jäsenihteerin tehtäväksi jää vain uuden jäsenen hyväksyminen seuraan.

Seuran rahastonhoitajaa kiinnostaa varmasti myös mahdollisuus jäsenmaksujen laskutukseen ilman perinteistä valtavaa postitusrumbaa.

VANHAN SPORTTIREKISTERIN käyttö päättyy vuoden lopussa eli 31. joulukuuta. Uutta palvelua ryhdyttiin etsimään yli vuosi



SUOMI SPORT

sitten, sillä Sporttirekisteri alkoi olla teknisessä mielessä tiensä päässä ja palvelun omistajan ja toteuttajan Avoine Oy:n mielenkiinto sen kehittämiseen oli hiipunut. Käyttöliittymä koettiin kankeaksi eikä jo vuosia sitten luvattua käyttöliittymäpäivitystä koskaan saatu.

Käyttäjäkokeemukseen on paneuduttu erityisellä huolella uuden Suomisportin kohdalla ja palvelu onkin saanut paljon kehuja helppokäyttöisyydestään. Pilottiliittona tammi-kuussa mukaan lähteneen Suomen Cheerleadingliiton järjestösihteeri Emma Peltola kertoo käyttöönoton olleen positiivinen.

– Olemme saaneet hyvää palautetta sekä seuroilta että urheilijoilta ja heidän perheiltään helppokäyttöisestä järjestelmästä, Peltola kertoo.

– Lisenssijärjestelmän vaihtaminen Suomisportiin on mahdollistanut myös muiden

toimintamenetelmien yksinkertaistamisen. Esimerkiksi joukkueiden kilpailurekisteröinti on pystytty tehostamaan nopeaksi ja kevyeksi tapahtumaksi. Suomisportiin jo käyttöön otetut ja kehitettävät toiminnallisuudet tulevat helpottamaan ja yhdenmu-kaistamaan työskentelyämme entisestään.

PALVELUUN REKISTERÖITYMISESTÄ ja kirjautumisesta on tehty helppoa. Harrastajan rekisteröityminen ja myöhempi uudelleen sisään kirjautuminen tehdään kätevästi kertakirjautumiskoodilla käyttäen omaa puhelinnumeroa tai sähköpostiosoitetta, eli mitään käyttäjätunnuksia tai salasanoja ei tarvitse muistaa. Rekisteröityminen ei maksa mitään.

Nykyisestä Sporttirekisteristä siirretään mahdollisimman paljon tietoja uuteen Suomisportiin. Oman haasteensa kuitenkin aiheuttaa se, että nykyisellään seurat eivät välttämättä ole keränneet tai tallanneet jäsentensä kännykkänumeroita tai sähköpostiosoitteita. Näiden tietojen keräämiseksi järjestetään syksyllä Digitalkoot-kampanja, jossa yksittäisiä harrastajia pyydetään mukaan vauhdittamaan digitaal-kaan siirtymistä. Tästä kerrotaan tarkemmin seuraavassa lehdessä.



Juha Kytömaa on suunnitellut Ampumaurheiluliiton uudet logot.

Uudet logot julkistetaan Grande Finalessa

Teksti & kuva LASSI PALO

Ampumaurheiluliitto viettää 100-vuotisjuhlavuottaan 2019. Liiton hallitus on päättänyt, että uusi logo ja juhlavuoden logo esitellään kauden päätöstilaisuudessa eli Grande Finalessa ensi lokakuussa.

Ampumaurheiluliiton 100-vuotisjuhlavalmistelut aloitettiin vuonna 2015. Yksi ensimmäisistä toimenpiteistä oli liiton historiikin kirjoittajan valitseminen. Sen kirjoittaa tunnettu urheilutietokirjailija **Kalle Virtapohja**.

Juhlavuoden aloittaa 18. tammikuuta Helsingissä pidettävä päiväjuhla, joka on tarkoitettu erityisesti ulkoisille sidosryhmille. Haulikon maailmancup järjestetään Hollolan Hälvälässä 11.–22. elokuuta, ja elokuun 31. päivänä pidetään pääjuhla ampumaurheiluvälle perheineen. Se pidetään Tampereella. Juhlavuoden päättää Grande Finale.

AMPUMAUHAILULIITON hallitus hyväksyi viime kokouksessaan eli kesäkuun puolivälissä logosuunnitelmat niin, että liiton uusi logo esitellään ja tulee käyttöön kauden juhlavassa päätöstilaisuudessa Grande Finalessa ensi syksynä eli 27.–29. lokakuuta. Grande Finale järjestetään Lohjalla Kisakallion urheilupuistolla.

Logo vaihdetaan heti sähköisiin kanaviin ja myöhemmin myös painettuihin tuotteisiin, kun vanha materiaali on käytetty loppuun. Juhlavuotena tulevat sitten juhlavuosisivost.

Logot on suunnitellut **Juha Kytömaa** mai-

nostoimisto Sky Advertising Oy:stä. Hänet tunnetaan myös aktiivisena sporting-ampujana. Kytömaa on selvittänyt liiton pitkää historiaa ja tutustunut huolellisesti sen toiminta-ajatukseen, missioon ja arvopohjaan saadakseen juhlavuodesta kaiken mahdollisen irti.

Liiton virallinen vanha logo siis säilyy ennallaan, nyt ollaan uusimassa liipaisinlogoa.

KYTÖMAA ON aiemmin painottanut sitä, että juhlavuoden teemojen oltava selkeitä. Tunnuksen, ilmeen ja teemojen on oltava sellaisia, että niiden avulla voidaan saavuttaa ampumaurheilun uskottava statuksen nosto 2020-luvulle, hän on todennut.

Yksi teema on, että ampumaurheilu on tänään ja tulevaisuudessa moderni ja monipuolinen taitolajiturheilu lajikokonaisuus. Useimmat ampumaurheilulajit ovat aktiivisina ja näyttävänä yleisölajeina suuri mahdollisuus, ja myös tämän pitää näkyä teemoissa, hän on sanonut.

AMPUMAUHAILULIITTO ON maamme urheilutoiminnan vanhimpia ja menestyksekkäimpiä lajiliittoja. Se on perustettu 19.1.1919 eli se viettää kahden vuoden kuluttua 100-vuotisjuhlavuottaan. Ampumaurheiluliittoon kuuluu 301 jäsenyhdistystä ja noin 34 000 jäsentä.

Ensimmäinen ampumaseura, Suomen Metsästysyhdistys, perustettiin vuonna 1865. Hämeenläänin Metsästysseuran 30-vuotisjuhlan yhteydessä vuonna 1906 päätettiin aloittaa SM-kilpailujen järjestäminen. 🌸

UUSI JÄSENPALVELU toimii osoitteessa www.suomisport.fi. Avoimella lähdekoodilla toteutettu palvelu ei ole suoraan sidottu yhteenkään palveluntarjoajaan, vaikka nykyiseen Vincitiin onkin oltu erittäin tyytyväisiä. Palvelun omistajuus säilyy Olympiakomitealla ja lajiliitoilla. Tämä on merkittävä parannus nykyisestä mallista.

Uuden palvelun myötä muutoksia tulee myös perinteisiin lisenssikortteihin, jotka muuttuvat sähköisiksi.

Helpoimmillaan lisenssikortin voi näyttää älypuhelimesta, johon voi ladata myös erillisen sovelluksen. Sovellus toimii myöhemmin myös näppäränä viestintäkanavana seuran sisällä. Sähköisen lisenssikortin saa välittömästi ostotapahtuman jälkeen, ja sen voi halutessaan myös tulostaa. Perinteisen muovikortinkin saa edelleen, jos sen lompakkoonsa haluaa, mutta se muuttuu maksulliseksi.

Suomisport on osa Ampumaurheiluliiton laajempaa kehitystyötä, jolla tähdätään liiton toiminnan tehostamiseen ja nykykaistamiseen sekä työpanoksen siirtämiseen hallinnollisesta työstä ampumaurheilua kehittävään toimintaan. 🌸

TOTTA TOINENKIN PUOLI

Salon Seudun Ampujien 12-vuotiasta Minea Terkolaa valmentaa isä Janne Terkola.

KOELAUKAUKSET :

Kuka olet?

Minea Terkola.

Minkä ikäinen olet?

12-vuotias.

Missä asut ja mitä koulua käyt?

Asun Somerolla ja käyn Salossa Uskelan koulun musiikkiluokkaa.

Mitä seuraa edustat?

Salon Seudun Ampujia (SaSA).

Kuinka kauan olet harrastanut ampumaurheilua?

Neljä vuotta.

Mikä on lajisi?

Ilmakivääri ja viime vuonna aloitin myös ilmapistoolilla ampumisen.

Kuka toimii valmentajanasi?

Iskä.

Mitä muita harrastuksia sinulla on?

Klarinetin soitto ja kuorolaulu.

Miten aloitit ampumaurheilun?

Iskä vei mut ja siskon SaSAn ampumakouluun.

Minkälainen olet luonteeltasi?

Aika rauhallinen ja välillä itsepäinen.

KISALAUKAUKSET :

Miksi harrastat ampumaurheilua?

Siitä tulee iloiseksi, siellä näkee kavereita ja on hauskaa.

Mitkä ovat tavoitteesi?

Ampua hyvin ja päästä huipulle. Tulla maailman parhaaksi.

Mikä on kivointa ampumaurheilussa?

Kaverit ja hyvät tulokset.

Millainen hyvä ampuja on luonteeltaan?

Rauhallinen, ahkera ja periksiantamaton

Mikä on unelmasi urheilijana?

Voittaa kaikki.

Minkälainen on hyvä valmentaja?

Rauhallinen ja tarvittaessa jämäkkä.

Kuka on esikuvasi ampumaurheilussa?

Iskä ja Katariina Laine.

Mitä muuta toivoisit seurasi toiminnalta kuin ammuntaa?

Jotain yhteistoimintaa.

FINAALI :

Tekniikka vai tahto?

Tahto.

Mukavin kouluaine?

Musiikki.

Suosikkiohjelmasi televisiossa?

Simpsonit.

Suosikkiyhtyeesi?

Marcus & Martinus.

Paras elokuva?

Kätyrit.

Lempiruokasi?

Tortillat.

Mikä sinusta tulee isona?

Musiikinopettaja.

Mihin haluaisit matkustaa?

Pariisiin.

Kenet haluaisit tavata?

Miklun (tubettaja).



Minea Terkola harrastaa ampumaurheilun lisäksi klarinetin soittoa ja kuorolaulua

TUULETUKSEN PAIKKA :

Kerro vitsi tai motto. Voit myös lähettää terveisiä!

Terveisiä kaikille SaSA:n ampumakoululaisille!

1 2 3 4 5 6 7 8 9



Janne Terkola (etualalla) on ampunut pistoolilla 20 vuotta.

INTRO :

Kuka olet?

Janne Terkola.

Mistä olet kotoisin?

Salosta.

Mikä on urheilutautiasi?

20 vuotta pistooliammuntaa.

Miksi olet alkanut valmentaa/ohjata?

Omat tyttäret kiinnostuivat ilmakivääriammunnasta, joten kävin SAL:n I-tason kiväärivalmentajakoulutuksen.

HITIT :

Mitkä ovat ampumaurheilijan tärkeimmät ominaisuudet?

Rauhallisuus, päättäväisyys ja virheiden hyväksyminen.

Mikä on suomalaisen ampumaurheilun tila?

Nousussa.

Mikä on SAL:n alueesi (Lounais-Suomi) ampumaurheilun tila?

Nousussa.

Mitkä ovat tavoitteesi ohjaajana/valmentajana?

Tarjota valmennettaville mahdollisuudet päästä niin pitkälle kuin tahtoa ja halua riittää.

Mikä on ohjauksesi ohjenuora?

Unohda virheet ja keskity vain positiivisiin asioihin.

Määrittele kouluarvosanalla seuranne ryhmähenkki?

9.

Millainen on vanhempien rooli seurassanne?

Erittäin osallistuva, kaikki nuorisotoiminta toimii pääsääntöisesti vanhempien avulla.

Miten kehittäisit lasten ja nuorten ampumaurheilua?

Ammattitaitoinen valmennus olisi aloitettava jo paljon nuorempana kuin nykyään.

Kuinka rahoitatte seuranne toimintaa?

Jäsenmaksuilla, talkoilla ja kilpailujen järjestämisellä.

Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten harrastuksessa?

Hauskanpito ja mielekkyys.

Liikkuvatko lapset ja nuoret riittävästi seurassanne?

Lapset liikkuvat yleisesti ottaen liian vähän.

Millaiset harjoitusmahdollisuudet seurassanne on?

Hyvät.

Millainen on nuorten harrastajien tilanne seurassasi?

Nuoria on aina liian vähän, ammunta ei ole muotilaji.

Millainen on hyvä ohjaaja/valmentaja?

Osaa huomioida valmennettavien yksilöllisyydet. Omia lapsia valmentettaessa täytyy välillä olla pitkä pinna.

Mikä on ohjaajan/valmentajan työssä palkitsevinta?

Valmennettavan onnistuminen harjoituksessa tai kilpailussa.

Entä haasteellisinta?

Valmennettavan huonot päivät. Keksiä riittävän monipuolisia harjoitteita.

Mitä nuoret kaipaavat toimintaan ammunnan lisäksi?

Yhteistä tekemistä.

Kuka on hienoin ampumaurheilija, jonka tiedät?

Seppo Mäkinen.

Mikä on valmennusmottosi?

Mikä suorituksessa oli hyvää?

.

BONUSRAITA :

Mikä on onnellisen elämän avain?

Keskity hyvään, äläkä huonoon.

"Omat tyttäret kiinnostuivat ilmakivääriammunnasta, joten kävin SAL:n I-tason kivääri-
valmentajakoulutuksen."



MatchGuns

– kilpailuluokan
ilmapistoolimerkki Italiasta

Teksti, kuvat ja mittaukset
PEKKA SUURONEN

Koeammunta ja arviointi
PAULA VIITASAARI

Cesare Morini on eräs maailman pistoolilegendeista. Hän on ollut ulkopuolisen luonnehdinnan mukaan "kansallistasoinen" pistooliampuja, mutta vastapainoksi hän on keksijämooottori.

Vuonna 1934 syntyneelle Cesare Morinille annetaan krediittiä anatomisista pistoolikahvoista, maailman ensimmäisestä paineilmatoimisesta pistoolista (CM162) sekä ensimmäisestä sähkölaukaisupistoolista (CM84E).

Morini perusti vuonna 1973 Italiaan pienen pajan valmistamaan anatomisia pistoolikahvoja, aluksi ampujille ja myöhemmin asevalmistajillekin (esimerkiksi Hämmerli). Vuonna 1985 Morini kyllästyi Italian aselakien byrokraatiaan ja muutti rajan taakse Sveitsiin, ensin Lamoneen ja sitten 1990 Bedanoon, Sveitsin italiankieliseen osaan. Morinin perustama tehdas sijaitsee yhä Bedanossa ja toimii nimellä Morini Competition Arm. Se valmistaa sekä kahvoja että aseita. Sen toimitusjohtajana toimii **Francesco Repich**.

Yritys-Morinin rahoittajat ja Cesare Morini ajautuivat erimielisyyksiin muun muassa CM102E-vakiopistoolin putkilippaan aiheuttamien ongelmien vuoksi. Nämä johtivat yrityksen lähes vararikkoon. Cesare Morini lähti 1995 omille teilleen, teki joitain suunnitelmia muun muassa Hämmerlille ja SAM:lle, kunnes palasi juurilleen Italian Parmaan ja perusti vuonna 2001 yrityksen nimeltä MatchGuns.

MORINI POLKAISI ilmoille lyhyessä ajassa täyden pistooliperheen MG1-MG5 eli pistoolit kaikkiin sen aikaisiin ISSF:n pistoolilajeihin. MG1 oli paineilmapistooli, MG2 vakiopistooli 22 LR, MG3 olympiapistooli 22 Short, MG4 isopistooli 32 S&W Long WC ja MG5 vapaapistooli 22 LR.

ISSF muutti vuonna 2005 olympiapistoolin (rapid fire) ammuttavaksi "pitkällä" patruunalla 22 LR, jolloin MG3 putosi pois, ja se korvattiin mallilla MG2R. MG5 on teoriassa vielä ohjelmassa, mutta sitä ei näy esimerkiksi valmistajan nykyisillä nettisivuilla. Vapaapistoolin tulevaisuus olympialajina on uhanalainen.

SEURAAVASSA ESITELLÄÄN ase MatchGuns MG 1H 10m ilmapistoolilajiin



(ISSF/SAL). "H" tarkoittaa Hybrid. Tämä merkitsee Cesare Morinin mukaan sitä, että sähkölaukaisupistooli voidaan muuttaa mekaaniselle laukaisulle, jos paristosta loppuu puhti.

Pistooli toimitetaan kovassa, mustassa ABS-laukussa, jonka mitat ovat 405x290x125 mm. Laukun pehmusteissa on toisella puolella leikatut lokerot, toisella puolella munakenno. Aseen lisäksi laukusta löytyvät varasäiliö, paristo Energizer A23, säiliön täyttöadapteri, kuusi L-kuusiokoloavainta AV 1,5-5,0 mm, yksi kahvallinen uraruuvimeisseli ja käyttöohjekirjanen, johon on liitetty koetaulu (Schussbild).

Tavan mukaan taulu on vain yhtä reikää, mutta ei ole kerrottu, kuinka monta laukausta siihen on ammuttu.

Ohjekirjan koko on A5 (145x210 mm). 27 sivuun on mahdutettu viisi kieltä (IT, EN, DE, FR, PT), joten ahdasta on. Muutama hyvä piirros onneksi pelastaa tilannetta, sillä laukaisulaitteen säätöruuvejakin on peräti seitsemän. Suomenkielistä käännöstä ei ollut mukana.

HYBRIDI-TOIMINNON tarpeellisuudesta voidaan olla kahta mieltä. Paristo kestää tehtaan mukaan yli 4000 laukausta tai 30 tuntia päälläoloa. Toisaalta Energizer A23 paristo



Il Maestro Cesare Morini IWA:ssa 82-vuotiaana.

ei ole ihan maitokauppatavaraa, mutta onneksi sitä saa esimerkiksi Prisman suuremmista myymälöistä ja verkkokaupasta. Vastaava Duracell-paristo on MN21.

Pariston nimellisjännite on 12V, mikä on saatu aikaan niputtamalla kahdeksan 1,5 V nappiparistoa sarjaan päällekkäin. Kokonaisuus on kääritty muovikääreeseen. Tämän pistoolin paristokin on siis hybridi!



Kannen alta paljastuu MG H1:n konehuone. Ylempi kirkas-musta lieriö on paristo A23.



Tällä kytkimellä valitaan elektroninen tai mekaaninen laukaisu. Kytkimen oikealla puolella on merkkiledi. Alakerran vasemmassa päässä on silmä, johon voidaan kiinnittää lisä-painotanko.



"Käyttöikä on kiitettävän selkokielisesti merkitty."

Peruspistooli painaa säiliöineen 997 g ilman lisäpainotankoa ja painoja. Perusmitat ovat P 424 mm, K 141 mm ja paksuus 50 mm. Piipun pituus on 240 mm. Pistoolissa on pähkinäpuinen anatominen kahva, Cesare Morinin itsensä suunnittelema ja valmistama. Kahvoja on saatavana XS:stä XL:ään, sekä RH että LH. Kahva on säädettävissä joka suuntaan.

ASEEN RUNKO on alumiinia ja siniseksi eloksoitu. Piippu on mustattua terästä, ja sen suussa on kaksikammioinen suujarru tai kompensattori. Kaliiperi on sääntömääräinen 4,5 mm (.177"). Piipun alla on hopeanvärinen alumiininen 220 mm pitkä ja 220 g painava paineilmasäiliö, joka saadaan täyttää 200 bariin asti.

Käyttöikä on kiitettävän selkokielisesti merkitty: "EXP 2027." Säiliön päässä on 270° mitta-asteikolla varustettu painemittari, jonka vihreä alue on 200-80 baria. Ohjekirja lupaa tällä välillä 200 laukausta. Se ei ole hirveän paljon, joten onneksi vakiona on kaksi säiliötä.

Pistoolin alakerta on mustaa alumiinia. Varsinaista liipaisinkaarta ei ole, vaan alakerta muodostaa liipaisimen eteen suojaavan kourun. Vasemmalta sivulta aukeaa teräskansi, jonka alta löytyvät paristokotelo ja

laukaisulaitteen elektroniikka. Kantta pitää kiinni kaksi magneettia.

Tällä puolella on myös painokytkin "EL" ja "ME". Kytkin painettuna ammutaan sähkölaukaisulla (EL = electrical), kytkin ylös päästettynä mekaanisella (ME = mechanical). Kytkimen vieressä on vihreä LED, joka palaa sen merkiksi, että ase on elektronisessa moodissa ja laukaisuvalmis.

Oikealle puolelle on etsattu varoitus englanniksi ja italiaksi, että kyseessä on elektronisella laukaisulla varustettu pistooli, ja että käyttöohjeet tulee lukea ennen käyttöä. Löytyy myös leiman muodossa vakuutus, että luodin suuenergia ei ylitä 7,5 joulea, mikä on monessa Euroopan maassa aseiden lupavapauden ehto. Tällöin lähtönopeus on 168 m/s. Nopeudensäätöä ei ole selitetty.

Alakerrassa on kiinnitysilmä hiilikuituiselle sauvalle, mutta tällaista ei pistoolin mukana tullut. Tähän sauvaan voi kiinnittää lisäpainoja mielen mukaan. Kiinnityskohta sijaitsee paineilmasäiliön alapuolella, ja sitä voidaan kallistaa pystysuunnassa. Se on eräs Cesare Morinin fix idé.

MUOVISEN SUUJARRUN päällä on 4,0 mm levyinen tolppajyvä. Se on vaihdettavissa, mutta vaihtoehtoja ei pistoolin mukana tullut. Esite puhuu leveysistä 2,5-5,0



Monet laukaisulaitteen säädöistä ovat käsillä kahvaa irrottamatta. Liipaisimen asento on monipuolisesti säädettävissä.



Kynän kärki osoittaa yhdistettyä varmistinta ja kuivalaukauskytkintä.



Takatähtäin on toimiva kokonaisuus, ja sen merkinnät ovat loogiset.



MG H1 ladataan pystysuoraan. Luoti asetetaan aukkoon, joka näkyy sinisen ja mustan osan välissä. Latausvivun sulkeminen kääntää luotia 90°.

jatkuu

mm. Tähtäinväli on 380 mm. Valmiina on kierteitetty reikä myös 340 mm tähtäinvälille. Takana on sivu-korosäädettävä hahlo. Säätonuppeja voi kunnan näppivoimin varustettu henkilö liikuttaa sorminkin, mutta niissä on myös hahlot avainta varten. Naput ovat selkeät, mutta niiden vaikutuksen suuruutta ei ole selitetty. Itse hahloaukon leveys ja korkeus ovat säädettävät.

Laukaisu on säädettävissä kaikin tavoin, samoin liipaisimen asento. Etuveidon arvoksi ilmoitetaan 480 g ja laukaisukynnykseksi 30 g. Harjoituslaukauskytkin on yläkerrassa pistoolin vasemmalla puolen. "T" on training (kuivalaukaus), "F" sitten Fire tai Feuer eli tositoimia. Sähkölaukaisun kauneus on siinä, että asetta voi "laukoa" mielin määrin ilman, että sitä tarvitsee virittää välillä. Mekaanisen laukauksen moodissa "T" tarkoittaa varmistettua asentoa.

LATAUSPORTISSA ON vain yksi aisa oikealla puolella, mutta käyttölaitetta voi käyttää luontevasti kumman tahansa käden etusormella ja peukalolla. Täysi liike on hieman yli 90°. Asetta ladattaessa portti avataan liikeradan "tappiin" ja lasketaan vapaaksi. Tällöin



Koeampuja Paula Viitasaari piti suujarua tehokkaana ja toimivana.

luotipesä paljastuu kokonaisuudessaan. MG H1:ssä luoti asetetaan ylhäältä alaspäin. Tämän voi tehdä yhtä hyvin vasemmalta kuin oikealtakin.

Kun luoti on pesässä, painetaan viritysvipu kiinni, jolloin luotipesä kääntyy 90° piipun suuntaiseksi. Tällainen järjestelmä vaatii tarkkuutta luodin asennuksessa. On helpompi runtata pehmeää lyijyluotia MatchGunsin järjestelmässä kuin sellaisessa, jossa luoti laitetaan vaakasuoraan lataussillalle ja painetaan puikolla pesään (esim. Anschütz-kiväärit).

Kaiken kaikkiaan MatchGuns MG H1 antaa hyvin teknisen ja ammattimaisen vai-

kutelman. Työnlaatu on siistiä. Ohjeiden loogisuudesta ei voi antaa hyviä pisteitä. Riippuen siitä, minkä kielistä versiota luetaan, voi saada erilaista informaatiota.

MatchGuns on kilpailuluokan ase. Maa-hantuoja Aseliike Rantanen Humppilasta kertoi aseiden sopivan myös kerhoille mm. siksi, että kahvan vaihto sujuu erittäin nopeasti, koon tai kätisyyden vuoksi.

Viitasaaren kokemusten mukaan pistoolia kannattaa ehkä käyttää sähkölaukaisun moodissa ja varata paristoja riittävästi. Semmin kun ne eivät ole ihan järkyttävän kalliita. Prisman verkkokaupassa kahden kappaleen pakkaus Energizer A23 maksaa 5,90 euroa.

Esitelty pistooli hybridilaukaisulla maksaa Humppilassa 1495 euroa. Pelkästään mekaanisella laukaisulla aseiden hinta on 1390 euroa. ⚙️

www.aseliikerantanan.fi

www.matchguns.com

Lisätietoja:

www.teuvolouhisola.fi/fi

www.benelli.it/fi

www.tonissystem.it

Paula Viitasaari: Liipaisinsormi asettui aina samaan kohtaan

KOEAMMUNTA

Annetaanpa MatchGuns asiantuntijan käsiin. **Paula Viitasaari** on Poliisien Ampumaseuran (PAS) aktiivinen edustustason pistooliampuja (sekä ruuti- että ilma-) ja naispistooliampujien valmentaja.

"AMMUIN ALUKSI 50 laukausta saadakseni piipun pelaamaan. Tehtaan jäljiltä kohdistus olikin hollillaan. Sitten testailin tuntumaa sekä elektronisen että mekaanisen laukaisun puolella.

Tähtäinten säädössä piti ottaa ohjekirja esille. Takatähtäimen näkymästä saa mieleisensä. Jyvää saa taaemmaksi piipun päästä. Jyvä on kapeahko, pidän itse leveämmästä. Tähtäinten korkeus kädestä on sopivan lähellä.

M-koon vakiokahva sopi minulle alatu- en säädön jälkeen erittäin hyvin. Sivusuunta oli helposti säädettävissä aseiden rungon läpi kulkevalla ruuvilla. Säädettyäni aseiden piippulinjaa oikealle huomasi, että asetta ei tarvinnut puristaa yhtään. Tasapaino on erinomainen. Piipun liike on hyvin hallittavissa eikä tullut tunnetta, että piippua olisi erityisesti kannateltava.

Kahvakulmassa on pieni säätövara, mutta sitä minun ei tarvinnut säätää. Oikeakätinen kahva on hyvänmallinen. Aseella oli helppo ampua myös vasemmalla kädellä, kun sormi pääsee hyvin liipaisimelle.

LIIPAISIN ON erittäin suora. Ensimmäisen epäilyn, että siitä ei löydy sopivaa liipaisukohtaa.

Mutta koska kahva oli niin sopiva, liipaisinsormi asettuikin yllättävän hyvin aina samaan kohtaan. Liipaisinta pystyy siirtämään tangolla hyvin pitkän matkan ja myös liipaisimen korkeutta pystyy säätämään. Käänsin liipaisimen kokeilumielessä toisinpäin ja sekin toimi.

Liipaisinkaari on jätetty alhaalta auki, joten on oltava tarkkana, ettei tulisi vahingonlaukausta. Liipaisimen säädöille pääsee hyvin kahvaa irrottamatta.

Latausvipu avataan eteenpäin kääntämällä, ja se on jäykkä. Luoti pudotetaan reikään pystyyn ja mekanismi kääntää sen piippuun. Latausvivussa on magneetti pitämässä lukon kiinni. Elektroninen liipaisu kytketään päälle pienestä kytkimestä ja vihreä valo ilmaisee virran. Liipaisussa valo sammuu, joka on hyvästä. Tällöin valmentaja näkee, milloin laukaus lähtee vaikkapa videon aikana. Suujarrut toimivat niin hyvin, että aseiden liikettä ei juuri näe.

Ammuin testissä 4,50 mm RWS-luotia. Osumat olivat erittäin hyviä. Kymmenessä laukauksessa oli yhdellä sarjalla viisi sisäkymppeä.

Paristo- ja kytkinkotelo on nerokkaasti magneetilla suljettu. Kytkin ja led-valo sen sijaan vaikuttivat hieman heppoisilta. Käsiteltävä taitavasti ja hellästi!

Elektroninen liipaisu toimi oikein hyvin ja on todella miellyttävä. Mekaaninen liipai-

su tuntui sen jälkeen kovalta ja venyvältä, vaikka sekin oli hallittavissa hienosti. Mekaanisessa kuivalaukauksessa kovaan verrattuna laukaukseen ei juurikaan ole eroa. Mekaaninen liipaisu tuntui huomattavan paljon raskaammalta kuin elektroninen.

Mittasin ensin puntilla elektronisen laukauksen, että se kesti hyvin jo tehdasasetuksilla 500 g. En tuntenut tarvetta muuttaa sitä mihinkään. Mekaanista sen sijaan rupesin ohjeiden mukaan keventämään.

Yksinkertaisissa ohjeissa ei kerrottu, muuttaako mekaanisen liipaisun säätö samalla myös elektronista. Sille on kuitenkin oma ruuvinsa. Kyllähän se vaikutti, mekaanista en saanut lähellekään 500 g säädettyä niin, että myös elektroninen liipaisu olisi kestänyt tuon 500 g. Totesin, että on valittava elektroninen liipaisu ja mekaaninen toimii sitten varalla. Arvioon voi tulla vaikuttaa aseiden uutuus, tässä vaiheessa olin ampunut n. 120 ls. Venyvyys häipyi, kun lyhensin liikkumattomaa.

Paineilmasäiliö liikkui yllättävästi vaakalinjasta kohti piippua. Säiliö on liukas irrottaa ja laittaa paikoilleen. Säiliön päässä on täyttöasteesta suuntaa antava mittari.

Erinomainen tasapaino yhdistettynä elektroniseen liipaisuun vie kokonaisuuden aika korkealle. Ase vaatii huolellisuutta käyttäjältä, joten ihan juniorille en MatchGunsia ehkä siksi suosittelisi." ⚙️

Lyman laukaisuvastuksen mittari – uusi malli

Punnusmittaus kertoo, että laukaisuvastus on enemmän kuin esimerkiksi 500 g. Eli ase "kestää punnituksen". Mutta punnus ei kerro, paljonko tuo vastus on.

Teksti & kuva PEKKA SUURONEN

Vastuksen absoluuttista arvoa kenties tärkeämpi asia on, kuinka suuri laukaisuvastuksen vaihteluväli on, toisin sanoen kuinka johdonmukainen ja toistettava laukaisuun laatu on.

Sain uuden Lymanin elektronisen laukaisuvastusmittarin kokeiltavaksi. Lyman kertoo useista parannuksista edelliseen malliin verrattuna. Liipaisimen vetokoukun kiinnitys on heti silmään pistävä. Nyt se on sisään työnnettävä, teleskooppimainen, mutta kiinteä. Vedät vain sen ulos ja peli on soittovalmis. Vanhassa mallissa irrallinen liipaisinkoukku piti ruuvata kierteillä kiinni mittariin ja mittauksen jälkeen viritys piti taas purkaa, jotta se mahtuisi pussiinsa.

Toinen huomattava piirre on selkeämpi äänimerkki, joka kuittaa READY-komennot. Kolmanneksi, uusi mittari tulee kovassa, sisältä pehmustetussa muovikotelossa. Ja neljäntenä kahva on suurempi, josta saa paremman otteen.

LYMANIN MITTARIN toiminta perustuu venymäliuskaan (strain gauge), joka on jousivaakaa tarkempi mittausmenetelmä. Tässä mitataan rasiuksen alaiseksi joutuvan metalliliuskan sähköisiä muutoksia.

Käyttö on pyhä yksinkertaisuus. Käynnistät laitteen painikkeesta READY. Yhdysvaltain markkinoille suunnattu laite käynnistyy aina brittiyksiköissä. Painat painiketta (LBS/GM), jolloin metriset yksiköt tulevat näyttöön ja käyttöön.

Ase on valmiiksi viritetty. Totta kai on varmistauduttu, ettei patruunapesässä ole patruunoita eikä ilma-aseessa luoteja. Jos asetytysi vaatii klikkipatruunaa, niin sellaiset on pesässä. Pitkän aseensa osalta olisi paras, jos ase on puhdistuspenkissä tukevasti kiinni. Pistoolin osalta täytyy toisella kädellä pitää aseesta tukevasti kiinni. Vetokoukku asetetaan liipaisimelle siihen kohtaan, johon liipaisinsormi asettuu. Vedetään liipaisinsormen liikkeen suuntaan, tavallisimmin suoraan taakse piippulinjan suuntaisesti. Vedetään rauhallisesti, kunnes ase laukeaa. Nykäisy väärin varmastimit-




Lymanin laukaisuvastuksen mittalaite on helpokäyttöinen.

taustuloksia. Mittaustulos jää näytölle näkyviin. Toistetaan tarvittavan monta kertaa.

LYMANIN MITTARI painaa paristoineen 186 g. Näytön koko on 46x17 mm. Numerot ovat 12 mm korkeita. Taustavalaistusta ei ole. Virtaa antaa kaksi AAA-paristoa. ON-OFF-kytkintä ei ole, vaan laite käynnistyy READY-painikkeesta ja sammuttaa itsensä parin minuutin kuluttua. Neljä painiketta ovat READY (käynnistys ja nollaus ennen mittausta, jälkimmäisestä kuittaus äänimerkillä), LBS/GM (brittiläiset/metriset mittayksiköt), CLR (Clear, nolaa näytön ja muistin), AVG (Average, keskiarvo, laskee mittausten viimeisen kymmenen mittaukseen aritmeettisen keskiarvon). Taskulaskinta ei tarvita, mutta ääriarvoja (high, low) ei jää muistiin. Ne täytyy kirjata pännällä, jos kiinnostavat.

Käyttöohjeen mukaan laitteen tarkkuus on 2,2 kiloon saakka +/- 2 g, sen jälkeen 5,4 kiloon saakka +/- 10 g. Näyttö menee kuitenkin gramma kerrallaan loppuun saakka. Näytevaaka ilmoitti 5442 grammaa jälkeen "over". Yli viiden kilon laukaisuvastuksen omaava ase on hyvin hankala ammuttava.

LYMAN GUN SIGHT COMPANY on legendaarinen vanha jenkinimi Connecticutista 1800-luvun loppupuolelta. Nykyinen Lyman toimii nykyaikaisesti, joten mittarin alkuperämaa on Kiina. Espoolais-kouvolalainen Eräliike Riistamaa tuo maahan Lymanin tuotteita. Uusi Trigger Pull Scale maksaa 89 euroa. 

www.riistamaa.fi
www.lymanproducts.com/

Hajonnan pienuus tärkeämpi kuin absoluuttinen totuus

Tällaiset hobyttason mittarit eivät tietenkään ole laboratoriotasoisia tarkkuusinstrumentteja, jotka maksavat tuhansia tai satojatuhansia euroja. Tarkkuutta joka tapauksessa tutkittiin painon avulla. "Absoluuttista totuutta" eli painon tarkkuutta tärkeämpänä pidettiin hajonnan pienuutta eli mittaustulosten johdonmukaisuutta.

Aktiivikilpailijan käytössä olevalla 500 g painolla tehtiin 20 koepunnitusta. Tulokset niin sanotusti "löivät häpnaadilla". Mittauksen tuloksen äärihajonta oli 8 grammaa vaihteluvälin ollessa 492–500 g. Tuo 492 g oli vielä yksinäinen susi ei valtaosa tuloksista osui väliin 497–500 g.

"Absoluuttinen totuus" eli nimellinen arvo osui hyvin kohdilleen. Tulosten tasalaatuisuus yllätti. Heräsi ajatus, että tässä on pienehkölle rahalle kunnolla vastiketta.

Punnitus on tehtävä hellällä kädellä ja lopetettava heti, kun punnus nousee ilmaan. Toisaalta, punnuksellakin mitattuna saa kilpailuaseen laukeamaan, kunhan vähän rytkäyttää punnituksen aikana. Tekniikan on oltava sama.

PEKKA SUURONEN

Mestariampuja ja -kaiver

Teksti & kuvat: PEKKA KURKINEN

Eino Kohvakka joutui jättämään yli seitsemänkymmentä vuotta harjoittamansa harrastuksen, ampumaurheilun terveysongelmien vuoksi. Onneksi monien mestaruuksien miehellä oli tukenaan melkein yhtä vanha harrastus, kaivertaminen.

Kohvakan pyyteettömästä uurstuksesta palkintopytöiden ja -lautasten kaivertajana voivat erityisesti pääkaupunkiseudun ampumaseurat kiittää toisenkin kerran.

– No, oikeastaan se alkoi niin, että minä voitin aina, niin pistoolilla kuin kiväärilläkin.

NÄIN VAATIMATTOMASTI haastateltava vastaa, kun kysyn, kuinka miehestä tuli edustustason pistooliampuja, jonka plakkarissa on muun muassa Pohjoismaiden mestaruuksia, Suomen mestaruuksia, piiri- ja aluemestaruuksia sekä sotilasampujien ja kahden ampumaseuran mestaruuksia laskematon määrä.

Nyt jo saavutuksiaan taaksepäin katselevan miehen ampumaharrastuksen alku noudattelee samoja polkuja kuin haastattelijallakin ja varmasti monen monella muullakin. Ensin oli ilmakivääri, jolla nassikkana ammuttiin pilkkaan, ja valitettavasti siinä myös muutama pikkulintu uhrasi elämänsä harrastuksellemme.

– Siitä se innostus lähti, kun osuin niin hyvin, vahvistaa Kohvakka vielä.

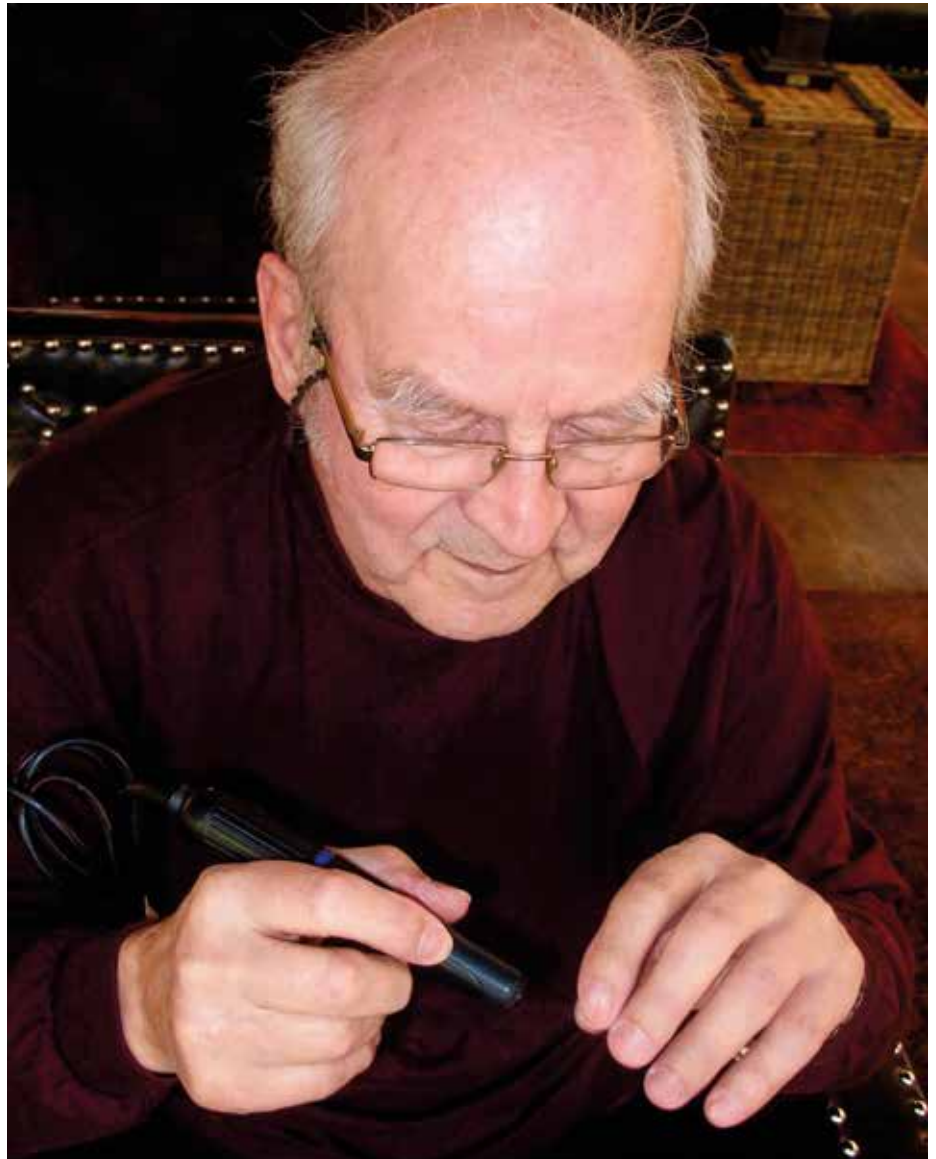
Vakavampi harrastus alkoi Hämeenlinnan Ampumaseurassa, koska koti oli Parolassa, missä Kohvakka palveli kersanttina ja ylikersanttina eversti **Adolf Ehrnroothin** komentamassa panssarirykmentissä.

Alkuvaiheen tärkeä tukipylväs oli **Onni Hynninen**, joka piti Einoa oppipoikanaan. Niinpä nuori mies oppi käyttämään hyvin myös kivääriä ja voitti muun muassa neljä kertaa seuran hirviammuntamestaruuden. Nämä voitot kävivät lopulta niin pahasti erään seuratoverin hermoille, että neljännen voiton jälkeen tämä kaappasi komean hirvipatsas-kiertopalkinnon itselleen ja tokaisi, että tätä et enää vie.

SILLE TIELLE patsas jäi. Se harmittaa vieläkin, mutta mieltä lämmittää yhä, että ampujatoveri **Matti Haapalinna** hoiti korvaukseksi samankokoisen sotilaspatsaan, joka tänä päivänäkin seisoo kunniapaikalla Kohvakan Helsingin-kodissa.

– Jo Parolassa siirryin kuitenkin pistooliin, kun kiväärejä oli niin hankala kuljetella. Mutta hyvin pistoolillakin kymppi rupesi löytymään, hän hymähtää.

Palkintoja alkoi pikkuhiljaa kertyä kaikilla aseilla, niin isopistoolilla, vakiopistoolilla kuin vapaapistoolillakin. Leipälaji oli



Kaivertajan työkaluna on käsipora, jossa on timanttipalloja teränä. Samantapainen kuin hammaslääkäreillä.



Tällä Eino Kohvakan kaivertamalla lautasella Helsingin Varuskunnan Ampujat ilahdutti 80 vuotta täyttäneitä Pekka Kurkista.

isopistooli, mutta komeaa jälkeä tuli myös pienemmällä kaliiperilla. Yhteen laskien on kuulemma 23 kertaa tullut täydet 300 kuviossa.

Vuonna 1962 tuli kutsu Pääesikuntaan panssarivaunutoimistoon sotilastekniseksi avustajaksi. Asiantuntemusta tarvittiin myös puolustusministeriössä. Kohvakka kiersi tavarantarkastajana ympäri Suomea, mutta koulututui myös aseteknikkokursin kautta teknikkokapteeniksi. Työ oli kiireistä, mutta ampumarataakaan ei unohdettu. Uudeksi ampumaseuraksi tuli Helsingin Varuskunnan Ampujat. Sen ennätyslueteloissa näkyy Eino Kohvakan nimi edelleen monessa kohtaa.

AMPUMAMENESTYKSIÄÄN Eino ei halua yksityiskohtaisemmin muistella, vaikka muistot ovat hyviä.

– On niitä jokunen Suomen mestaruus ja ennätyskiäkin, sanoo mies vaatimattomasti.

On myös Pohjoismaisia mestaruuksia. Yksi 1990-luvulta kutittaa erityisesti. Monet kerrat kuviopistoolin mestaruuden oli voittanut sama norjalainen ampuja, mutta joutui nyt Kohvakalle taipumaan pisteen erolla: 298/297. Katkeralta vaikutti, ei ollut todeksi uskoa.

Myös eräs Hyvinkään kisa tulee mieleen. Kohvakka oli myöhässä, kaikki paikat olivat täynnä paitsi yksi. Se oli numero 13, jota siihen sijoitettu ampuja ei ollut huolinut. Kohvakka otti paikan ja voitti kilpailun.

Kotimaan kisojen ja Ampumaurheiluliiton edustustehtävien ohella olennaiseksi kilpailuareenaksi muodostuivat Kansainvälisen sotilasurheiluneuvoston CISM:n kilpailut. Niihin Kohvakka osallistui hyvin menestyen puolisen kymmentä kertaa. Näillä matkoilla hän ystäväystyi sveitsiläisen **Willy Eiseman** -nimisen miehen kanssa niin, että Sveitsissä tuli käydyksi yhdeksän kertaa esimerkiksi paikallisissa kantonien kisoissa kilpaillen. Ovat tärkeitä, lämpimiä muistoja nekin.

EINO KOHVAKKA ON ollut lahjakas ampuja, mutta rakas ampumaharrastus on ollut pakko jättää vakavan sairastumisen ja ison leikkauksen jälkeen viiteen vuotta sitten.

– Kävin Tuonelan porteilla, mutta kun ei ollut kulkulupaa, eivät ottaneet sisään, naurahtaa nyt hyvinvoivan oloinen, juuri 80 vuotta täyttänyt mies.

Onneksi hänellä on nuoresta saakka ollut toinenkin tiivis harrastus, kaivertaminen. Jo poikasena syntyivät isonveljen opastuksella ensimmäiset työnäytteet.

Ne työt tehtiin puulle, ja myös puulevyille Kohvakka kaivertaa yhä. Materiaali tulee Haukivuoren vanhalta kotitalolta. Puu leikataan runkoon nähden vinoon, jottei se halkea. Kahden sentin paksuisia raakamateriaaleja seisotetaan talven yli vuosi pari. Lopuksi hiotaan, sitten kaiverretaan pallopääporalla ja lopuksi poltetaan, jotta saadaan siisti jälki.

Kaiverruskohteena ovat muisto- ja palkintoesineet, pytyt, lautaset, lusikat ja niin edelleen. Keskeistä työtä on ollut lasilautasten koristeellinen kaivertaminen. Niitä on vuosien varrella syntynyt erityisesti pääkaupunkiampujien iloksi. Määrää ei tiedä tekijä itseään.

– Aluksi laskin, mutta lopetin 65-vuotiaana. Aika tiuhaan tahtiin olen tehnyt ja teen mitä halutaan. Joskus omastakin halusta. Mutta on kiva tehdä hyvillä kavereilla. Silloin myös parhaiten onnistuu.

Palkkoja ei tekijä ole töistään paljon pyydellyt. Iso juhla-lautanen, joita haastattelijallakin on ollut ilo saada, vie kaivertajalta reilusti yhden pitkän päivän. Kahdeksan maissa ilalla tekijä kertoo vasta lopettavansa. Lääkärikin on sanonut, että tee niin kauan kuin jaksat, mutta tee hyvillä mielin. 🍀

Viivi Kemppe ja Riku Koskela Euroopan YOG-karsintoihin Bakuun

Teksti LASSI PALO

Seuraavat nuorten olympialaiset eli Youth Olympic Games (YOG) järjestetään Buenos Airesissa kesällä 2018. Eurooppalaisten paikat kisoihin jaetaan Bakussa tänä kesänä järjestettävissä EM-kilpailuissa ja Budapestissa helmikuussa 2018 pidettävissä ilma-aseiden EM-kisoissa.

YOG:ssa kilpaillaan poikien ja tyttöjen ilmakiväärissä ja -pistoolissa henkilökohtaisissa lajeissa ja joukkuekilpailuissa (mixed international team). Joukkueeseen nimetään tyttö ja poika.

Argentiinan Buenos Airesissa järjestettävässä YOG:ssa osanotto-oikeus on niillä, jotka

ovat syntyneet 1.1.2000–31.12.2003 välisenä aikana.

Yksi urheilija voi hankkia maalleen yhden paikan. Kukin maa voi nimetä kisoihin enintään neljä urheilijaa eli yhden lajin kohden.

Ampumaurheiluliitto on nimennyt Bakuun kaksi kivääriampujaa. He ovat **Viivi Kemppe** (Myllykosken Ampujat) ja **Riku Koskela** (Kankaanpään Ampumaurheilijat).

Eurooppa saa kuusi paikkaa kuhunkin henkilökohtaiseen kilpailuun. Eurooppalaisilla urheiluampujilla on kaksi kilpailua, joissa YOG-paikkoja voi saavuttaa. Ne ovat Azerbaidžanin Bakussa 20.7.–3.8. järjestettävät EM-kilpailut ja ilma-aseiden EM-kilpailut Unkarin Budapestissa 16.–26. helmikuuta 2018.



Tarkkuuslajit (ammunta, curling, jousiammunta ja keilailu) jatkavat yhteistyötä valmentajakoulutuksessa. Lajit järjestävät perinteisen yhteisen 1-tason valmentajakoulutuksen syksyllä 2017. Koulutus sisältää yhteensä kolme lähijaksoa (pe-su), joista kaksi on yleisjaksoa ja kolmas toteutetaan lajikohtaisesti erillisinä. Koulutus sisältää lähijaksojen lisäksi oppimistehtäviä.



Tarkkuuslajien yhteinen 1-tason valmentajakoulutus

Aikataulut ja koulutusten sisällöt

Urheilijan harjoittelun perusteet
(1. viikonloppu 19 t)
15.–17.9.2017 Kuortane

- Psykkinen valmennus
- Oppiminen ja opettaminen
- Lasten ja nuorten kehitys sekä harjoittelu
- Fyysinen harjoittelu
- Harjoittelun suunnittelu

Valmentaminen ja oppiminen
(2. viikonloppu 19 t)
20.–22.10.2017 Kisakallio

- Valmentajan ominaisuudet
- Valmentaminen
- Opettaminen ja oppiminen
- Biomekaniikka päähänankuudessa
- Taitojen opettaminen

Lajitaitojen oppimisen perusteet
(3. viikonloppu lajikohtaisesti)

- **Keilailu:** 17.–19.11. Kuortane
- **Ammunta:** 10.–12.11. Kisakallio
- **Jousiammunta:** 25.–26.11. Kuortane
- **Curling:** ilmoitetaan myöhemmin

Koulutuksen hinta

Koulutuksen hinta on **245 euroa/jakso** sisältäen koulutuksen ja majoituksen täysihoidolla (2 hh).

Ilmoittautumiset

Mukaan mahtuu kaikista tarkkuuslajeista enintään 15 valmentajaa/tarkkuuslaji ja paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä. Mikäli osallistujia tulee yli kiintiön, lajiliitot valitsevat osallistajat.

Ilmoittautumiset 15.8.2017 mennessä:

Kaikkien lajien ilmoittautumiset suoritetaan kootusti internetissä osoitteessa

<https://goo.gl/forms/dsEh8GR0a4b3BP0N2>

Kurssikirja
LASTEN JA NUORTEN HYVÄ HARJOITTELU
hintaan 32 € + postikulut.
Kirja laskutetaan 1. koulutusjakson yhteydessä.



Urheilijat tyytyväisiä doping

Teksti & kuva LASSI PALO

Suomen urheilun eettinen keskus SUEK selvitti viime vuonna urheilijoiden näkemyksiä dopingvalvonnasta kyselytutkimuksen avulla. Kyselyyn vastasi 159 urheilijaa. Pääosa vastaajista koki testaasmäärät omassa lajissaan Suomessa sopiviksi. Urheilijat antoivat dopingtestitilanteesta erittäin myönteiset arviot, sillä 55 prosenttia vastaajista antoi sille asteikon parhaat arvosanan.

Seitsemän prosenttia vastaajista arvioi dopingin vaikuttaneen kotimaisen kilpailun lopputulokseen ja 23 prosenttia kansainvälisen kilpailun lopputulokseen viimeksi kuluneen vuoden aikana. Urheilijat kokivat dopingin merkityksen suuremmaksi yksilökuin joukkuelajeissa.

Valtaosa vastaajista piti kuitenkin mahdollisena päästä lajissaan sekä kansalliselle (94,2 prosenttia vastaajista) että kansainväliselle (71,3 prosenttia vastaajista) huipulle ilman dopingia. Enemmistö vastaajista arvioi dopingia käyttäjien jäävän tulevaisuudessa nykyistä varmemmin kiinni ja samalla dopingaineiden käyttäjien vähentyvän.

SUEK teki ja teetti 2774 dopingtestiä Suo-



Kuvassa lavastettu testitilanne.

messä sekä ulkomailla viime vuonna. Rio de Janeiron olympialaiset ja paralympialaiset sekä tänä vuonna vietettävän Suomi 100 -juhluvuoden kotikisat näkyivät viime vuoden testauksen painotuksissa.

Dopingtestien kokonaismäärä oli hieman

edellisvuotta suurempi. Määrään vaikuttavat kansallisen testausohjelman lisäksi Suomessa järjestettävät kansainväliset kilpailut ja niissä tehdyt testit.

Siihen vaikuttaa myös ulkomaalaisten urheilijoiden kilpailun ulkopuolinen testaus,



Ruutikisojen Kultahippufinaalin järjestäjää haetaan vuosille 2018–19

Ampumaurheiluliiton nuorisovalioikunta hakee seuraavaa ruutiaseiden Kultahippufinaalin järjestäjää vuosille 2018-19. Yksipäiväiset ruutiaseiden Kultahippufinaalit järjestetään elokuussa.

Viime vuonna Siilinjärvellä pidettyihin finaaleihin osallistui 95 ampujaa 20 seurasta. Joukkuekilpailuissa oli mukana 25 kolmehenkistä joukkuetta. Tänä kesänä Kultahippufinaalit järjestetään Siilinjärven Raasionradalla 5. elokuuta.

Hakemukset seuraavaksi ruutiaseiden Kultahippufinaalin 2018-19 järjestäjäksi on jätettävä 31. elokuuta mennessä sähköpostitse: timo.rautio@ampumaurheiluliitto.fi

Tiedustelut ruutiaseiden Kultahippufinaalin järjestelyistä myös puhelimitse **Timo Rautiolta** 040 820 2300.

Valokuvia liiton 100-vuotiskirjaan

Suomen Ampumaurheiluliiton 100-vuotiaasta toiminnasta ollaan kirjoittamassa historiankirjaa. Teoksen kirjoittaa urheiluhistorioitsija, FT **Kalle Virtapohja**.

Teos tulee käsittelemään laajasti liittomme toimintaa sanoin ja kuvin sadan vuoden ajalta. Kirjasta tulee noin 500-sivuinen.

Kirjaan halutaan valokuvia rikastuttamaan teosta. Tarvitsemme kuvia menneiltä vuosikymmeniltä (mielellään ennen 1990, mutta toki sen jälkeenkin olevia kuvia otetaan vastaan) isoista tapahtumista sekä kotimaasta että ulkomailta kuten maaotteluista, nuorisotapahtumista, SM-, PM-, EM- ja MM-kilpailuista, kokouksista, valmennusleireistä, koulutuksista jne. Erityisesti kaipaamme kuvia kansainvälisistä kilpailuista.

Kuvat digitalisoidaan ja palautetaan omistajilleen.

Kuvissa tulee olla tieto tapahtumasta, ajankohta, paikka ja nimet henkilöistä, jotka esiintyvät kuvissa sekä osoite, johon kuvat palautetaan!

Kuvat voi lähettää osoitteella:

Suomen Ampumaurheiluliitto
100 v-historian kirja
Radiokatu 20
00240 Helsinki 24
kalle.virtapohja@ampumaurheiluliitto.fi

valvontaan

SUEK numeroina vuonna 2016

- × Dopingtestaus vuonna 2016
- × 3092 dopingtestiä (2693/v. 2015)
- × 2774 (2466/v. 2015) kansallisen testausohjelman dopingtestiä, joista 1152 (1048/v. 2015) kilpailutestejä ja 1622 (1418/v. 2015) kilpailujen ulkopuolisia testejä
- × Lisäksi 318 kansallisten lajiliittojen, kansainvälisten lajiliittojen tai Maailman antidopingtoimisto WADA:n tilaamaa kilpailu- ja kilpailujen ulkopuolista testiä

Puhtaan urheilun sanoma kiiri

- × Lähes 100 luentoja, joilla yli 3500 kuulijaa
- × 15 urheilutapahtumassa mukana Puhtaasti paras -esittelypiste
- × Lähes 70 tiedotetta ja blogikirjoitusta
- × Uuden organisaation ja sen toiminnan esittely
- × Kansallisia ja kansainvälisiä luentoja sekä esittelytilaisuuksia (kohderyhmiä UNESCO, Euroopan neuvosto, Euroopan unioni, Euroopan ja maailman lottojärjestöt sekä Kansallinen liikuntafoorumi)

jota tehdään muiden antidopingorganisaatioiden pyynnöstä.

Vuoden 2017 dopingtestauksessa näkyy, että tuleviin talviolympialaisiin on reilut puoli vuotta aikaa.

– SUEK vastaa testauksesta lukuisissa kansainvälisissä kilpailuissa kuluvan vuoden aikana. Kansallisen testausohjelman toteuttaminen yhdistettynä useisiin suuriin

kansainvälisiin kilpailuihin on haastavaa, testauspäällikkö **Katja Huotari** sanoo.

SUEK vastaa antidopingtoiminnasta, kilpailumanipulaation ehkäisystä sekä katsojaturvallisuuden ja -viihtyvyyden edistämistä Suomessa. SUEKin aputoimimienä antidopingtoiminnassa käytetään Suomen antidopingtoimikunta ADT:ta.

Neljälle ampumaurheiluseuralle tukea yhteensä 17 500 euroa

Opetus- ja kulttuuriministeriö on myöntänyt neljä miljoonaa euroa seuratukena liikunta- ja urheiluseuroille. Tukea myönnettiin 425 hankkeelle, joista neljä ampuurheiluseuraa sai tukea.

Tukea haki kymmenen ampumaurheiluseuraa, joista neljälle se siis myönnettiin. Työntekijän palkkaamiseen eivät ampumaurheiluseurat hakeneet tukea. Toiminnallisen tuen saajia olivat Hämeenlinnan Ampumaseura, Kankaanpään Ampumaurheilijat, Simpeleen Hahlo ja Vammalan Seudun Ampujat.

Ne saivat tukea yhteensä 17 500 euroa.

Kultahippujen ruutifinaalit Siilinjärvellä 5. elokuuta

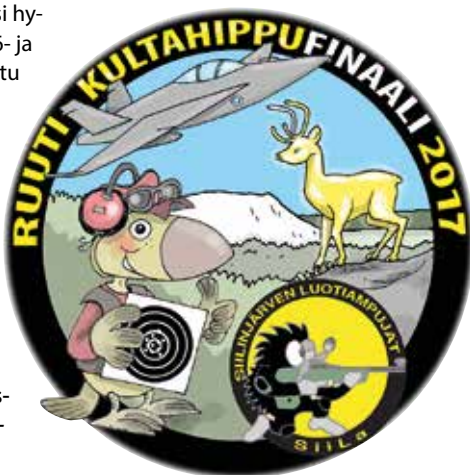
Siilinjärven Luotiampujat järjestää Kultahippujen ruutifinaalit lauantaina 5. elokuuta Raasion ampumaradalla (Raasiontie 261, Siilinjärvi).

Kultahippufinaaliin osallistumisen edellytys on, että ampujalla on oltava kultahippupassi tai nuorisolisenssi ja suoritus vähintään yhdestä virallisesta kilpailusta. Viralliseksi kilpailuksi katsotaan kilpailu, jonka järjestämiseen on SAL:n tai aluejaoston lupa ja jonka tulokset on toimitettu SAL:oon.

Karsintatulokseksi hyväksytään myös M16- ja N16-sarjassa ammuttu tulos.

Alueiden kultahippukisoista voi myös tiedustella oman alueen Kultahippupäälliköiltä.

Ilmoittautumiset maanantaihin 17. heinäkuuta mennessä sähköpostiin ruutihk@gmail.com



PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.
Helsingin Urheilutalo Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

urheiluhallit.fi/kallio

VIRKISTÄVÄN MUKAVA.



ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Liikkeemme avoinna ma-pe 9.00-17.00
la sopimuksen mukaan
Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyymälä

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRAT
Puh. 03-4755371
Kotisivumme: www.asetalo.com
Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

Kotisivut: www.asetalo.com
Sähköposti: asetalo@asetalo.fi



www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2017 neljäs
Urheiluampuja ilmestyy 22.9.

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN Ilmakivääri, uusi Steeger, synteettinen tukki kiikarilla, 320 m/sec. Ennen 420 €, nyt 250 €. Metsästystaljajousi 55 lb, uusi, hinta 200 €. Varsijousi, talja, punapistetähtäin, uusi. Hinta 230 €. Ilmoittaja: Leo Ohenoja 0400 487 516

MYYDÄÄN Kilpahaulikko Beretta DT-11 Trap, säätöperä, piiput 30". Ase ostettu 5/2015, ammuttu 3000- laukausta, kunto kuin uusi. Ase on Varkaudessa. Ilmoittaja: Juhani Manninen, 0400 443 753

MYYDÄÄN Erittäin vähän käytetty, täysin uutta vastaava Walther LG 300 XT Anatomic. Ase on hankittu helmikuussa 2015, ollut junnukäytössä. Aseella ammuttu uudesta alkaen 2500 laukausta. Tänä syksynä aseelle on tehty perushuolto ja samalla nopeus säädetty 176 m/s. Kahvan koko S. Paketti sisältää: kova Waltherin laukku, työkalusetit, Centra-korotuspalat, etupleksit 3.6...4.0, penkitetyt luodit 2500 kpl, Walther puhdistussetti, alu-säiliö (kevempi) leimaa 09/2024 asti. Hintapyyntö 2500 e. Myyjä Jari Hellbom, Salo. Ilmoittaja: Rami Wessman, SaSA, rami.wessman@live.com, 044 728 8124

MYYDÄÄN vapaapistooli Haidurow laukkuineen ja varaosineen, hinta 150 e. Ase on kilpailukunnossa. Ilmoittaja: Heikki Eskelinen, 0400 688 973

MYYDÄÄN Kaksi vuotta vanha Kurt Thune Smart -ampumapuku. Puku on ollut käytössä nuorella ampujalla hänen ollessaan 150-170 cm pitkä. Puvun valmistuksessa on otettu huomioon kasvavan nuoren tarpeet; housuissa on leveämpi teipitys kiinnitykselle ja lahkeita pystyy kääntämään sisään pari senttiä. Myös takin kappaleisiin on jätetty sauman taakse pari senttiä ylimääräistä kangasta. Takissa ja housuissa on nimi. Puvun hinta 350 euroa. Puvun ostajalle kaupan päälle käytetty Kurt Thunen Coldwinner paita (XS) ja Kurt Thunen Solid lyhytsorminen ampumahanska (XS), molemmat hyvässä kunnossa. Puku on Espoossa. Ilmoittaja: Pasi Koota, pkoota@yahoo.com, +358 50 3171423

MYYDÄÄN Myyn hyväkuntoisen ja vähän ammutun Match Guns MG-2 vakio/olympiapistoolin. Kaliiperi .22 LR, mekaaninen laukaisu, työstämätön alkuperäinen, L-koon Morinin kahva. Alkuperäinen laukku ja tarvikkeet mukaan. Hinta 700 euroa. Aki Keskinen, 044 355 78 69. Imatra, kuljetus onnistuu myös Pk-seudulle ja Kymenlaaksoon. Ilmoittaja: Aki Keskinen, aki.keskinen@kehy.fi, +358 44 3557869

OSTETAAN Feinwerkbau 700 Basic tai P70 ilmakivääri. Kunnossa oleva ja mielellään säiliössä leimaa jäljellä. Kaikkia kannattaa kuitenkin tarjota. Tulee ampumaseuran käyttöön. Ilmoittaja: Juha Ojanperä, julli.ojis@netikka.fi, +358 50 5233195

OSTETAAN harrastekäyttöön käytetty Feinwerkbau-ilmakivääri 601-603. Ilmoittaja: -, ilkka.lahteenoja@gmail.com, 0400 611 189

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Kerro ilmoituksessasi, onko kyseessä myynti, osto vai vaihto. Esittele lyhyesti tuote, sen kunto, hinta ja yhteystietosi. Voit täyttää sähköisen ilmoituslomakkeen osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/lomakkeet/myydaan_ostetaan_vaihdetaan_lahj/

Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU. Julkaisemme ilmoituksen Urheiluampuja-lehdessä ja Ampumaurheiluliiton nettisivulla, kun olet maksanut 10 euroa Ampumaurheiluliiton tilille Nordea FI41 1328 3000 0421 57.

ONNITTELUT

95 VUOTTA				65 VUOTTA			
Peräinen Jussi	NoSA	20.9.		Järvinen Jorma	K-UAS	19.7.	
				Aalto Eero	LAS	4.8.	
90 VUOTTA				Saari Reima	NoSA	12.8.	
Sainio Aarto	TSA	28.9.		Korpi Raimo	NoSA	18.9.	
85 VUOTTA				60 VUOTTA			
Ranta-Aho Veikko	ParkA	16.7.		Risku Markku	TSA	6.7.	
Juhala Raimo	ESF	24.8.		Joensuu Raimo	NoSA	22.7.	
80 VUOTTA				Rahknen Vesa	LAS	22.7.	
Jalli Kalervo	LAS	27.7.		Laine Päivi	NoSA	24.7.	
Sipilä Erkki	TSA	8.8.		Toivonen Mauri	NoSA	8.8.	
Palosaari Kalevi	HVA	27.8.		Vartiainen Olli	LAS	10.8.	
Rusanen Atte	HVS	7.9.		Ylinen Seppo	NoSA	11.8.	
75 VUOTTA				Hartikainen Aimo	NoSA	16.8.	
Kotiranta Lasse	TSA	23.7.		Rummukainen Jari	LAS	16.8.	
Huttunen Pertti	NorA	1.8.		Holmlund Christer	ESF	27.8.	
Helminen Martti	LAS	3.8.		Mäytä Pekka	LAS	1.9.	
Voutilainen Pertti	HVA	19.8.		Hämäläinen Esa	HVA	6.9.	
70 VUOTTA				Laine Juha	NoSA	6.9.	
Soini Olavi	EuSA	28.6.		Dejler Klaus	LAS	17.9.	
Koivusalo Matti	TSA	30.6.		Lehtimäki Hannu	NoSA	28.9.	
Nurmi Auvo	TSA	12.7.		50 VUOTTA			
Laurila Jouko	LAS	12.7.		Taavila Timo	LAS	24.7.	
Viljakainen Kari	LAS	16.7.		Koivu Hannes	K-UAS	29.7.	
Tallqvist Pauli	LL	25.7.		Körkkö Jouni	NoSA	3.8.	
Poussa Mauri	NoSA	2.8.		Kortetjärvi Eeva-Leena	SäSA	10.8.	
Salo Matti	Cal12	5.8.		Ramstedt Kari	HVA	16.8.	
Piltti Kari	K-UAS	8.8.		Lehtinen Ari	LAS	20.8.	
Hacklin Jorma	LL	10.8.		Jokinen Ari	LAS	23.8.	
Haapsaari Raimo	LAS	13.8.		Rinne Marko	SäSA	26.8.	
Ruuhonen Veikko	LL	7.9.		Tammi Jussi	TSA	26.8.	
Pyymäki Totti	LAS	19.9.		Riste Mika	HVA	27.8.	
				Reponen Raimo	TSA	5.9.	
				Pietilä Jari	NoSA	6.9.	
				Ängeslevä Kari	K-UAS	9.9.	
				Piipponiemi Pekka	K-UAS	11.9.	
				Lilius Carl Henrik	ESF	24.9.	

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliittoon Pirjo Manniselle LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsankarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen pirjo.manninen@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU.



Haminan Ampumaseuran **Aleksi Leppä**, 22, alkaa vakiinnuttaa asemiaan kivääriammunnan kansainvälisen huipun tuntumassa. Leppä sijoittui 11:nneksi Gabalan maailmancupin ilmakiväärikilpailussa ja jatkoi hyviä suorituksia tänään olemalla 12:s pienoiskiväärin makuuasentokisassa. Leppä ampui kisan **Annika Sihvosen** laina-aseella. - - Pieniä ongelmia haminalaisella oli ampuma-asennon kanssa. — Joku häikkä siinä oli, kun se heitteli kaikki ysit vasemmalle. Yksi sarja jäikin vähän huonommaksi, kun siihen tuli kolme ysiä. Muuten hyvää ja hyvä heittäytyminen loppuun, Leppä sanoi. Hän ampui viimeiseen sarjaansa 105,5 pistettä.

* Kymen Sanomat 11.6.



Wilma Sallinen seuraa, kun Julia Leppäaho ja Antti Tuomala istuttavat kuusentaimia.

Muistometsikkö OSU:n radalle

Teksti & kuvat LASSI PALO

Lapset istuttivat toukokuussa Orimattilassa muistometsikön 100-vuotiaalle Suomelle. Se perustettiin yhdessä Orimattilan Seudun Urheiluampujien (OSU), Luhtikylän koulun, Lions Club Orimattilan, MHY Uusimaan ja Ampun 4H-Yhdistyksen kanssa. Se istutettiin Orimattilan ampumaratayhdistyksen ympäristölupaehtojen mukaan maisemoitavan meluvallin päälle.

Luhtikylän koulu oli mukana istutustapah-tumassa, jossa 46 oppilasta istutti aurinkoi- sessa säässä 720 kuusentainta muistometsi- köksi. Taimet olivat kaksivuotiaita.

Kaikki pääsivät kokeilemaan puun istutus-



Muistometsikkö istutettiin meluvallin päälle.

ta putken tai kuokan avulla. Työn opastukses- ta ja tuesta huolehtivat järjestävien tahojen aikuiset. Lapset olivat tehneet koulussa säänkestävän nimikyltin, jonka he kiinnittivät itse istuttamaansa nimikkotaimeen.

4H-yhdistykset ovat perustaneet erilai- sina teemavuosina 4H-metsiköitä. Suomen täyttyessä 100 vuotta jatketaan tätä jo 1920-luvulta alkanutta perinnettä. Metsiköi- den perustaminen on hieno tapa juhlistaa 100-vuotiaasta Suomea yhdessä lasten ja aikuisten toimijoiden kanssa, Orimattilassa todettiin.

Idea muistometsiköstä syntyi viime joulu- kuussa OSU:n toimesta.

lauottua

”Ilkeilyä ei kukaan halua, eikä kukaan halua lukea papereista, että kaikki pitäisi erottaa. On järkyttävää, miten ihmiset kirjoittavat, vaikka eivät tiedä eivätkä tunne faktoja”

Eläkkeelle syksyllä jäävät Ampumaurheiluliiton talouspäällikkö **Pirjo Manninen** läksijähaastattelussaan ✨ sivut 6–7

Urheiluampuja 2017

Lehden numero	Varaus-päivä	Aineisto-päivä	Ilmestymis-päivä
4/2017	23.7.	30.8.	22.9.
5/2017	20.10.	20.11.	14.12.



Oskari Kössi (SSG).

Oskari Kössi femte i världscupen

OSKARI KÖSSI från Sibbo Skyttegille placerade sig på en mycket fin femte plats i världscupen på hagelgevär i Larnaca, Cypern, Kössi tävlade i herrarnas skeet. Kössi kom som sista och sjätte man med till finalen efter att han skjutit 122 träffar. Bäst i grundserien var **Saif Bin Futtai**s från förenade Arabemiraten med 124 träffar. I finalen föll Kössi alltså ut som femte efter ett riktigt hyfsat skytte. Till segrare korades till sist **Federico Gil** från Argentina. **Timo Laitinen** också från SSG var 44:e i samma tävling med 117 träffar.

Veromaa 11:e

MOPSI VEROMAA från SSG fortsatte sina fina prestationer för säsongen i Larnaca. Veromaa kom in på en 11:e placering med 69 träffar, tidigare på säsongen knep hon ett brons i New Delhi. Nu blev Veromaa endast en träff ifrån att skjuta om att ta sig till finalen, finalgränsen var 70 träffar. **Xiaojing Wang** från Kina segrade efter finalen.

Stenström tävlade i världscupen

JONI STENSTRÖM från Raseborgs Skyttar deltog i slutet av maj i världscupen på pistol och gevär i München, Tyskland. Stenström tävlade med luftgevär och miniatyrgevär och var som bäst 54:e.

Stenström knep sin 54:e plats på liggande med miniatyrgevär var han sköt 619,4 poäng i grundserien. Till final krävdes 625,4 poäng, segrade gjorde **Jonghyun Kim** från Sydkorea.

På helmatchen med miniatyrgevär sköt Stenström 1160 poäng i grundserien och var alltså 60:e. Till finalplats krävdes nu, 1176 poäng, segrade gjorde **Alexis Raynaud** från Frankrike. På luftgevär var Stenström 94:e med 615,4 till final krävdes 627,8 poäng, **Sergey Kamenskiy** från Ryssland segrade.

Friman tävlade i Gabala

CRISTIAN FRIMAN från Esbo Skytteförening deltog i årets sista världscup när han deltog i världscupen på pistol och gevär i Gabala, Azerbajdzjan i början av juni. Friman kom som bäst in på en 42:a plats när han tävlade med luftgevär och miniatyrgevär.

Friman var 42:a på helmatchen med miniatyrgevär när han sköt 1160 poäng. Finalgränsen landade på 1173 poäng, **Istvan Peni** från Ungern segrade efter finalen.

På liggande med miniatyrgevär kom Friman in på en 49:e plats med 616,7 poäng. För att nå finalen behövde man 9,7 poäng till. **Torben Grimmel** från Danmark var både bäst i grundserien och i finalen.

På luftgevär sköt Friman 615,3 poäng och placerade sig med det på en 59:e plats. **Milutin Stefanovic** från Serbien segrade och till finalen krävdes 625,8 poäng.

Friman och Långström nådde framgångar i Hannover

CRISTIAN FRIMAN, ESF och **Sebastian Långström**, KSF nådde mycket fina framgångar i ISCH-tävlingarna som då ordnades i Hannover. Friman segrade i två av tre grenar och Långström knep ett silver och ett brons. Detta i pojkklassen på gevär.

Friman segrade på 3x40 skott och liggande med miniatyrgevär. Här knep dessutom Sebastian Långström sitt silver, så SFS-idrottarna såg till där att Finland tog en dubbelseger. I grundserien sköt pojkarna 1154 respektive 1155 poäng, med det kom de klart till final eftersom gränsen låg på 1145 poäng. I finalen sköt Friman sedan 454,1 poäng och tog en ganska trygg seger över Långström som hade 449,2 poäng.

Finländska rekord på liggande

PÅ LIGGANDE sköt Cristian Friman nytt finländskt rekord i finalen och nytt finländskt rekord i klassen M20 i grundserien. Friman var grundseriebäst med 623,4 poäng. I finalen sköt han alltså suveräna 249,5 poäng, som då också överskred världsrekordet, men världsrekordet har blivit förbättrat sedan dess. Sebastian Långström var med i finalen här också, han kom in på en åttonde plats. I grundserien sköt Långström 617,4 poäng.

Långström tredje på luftgevär

SEBASTIAN LÅNGSTRÖM kom in på en tredje plats i luftgevärstävlingen. I grundserien sköt Långström 622 poäng och kom bra med till finalen med det. I finalen löpte det inte på riktigt lika bra för Långström, men det räckte ändå till en tredje plats. Cristian Friman var nu också i finalen efter att han skjutit 620,7 poäng i grundserien. I finalen kom Friman sedan in på en femte plats.



Sebastian Långström (KSF)

Henna Viljanen och **Jenna Kuisma** från KSF deltog också i tävlingarna likaså **Björn Friman**, ESF. Viljanen nådde en åttonde plats på damjuniorernas liggande med miniatyrgevär, detta var den bästa framgången denna trio nådde.

Cristian Friman sköt toppresultat i Pilsen

CRISTIAN FRIMAN, ESF gjorde ett superbt resultat på 3x40 skott med miniatyrgevär i Liberation GP i Tjeckiska Pilsen i början av maj. Friman sköt då 1178 poäng under 2010-talet har det endast skjutits ett resultat bättre än detta av en finländare. Med det tog han sig lätt till finalen, detta i herrklassen, i finalen kom Friman sedan in på en åttonde plats. Frimans ställnings resultat löd, 389 poäng på knästående, 399 poäng på liggande och 390 poäng på stående. I samma tävlingar deltog också en hel del andra SFS-skyttar; Björn Friman, Henna Viljanen, **Joni Stenström** och Sebastian Långström.

SFS:are på sommarens värde-tävlingar

SFS-idrottare kommer att representera Finland ute på VM-tävlingar och EM-tävlingar i sommar. Eller när denna tidning kommer ut har de första skyttarna representerat Finland redan. För VM på pistol och gevär för juniorer avgjordes i Suhl, Tyskland midsommartider. Där deltog **Cristian Friman**, **Henna Viljanen** och **Sebastian Långström**. På nätet kan man säkert läsa om deras framgångar vid detta skede. Vid EM var man tävlar inom alla ISSF:s grenar på krutvapen i slutet av juli kommer denna trio representera Finland igen. Förutom dessa deltar också hagelskyttarna, **Mopsi Veromaa**, **Oskari Kössi** och **Timo Laitinen**. Tävlningarna avgörs i Baku, Azerbajdzjan. Hagelskyttarna har också VM på agendan ännu i sommar, i mitten av augusti, dit har inga lag ännu valts i skrivande stund.



SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Petra Liljeberg
Joni Stenström
SFS:s hemsida

0500 872 045
Svenska sidor skribent
www.sfs.idrott.fi

petra_liljeberg92@hotmail.com
joni.stenstrom@gmail.com

50 VUOTTA SITTEEN...

Muistuu mieleen?

Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaiheita eri vuosikymmeniltä.

Ampujainlehti lainasi vuoden 1967 viimeisessä numerossaan Urheilulehden maineikasta kirjoittajaa **Paul Sirmeikköä**, joka lähti jutussaan liikkeelle Otaniemen liikuntapolitiisilta neuvottelupäiviltä.

Sirmeikkö käsitteli muun muassa urheilumäärärahoja, jotka ovat "vuosi vuodelta -- pienentyneet". Hän pohti myös sitä, miten eri maissa käytetään rahaa urheiluun: "-- Siihen taloudelliseen tukeen nähden, joka suuriin urheilumaihin suhteellisesti verrattaessa on naurettavan tai itkettävän pieni, niin koko urheilutoiminnan huomioon ottaen kansainvälinenkin tasomme on ällistytävän korkea."

MITEN SITTEEN urheilumme on edes jotenkuten pysynyt jaloillaan, Sirmeikkö kysyi ja vastasi: "Siitä saadaan kiittää vapaaehtoista, palkatonta työtä urheilun hyväksi, jota tehdään kaikissa järjestöportaisissa ja ennen kaikkea seuroissa."

Sirmeikkö puhui myös urheilun "maailmanparantajista", joita on päteviä ja epäpäteviä.

– Mutta kaikki ne esitykset, joita on tehty urheilutoiminnan kaikinpuoliseksi tehostamiseksi, jäävät toistaiseksi paperille arkistojen kätköihin, sillä niiden toteuttamiseen ei ole taloudellisia edellytyksiä.

Sirmeikkö kirjoitti myös, ettei sellais-

MUUT -KIRJOITTAVAT:

Urheilulehdestä saksittua

PARANNUS-EHDOTUKSIA OLISI PALJON MILLÄ TOTEUTETAAN



Teksti:
Paul Sirmeikkö

Otaniemen liikuntapolitiisilla neuvottelupäivillä esitettiin numerotietoja urheilumme saamasta rahallisesta tuesta ja todettiin, että vuodesta 1941 on veikkausvoittovaroista annettu urheiluun 147 miljoonaa markkaa.

Tuosta voivat monet saada vettä myllyyn ja sanoa, katsokaa nyt miten urheiluun syödään rahaa ja kuitenkin ei tule toivottuja tuloksia.

Voitaisiin vielä lisätä vettä myllyyn ja sanoa, että summa on todellisuudessa suurempi, inflaation huomioonottaen ehkä noin 200 miljoonaa markkaa.

Tällöin saadaan samat numerot, joilla merkittiin urheilumääräraha Itä-Saksan budjettiin tälle vuodelle, siis yhdessä vuodessa sama summa kuin Suomessa 26 vuodessa! Vertailu saadaan suhteelliseksi, kun lisätään, että Itä-Saksassa on asukkaita 3,5 kertaa enemmän kuin Suomessa. Kaikki urheilua seuranneet tietävät, että Itä-Saksa on viime vuosina mennyt urheilussa enemmän eteenpäin kuin mikään toinen maa maailmassa. Mutta onpa millä porskutellaan.

NAIN MUUALLA

Tässä lehdessä on viime vuosina monene otteeseen kerrottu miten meillä urheilumäärärahat ovat vuosi vuodelta inflaation johdosta pienentyneet reaalisesti, niin että SVUL:n erikoisliitot ja piirit saavat tulla toimeen puolella ja toisella puolella. Ne saivat 15

3 mk asukasta kohden, niin Neuvostoliiton budjetti tekee yli 100 mk asukasta kohden!

Todennäköisesti Neuvostoliiton budjettiin sisältyvät myös kuntien urheilumenot, mutta jos ne lasketaan meillä mukaan, niin päästään ehkä noin 6–7 markkaan asukasta kohden.

Eräs viime aikoina puheenaihetta antaneen valtion urheilukomitean puuhaajista on maininnut, että pitäisi tehdä tutkimusmatka todella suuriin urheilumaihin, kuten Neuvostoliittoon, Itä- ja Länsi-Saksaan, Tšekkoslovakiaan jne. tutustumaan miten urheilutoiminta siellä on järjestetty.

Miksikäs ei, mutta eri maiden lähestyksiä voi varmaan saada tiedot siitä, miten paljon eri maissa käytetään vuosittain urheiluun. Tällöin voisi pyyhkiä tutustumiskohteina yli sellaiset maat, joissa käytetään 10–30 kertaa enemmän rahaa urheiluun, sillä eihän meillä varojen puutteessa voida toteuttaa sitä, mitä niissä on aikaansaatu.

Olisi siis suunnattava tutkimukset sellaisiin maihin, joissa suunnilleen samalla taloudellisella tuella kuin Suomessa, saavutetaan parempia tuloksia. Tällöin tulisi eteen varsin kova päähkinä — tällaisten maiden löytäminen olisi vaikeata.

ENTÄ POHJOISMAAT?

Lähinnä tulevat kysymyksen tällöin muut Pohjolan maat sekä esimerkiksi Länsi-Saksa. Nuo muut Pohjolan maat ovat yhdessä suhteessa meitä ratkaisevasti edellä. Niissä on vain yksi urheilun keskusjärjestö, mikä merkitsee sitä, että niillä säästyy ne varat toimintaan, mitkä meillä menevät moninkertaisen organisaation ylläpitämiseen.

Länsi-Saksassa valtion tuki ei myöskään ole kovin suuri, mutta siellä taas kunnat tukevat urheilua niin paljon voimakkaammin kuin Suomessa. Tutustui kerran erään 10 000 asukkaan pikkukaupungin urheilutoimintaan Länsi-Saksassa. Tällä kaupungilla oli paremmat urheilulaitokset kuin yhdelläkään kaupungilla Suomessa ja urheilutoimintaa ohjasi 5 päätoimellista liikuntaneuvojaa.

Lisäksi Länsi-Saksan urheilutoiminnassa seurojen jäsenmaksut, jotka ovat 10–20 kertaa suuremmat kuin Suomessa, ovat varsin merkittävää.

lourdelliseen tukeen nähden, joka suuriin urheilumaihin suhteellisesti verrattaessa on naurettavan tai itkettävän pieni, niin koko urheilutoiminnan huomioonottaen kansainvälinenkin tasomme on ällistytävän korkea.

Jälleen voidaan kerrata eräs vanha esimerkki. Eteläisessä naapurimaassamme, Eestissä, on noin 500 päätoimellista urheiluvallmentajaa, joten meillä pitäisi suhteellisesti olla noin 2000, mutta meillä on puolisen tusinaa, eli jotakuinkin sama määrä kuin Tallinnan kaupungissa on päätoimellisia nyrkkeilyvalmentajia.

Miten sitten urheilumme on edes jotenkuten pysynyt jaloillaan? Siitä saadaan kiittää vapaaehtoista, palkatonta työtä urheilun hyväksi, jota tehdään kaikissa järjestöportaisissa ja ennen kaikkea seuroissa.

Mutta jos taloudellinen tuki jatkuvasti vuosi vuodelta heikkenee, kuten näyttää tapahtuvan edelleenkin, niin tuolta vapaaehtoiseltakin työltä voi pudota pohja pois. Jo nytkin joudutaan kaikissa järjestöportaisissa painiskelemaan pääasiassa taloudellisten kysymysten kanssa. On luonnollista, että tulokset olisivat aivan toiset, jos päähuomio voitaisiin kiinnittää varsinaiseen urheilutoimintaan.

Meillä on viime aikoina esintynyt urheilun "maailmanparantajia" vaikka kuinka paljon, sekä päteviä että epäpäteviä. Mutta kaikki ne esitykset, joita on tehty urheilutoiminnan kaikinpuoliseksi tehostamiseksi, jäävät toistaiseksi paperille arkistojen kätköihin, sillä niiden toteuttamiseen ei ole taloudellisia edellytyksiä.

Huippu-urheilun osalta on usein todettu, että ei ole oikotietä huipulle. Ei ole myöskään koko urheilutoiminnassa sellaista oikotietä, että taloudellisen tuen vähentyessä saavutukset paranisivat. Se on yhtä mahdotonta kuin on urheilijan päästä huipulle vähentämällä jatkuvasti harjoitteluaan.

Tässä yhteydessä voidaan vielä todeta sama asia koulujemme liikuntasvatuksesta. On sanottu, että joulutelmät ovat vanhanaikaisia ja tuota tuloksia, eli toisin sanoen, laiden fyysinen kunto ei ole oikotietä.

Jälleen ei ole oikotietä, jonka järjestelmää, jonka avulla sen tuntimäärän puuttamista voidaan korvata.

ta oikotietä ole, että taloudellisen tuen vähentyessä saavutukset paranisivat. Hän puuttui myös koulujen liikuntakasvatukseen ja tuntimääräin, joissa kehitys meni päinvastaiseen suuntaan kuin suurissa

urheilumaissa:

– Peruskoulussahan liikuntakasvatksen osuus tulee vähenemään nykyisestä. Näin siis 50 vuotta sitten.

LASSI PALO

10 napakkaa

KUVA: HEIDI LEHIKONEN



Orimattilan Seudun Urheiluampujien trap-ampuja Vili Kopra, 18, on nimetty Suomen joukkueeseen Bakun EM-kilpailuihin, jotka ovat heinä-elokuun vaihteessa.

1 EKA ENNAKOIVA:

Miten ja milloin ampumaurheilu-urasi alkoi? Iskän kanssa lähettiin kokeilemaan, ja siitä se lähti.

2 TOKA TUNKEILEVA:

Miten laukusmääräsi ovat kasvaneet vuosittain? Aluksi oli todella vähäistä, nyt menee jo melkein 10 000 laukausta vuodessa.

3 KOLMAS KOVISTELU:

Mitä muuta teet kuin harrastat kiväärimuntaa? Valmistuin pääsiäisenä, ja nyt olen työtön.

4 NELJÄS NALLITUS:

Millä aseilla ammut? Perazzin MX8.

5 VIIDES VARMISTAVA:

Mitä muuta harrastat? En muuta.

6 KUUDES KUJEILEVA:

Kuinka monta seuraajaa sinulla on Insta-

gramissa ja kuinka monta Facebook-kaveria sinulla on? Instagramissa taitaa olla joku 900, Facebook-kavereita 700..

7 SEITSEMÄS SIIHTAUS:

Millainen urheiluampuja ja urheilija olet? Tyyni..

8 KAHDEKSAS KULTAHIPPU:

Mitkä ovat ennätysiasi? 119. (Kopra teki sen tammikuussa Espanjassa.)

9 YHDEKSÄS YRITYS:

Millaisia tulevaisuudensuunnitelmia sinulla on ampumaurheilun parissa?

Menestyminen ensin junioreiden arvokisoissa ja sitten miesten sarjassa sekä olympialaisissa.

10 NAPAKYMPPI:

Mikä olisi tämän vuoden napakymppi? Arvokisamitali.

HEIDI LEHIKONEN

Marianne Palo ei koskaan luovuta

Teksti & kuva HEIDI LEHIKONEN

Marianne Palo oli yksi Suomen tasaisesta tyttökolmikosta kivääri- ja pistoolilajien nuorten MM-kilpailuissa Saksan Suhlissa kesäkuussa.

Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseuraa edustava urheilija ampui ilmakiväärillä 415,3 eli vain kymmenyksen päähän omissa nimissä olevasta N20-sarjan SE:stä ja onnistui muutenkin kokonaisuutena varmasti omalla hyvällä tasollaan. Pienoiskiväärillä makuukilpailussa hän oli 23:s tuloksella 615,7 ja asento- ja pistoolilajissa 27:s tuloksella 575.

– Makuun tulos on ihan perus, hyviä ysejä oli, mutta napoja sitten vähemmän. Eniten amunnassa häiritsi vastatuuli, ei muuten. Tiedän, että paremmassakin kunnossa olen, mutta ihan tyytyväinen tuohon olen.

Palo ampui polvelta 185, makuulta 198 ja pystystä 192.

– Loppuun asti menin sitten pohjalaisella sisulla, en luovuttanut. Jos polvi olisi mennyt kuten treeneissä, olisin ehkä ollut finaalissa. Polven jälkeen oli aika paha fiilis, mutta kyllä se sitten löytyi, Palo sanoi.

Pohjalainen sisu näkyy myös heinäkuussa 19 vuotta täyttävän ampujan motossa: always believe in yourself. Sillä mennään ampumaurheilussakin ratkaisuhetkillä pitkälle.

AMPUMAUURHEILUSSA MINUA KIEHTOO se, että saa tehtyä kisassa sen mitä osaa. Se, että saisi kisoissa sen mitä harjoituksissa sekä pärjää hyvin.

SUHLIN MM-KISOISSA opin, ettei kannata luovuttaa.

URHEILIJANA ARJESSANI haastavinta on yrittää sopia kavereiden kanssa tapaamisia. Se on välillä hankalaa.

SAL:N 100-VUOTISJUHLAVUONNA haluaisin, että ampumaurheilua näkyisi enemmän televisiossa ja Suomi pärjäisi todella hyvin kaikissa kisoissa.

AMPUMAUURHEILUSSA SUOMESA haluaisin tulevaisuudessa, että olisi erityylysiäkin kilpailuja. Ohhan niitä toki nytkin, mutta esimerkiksi olisi kiva, jos tulisi parikilpailuja vaikka SM-kisoihin. Ei sen tarvitsisi olla seurajoukkueeseen, vaan saisi valita itse parinsa. Se olisi kiva.

KIVÄÄRIAMMUNTA SOPII minulle, koska tässä on eri asentoja, polvi ja makuu. Ettei vaan sitä samaa. Se oli kiinnostavaa. Ammuin pistoolilla Kultahipuisa, mutta kivääri sitten kiinnosti enemmän. Siinä pärjäsin paremmin. Pärjäsin pistoolisakin, mutta kivääri sitten vei.

MUKAVIN AMMUNTAAN liittymätön harjoitus on, kun maajoukkueleireillä pelataan porukassa lentopalloa, säbbä tai jotain sellaista. Se on kivaa. Tykkään myös käydä lenkillä.

VIIDEN VUODEN päästä olen 23 vuotta ja olen saanut tasoani ylemmäs.



Marianne Palo

- ✗ **SYNT.:** 19.7.1998, Isokyrö
- ✗ **SEURA:** Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura
- ✗ **SAAVUTUKSIA:** Pienoiskiväärin makuukilpailussa nuorten EM-joukkuepronssia 2016, tyttöjen PM-kultaa ilmakiväärillä ja pienoiskiväärin asento- ja pistoolilajin joukkueessa 2016.
- ✗ **MOTTO:** Always believe in yourself!
- ✗ **VALMENTAJA:** Jukka Salonen



ENHANCE YOUR PERFORMANCE

BERETTA B-ON ACTIVE DIMMING SHOOTING -LASIT

Beretta B-On -lasien patentoitu e-Tint® -teknologia mahdollistaa ennenkokemattoman nopean reagoinnin ympäristön valovaihteluun. Koe maailman ensimmäiset LCD-teknologiaa hyödyntävät metsästyslasit, jotka mukautuvat älykkäästi valon tasoon automaattisesti alle sekunnin kymmenyksessä. Voit myös säätää lasien tummennusta manuaalisesti mielesi mukaan.

TARKKUUTTA KAIKKIIN OLOSUHTEISIIN

